

Brüsszel, 2013.7.24.
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2013/36/EU és a 2009/110/EK irányelv módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2013) 282 final}

{SWD(2013) 288 final}

{SWD(2013) 289 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat okai és céljai

Az elektronikus fizetések európai piaca remek lehetőséget kínál az innovációra. A fogyasztók már az utóbbi években is jelentős mértékben változtattak fizetési szokásaikon. A betéti és hitelkártyával végzett műveletek egyre növekvő száma mellett az elektronikus kereskedelem terjedése és az okostelefonok növekvő népszerűsége előkészítette az új fizetési módok megjelenését. Jelentős előnyökkel jár, ha európai szinten jobb a piaci integráció és kisebb a széttagoltság e területen.

Jelen kezdeményezés lehetővé teszi a fogyasztók és a kereskedők számára, hogy teljes mértékben kihasználják a belső piac előnyeit, különösen az elektronikus kereskedelem terén. A javaslat célja, hogy hozzájáruljon az elektronikus fizetések uniós piacának további fejlesztéséhez, ami lehetővé teszi a fogyasztók, a kiskereskedők és más piaci szereplők számára, hogy az Európa 2020 stratégiával és a digitális menetrenddel összhangban kihasználják az uniós belső piac minden előnyét. A mélyebb integráció egyre fontosabbá válik, mivel a digitális gazdaság egyre nagyobb teret hódít a hagyományos kereskedelmi csatornákkal szemben.

Ennek eléréséhez és a verseny, a hatékonyság és az innováció előmozdításához az elektronikus fizetések területén jogi egyértelműsége és egyenlő feltételekre van szükség, ami a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szempontjából a költségek és árak lefelé irányuló konvergálásához, nagyobb választékhoz és a pénzforgalmi szolgáltatások átláthatóságához vezet, továbbá megkönnyíti az innovatív pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását és a biztonságos, valamint átlátható pénzforgalmi szolgáltatások biztosítását.

E célkitűzéseket a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó jelenlegi keret korszerűsítésével és kiegészítésével, valamint olyan szabályok biztosításával kell elérni, amelyek fokozzák az átláthatóságot, az innovációt és a biztonságot a lakossági pénzforgalom területén és a fogyasztók jogos igényeire összpontosítva javítják a nemzeti szabályok konzisztenciáját. A javasolt intézkedések mindezt technológiai szempontból semleges módon kívánják elérni, ami a pénzforgalmi szolgáltatások további fejlődése során is fontos marad.

Emellett a javaslat tartalmazza és hatályon kívül helyezi a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹ (az úgynevezett pénzforgalmi irányelvet), amely alapot ad az integrált pénzforgalmi piac megteremtéséhez szükséges összehangolt jogi kerethez, így valamennyi érdekelt számára egyenlő versenyfeltételeket teremt és javítja a jelenlegi pénzforgalmi keret hozzáférhetőségét.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. november 13-i 2007/64/EK irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

Mivel a pénzforgalmi irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi intézmények és a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a második elektronikuspénz-irányelv)² hatálya alá tartozó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények közötti határvonal a technológia és az üzleti modellek konvergálásával egyre inkább elmosódik, optimális lenne a digitális pénzforgalom keretének a résztvevők kategóriáinak és a vonatkozó jogszabályoknak az egyesítését eredményező teljes korszerűsítése. Ennek azonban előfeltétele – a koherens jogi keret biztosítása érdekében – az elektronikuspénz-irányelv felülvizsgálata. Sajnos számos tagállam későn ültette át az elektronikuspénz-irányelvet, így nem volt lehetséges elegendő tapasztalatot szerezni az irányelv működéséről, és azt nem lehetett együtt értékelni a pénzforgalmi irányelvvel és figyelembe venni az esetleges szinergiákat a felülvizsgálat során. A 2009/110/EK irányelv felülvizsgálatára várhatóan 2014-ben kerül sor.

Háttér-információk

A pénzforgalomra vonatkozó hatályos szabályozási és jogalkotási *vívmányok* révén az elmúlt 12 évben jelentős előrelépést és integrációt sikerült elérni az EU-ban a lakossági pénzforgalom terén.

A pénzforgalmi irányelv, a határokon átnyúló fizetésekről szóló 924/2009/EK rendelet³ és a második elektronikuspénz-irányelv által létrehozott jogi keret már eddig is jelentős előrelépést eredményezett a lakossági fizetések európai piacainak integrációja terén. Újabb lépést jelentett az egységes eurófizetési térségre (SEPA) való átállás határidejének meghatározásáról szóló 260/2012/EU rendelet⁴, amely megállapította a páneurópai átutalásokra és beszedésekre vonatkozó átállási határidőt (az euróövezetben 2014. február 1.) és felváltotta az EU-n belüli belföldi és a határokon átnyúló eurófizetések belföldi rendszereit. Ezt a szabályozási keretet kiegészíti az Európai Bíróság ítélezési gyakorlata és a lakossági pénzforgalom területén a versenyjoggal összefüggésben hozott bizottsági határozatok.

A lakossági pénzforgalmi piac rendkívül dinamikus és az elmúlt pár évben az innováció üteme kiemelkedő volt ezen a területen. Ugyanakkor a pénzforgalmi piac fontos területei – különösen a kártyás fizetések és az új fizetési módok, például az internetes és mobilfizetések – gyakran még mindig tagoltak a nemzeti határok mentén, ami megnehezíti az innovatív és könnyen használható digitális pénzforgalmi szolgáltatások hatékony fejlesztését, valamint a fogyasztók és a kiskereskedők páneurópai szintű ellátását megfelelő és biztonságos fizetési eszközökkel (kivételt talán csak a hitelkártya jelent) abból a célból, hogy áruk és szolgáltatások egyre nagyobb választékához jussanak hozzá. E piacok legújabb fejleményei rávilágítottak a pénzforgalomra vonatkozó hatályos jogi keret egyes hézagaira és a kártyás,

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK irányelve az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.)

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 924/2009/EK rendelete a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.)

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. március 14-i 260/2012/EU rendelete az euróátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.)

internetes és mobilfizetések piacainak hiányosságaira is, amelyeket e kezdeményezésben kezelni kell.

Az európai jogi keret és mindenekelőtt a pénzforgalmi irányelv felülvizsgálata, valamint „A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtése” című bizottsági zöld könyvről⁵ folytatott 2012. évi konzultáció ahhoz a következtetéshez vezetett, hogy további intézkedésekre és a szabályozás korszerűsítésére, többek között a pénzforgalmi irányelv módosítására van szükség ahhoz, hogy a pénzforgalmi keret jobban szolgálhassa egy hatékony európai pénzforgalmi piac igényeit, teljes mértékben hozzájárulva egy, a versenyt, az innovációt és a biztonságot ösztönző pénzforgalmi környezethez.

„A második egységes piaci intézkedéscsomag – Együtt egy újfajta növekedésért” című 2012. évi bizottsági közlemény⁶ kulcsfontosságú intézkedésként azonosította a lakossági pénzforgalom jogszabályi keretének korszerűsítését, tekintettel az újfajta növekedés és az innováció szempontjából benne rejlő lehetőségekre. A Bizottság 2013. évi kulcsintézkedéseinek egyikeként határozta meg a pénzforgalmi irányelv felülvizsgálatát és a kártyás fizetésekre vonatkozó multilaterális bankközi díjakról szóló jogalkotási javaslat elkészítését.

Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

A kezdeményezés a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó jogalkotási intézkedések szélesebb csomagjának részét képezi. Kiegészíti és korszerűsíti az Unión belüli pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó hatályos jogi keretet és mindenekelőtt:

- A 2007/64/EK irányelvet, amely összehangolt jogi keretet hozott létre, így lehetővé vált a fizetések gyorsabb és könnyebb végrehajtása az Unió egész területén, erősödött a verseny a fizetési rendszerek között és javult a méretgazdaságosság. Megkönnyítette továbbá az egységes eurófizetési térség (SEPA) operatív végrehajtását.
- A határokon átnyúló fizetésekről szóló 924/2009/EK rendeletet, amely hatályon kívül helyezte a 2560/2001/EK rendeletet és a hatályt kibővítette a beszedésekre. Megszüntette a belföldi és a határokon átnyúló, euróban teljesített fizetések után a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői által fizetendő díjak közötti különbségeket az Unióban. Valamennyi elektronikusan feldolgozott fizetésre alkalmazandó.
- A 260/2012/EU rendeletet, amely megállapítja a páneurópai átutalásokra és beszedésekre vonatkozó átállási határidőt és felváltja az Európai Unión belüli belföldi és határokon átnyúló eurófizetések belföldi rendszereit.
- Az elektronikus pénzre vonatkozó 2009/110/EK irányelvet, amely megállapítja az elektronikus pénz kibocsátására és visszaváltására vonatkozó jogi keretet és az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre vonatkozó prudenciális szabályokat összehangolja a pénzforgalmi irányelvben a pénzforgalmi intézményekre vonatkozóan előírt követelményekkel.

⁵ Az Európai Bizottság zöld könyve – A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtése, COM(2011) 941 végleges.

⁶ Az Európai Bizottság közleménye – A második egységes piaci intézkedéscsomag – Együtt egy újfajta növekedésért, COM(2012) 573 final.

- Az 1781/2006/EK rendeletet, amely a pénzforgalmi szolgáltatók számára szabályokat állapít meg arra vonatkozóan, hogy a fizetési lánc minden elemén keresztül továbbítsák a fizető félre vonatkozó adatokat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése, vizsgálata és felderítése céljából.

A jogi keret mellett számos, európai és nemzeti szintű versenyjogi eljárás foglalkozott a pénzforgalmi piac versenyellenes gyakorlatával.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

A javaslat célkitűzései teljes mértékben összhangban vannak az Unió szakpolitikáival és célkitűzéseivel. Először, a javaslat javítja a pénzforgalmi szolgáltatások és szélesebb értelemben az áruk és szolgáltatások belső piacának működését, tekintettel az innovatív, hatékony és biztonságos fizetési módok iránti igényre. A gazdasági műveletek Unión belüli megkönnyítése révén hozzájárul az Európa 2020 stratégia átfogóbb céljainak eléréséhez és az újfajta növekedés előmozdításához. Másodsor, a kezdeményezés alátámasztja más területek, így az adatvédelem, a közigazgatási szankciók, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós szakpolitikáit is, konkrétan:

- Az európai digitális menetrenddel ⁷ összefüggő bizottsági jogalkotási kezdeményezéseket, és mindenekelőtt a Bizottság által az elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosítással és megbízható szolgáltatásokkal⁸, valamint a hálózat- és információbiztonságnak az egész Unióban egységesen magas szintjére vonatkozó intézkedésekkel ⁹ összefüggésben előterjesztett javaslatokat, valamint az elektronikus kereskedelemről és az online szolgáltatásokról szóló közleményben¹⁰ azonosított fő célkitűzéseket, amelyek célja az egységes digitális piac megvalósítása.
- A Bizottság azon erőfeszítéseit, amelyek a piaci szereplők számára egyenlő kötelezettségek, jogok és lehetőségek megteremtése és a pénzforgalmi szolgáltatások határokon átnyúló nyújtásának megkönnyítése révén fokozzák a versenyt.
- A kártyaalapú fizetési műveletek bankközi díjaira, valamint egyes korlátozó üzletviteli szabályok és gyakorlatok használatára vonatkozó bizottsági jogalkotási javaslatot, amely ezzel a javaslattal egy időben és szoros koordinációban készül.
- A fogyasztók jogaira vonatkozó 2011/83/EK irányelvet¹¹, amelynek célja a valódi fogyasztói belső piac előmozdítása, valamint megfelelő egyensúly teremtése a magas szintű fogyasztóvédelem és a vállalkozások versenyképessége között, ezáltal

⁷ Az Európai Bizottság közleménye – Az európai digitális menetrend – COM(2010) 245 végleges.

⁸ Az Európai Bizottság javaslata – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és megbízható szolgáltatásokról, COM(2012) 238 final.

⁹ Az Európai Bizottság javaslata – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a hálózat- és információbiztonságnak az egész Unióban egységesen magas szintjére vonatkozó intézkedésekről, COM (2013) 48 final.

¹⁰ Az Európai Bizottság közleménye – Egységes keret az elektronikus kereskedelem és az online szolgáltatások digitális egységes piacába vetett bizalom megerősítésére, COM(2011) 942.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 2011/83/EU irányelve a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64.o.).

korlátozva a kereskedők mérlegelési jogkörét arra vonatkozóan, hogy a fizetési eszközök felmerülő költségein kívül további díjakkal terheljék ezek igénybevételét.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

Konzultáció az érdekelt felekkel

A Bizottság 2012. január 11-én közzétette „A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtése” című zöld könyvet¹², amelyet széles körű nyilvános konzultáció követett. A Bizottság több mint 300 választ kapott hatóságoktól, civilszervezetektől, vállalkozói szövetségektől és különböző területeken működő vállalkozásoktól, amelyek az érdekeltet széles körét képviselték. A konzultáción kívül is érkeztek további megjegyzések, állásfoglalások és hozzájárulások.

Az érdekeltektől érkezett átfogó visszajelzések¹³ lényeges információt adtak egyes új fejleményekről és a hatályos pénzforgalmi keret módosításának lehetséges követelményeiről. 2012. május 4-én ugyanebben a témában nyilvános meghallgatásra került sor, amelyen mintegy 350 érdekelt vett részt.

Az Európai Parlament 2012. november 20-án elfogadta a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtéséről szóló állásfoglalást¹⁴. Az állásfoglalás elismeri a zöld könyvben megállapított, a célok elérése és az integráció előtt álló akadályokat és jogalkotási intézkedésre szólít fel különböző területeken a kártyás fizetések tekintetében, miközben nagyobb óvatosságra int az internetes és a mobilfizetések terén az érintett piacok nem kellő mértékű fejlettsége okán. Emellett felszólít az egységes eurófizetési térség (SEPA) irányítási modelljének reformjára.

A konzultáció eredményei rámutattak arra, hogy a hatályos keret jelentős szabályozási korrekciójára van szükség az európai pénzforgalmi piac hatékonyságának fokozása, valamint egy, a versenyt, az innovációt és a biztonságot ösztönző pénzforgalmi környezet kialakításához való hozzájárulás érdekében.

Szakértői vélemények felhasználása

A pénzforgalmi irányelv, valamint a belső piacon történő, határokon átnyúló fizetési műveletekre vonatkozó rendelet felülvizsgálatára, valamint mindkét jogi szöveg módosításának esetleges igényére tekintettel a Bizottság tovább dolgozott azon, hogy bizonyítékokat szerezzen a területen és biztosítsa a különböző érdekeltet teljes elkötelezettségét.

A Bizottság által a pénzforgalmi irányelv és a belső piacon történő, határokon átnyúló fizetési műveletekre vonatkozó rendelet hatásával kapcsolatban végzett felülvizsgálat két, e célból készített külső tanulmányon alapult. A tanulmányok átfogó képet adtak a Bizottságnak a pénzforgalmi irányelvből eredő gazdasági és jogi következményekről. Az első tanulmány,

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:HU:PDF>.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

¹⁴ Az Európai Parlament 2012. november 20-i állásfoglalása a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtéséről (2012/2040(INI))

amelyet a Tipik külső tanácsadó cég készített 2011-ben, jogi megfelelésértékelést végzett arra vonatkozóan, hogy a 27 tagállam miként ültette át a pénzforgalmi irányelvet¹⁵. A második tanulmányt a London Economics, valamint az iff a PaySys-szel együttműködésben készítette el 2012-ben, elemezve a pénzforgalmi irányelv által a belső piacon nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra gyakorolt hatást, valamint az Unióban történő határokon átnyúló fizetésekről szóló rendelet alkalmazását. Emellett a Bizottságnak a pénzforgalomra vonatkozó szakpolitika terén tevékeny tanácsadói bizottságai, vagyis az uniós országok képviselőiből álló pénzforgalmi bizottság, valamint a keresleti és a kínálati oldal piaci képviselőiből álló, a fizetési rendszerekkel foglalkozó piaci szakértői csoport révén számos vélemény gyűlt össze a tagállamoktól és a releváns piaci szereplőktől. A Bizottság meghatározott kérdésekben szükség esetén további releváns érdekeltekkel is konzultált.

Hatásvizsgálat

A Bizottság hatásvizsgálatot¹⁶ végzett, amelyben elemezte az integrált európai pénzforgalmi piac hiányának lehetséges következményeit. Mindenekelőtt az alábbi problémaforrások vizsgálatára került sor:

- A hatályos szabályok tagállamok általi következetlen alkalmazása a túl sok opció és az alkalmazás gyakran túl általános kritériumai miatt. Mindenekelőtt a pénzforgalmi irányelvben megállapított egyes mentességek – a piaci fejleményekre tekintettel – túl általánosnak vagy idejélműltnak tűnnek és értelmezésük rendkívül eltérő. Hiányosságok merülnek fel az alkalmazási kört illetően az olyan fizetések kapcsán, amelyeknél a művelet egyik oldala az EGT-n kívül van, valamint a nem uniós pénznemben történő fizetések esetén, ami a piac tagoltságának fennmaradásához, szabályozási arbitrázshoz és versenytorzulásokhoz vezet.
- Joghézag egyes újonnan megjelenő internetes szolgáltatást nyújtók, például az online banki szolgáltatásokon alapuló fizetéskezdeményezést kínáló harmadik fél szolgáltatásnyújtók esetében. Ezek a szolgáltatások a kártyás fizetés életképes és gyakran olcsóbb alternatíváját jelentik, és a kártyával nem rendelkező fogyasztók számára is vonzóak. E szolgáltatók többsége jelenleg nem tartozik a hatályos jogi keret alkalmazási körébe, mivel pénzeszközt semmikor nem birtokolnak. A joghézag azzal a kockázattal jár, hogy akadályozza az innovációt és a piachoz való hozzáférés megfelelő feltételeinek kialakulását.
- A különböző fizetési megoldások (kártyás, internetes és mobilfizetések) szabványosításának és interoperabilitásának több szempontból megnyilvánuló és eltérő mértékű hiánya különösen határokon átnyúló szinten, amit az uniós lakossági pénzforgalmi piacra vonatkozó gyenge irányítási rendelkezések is súlyosbítanak.
- Eltérő és következetlen díjszabási gyakorlatok (a kereskedők által adott fizetési eszköz igénybevételére kivetett díj tekintetében) a tagállamok között (az uniós tagállamok mintegy fele engedélyezi, a másik fele pedig tiltja a pótdíjak

¹⁵ A tanulmány a következő honlapon érhető el:
http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ A különböző szakpolitikai lehetőségeket és azok hatását részletesen tárgyalja a következő weboldalon elérhető hatásvizsgálat: [link beillesztendő]

felszámítását), ami külföldi vagy internetes vásárlás esetében jelentős zavarokat okoz a fogyasztók számára, és egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt.

- A fizetési kártyák területén létező számos korlátozó, versenytorzító hatású üzletviteli szabály és gyakorlat (a multilaterális bankközi díjak, valamint a kártyaelfogadás terén a kereskedők választására és rugalmasságára vonatkozó szabályok tekintetében).

A fent leírt problémák következményekkel jártak a fogyasztókra, a kereskedőkre, az új pénzforgalmi szolgáltatókra és a pénzforgalmi piac egészére nézve.

A hatásvizsgálat megállapította, hogy a jelenlegi helyzetnek i. a kártyás, internetes és mobilfizetések terén a meglévő és az új szolgáltatók számára egyenlő versenyfeltételek kialakulásának megkönnyítése ii. a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői (a fogyasztók és a kereskedők) számára a fizetési eszközök hatékonyságának, átláthatóságának és választékának növelése, valamint iii. az utóbbiak magas szintű védelmének biztosítása révén történő javítása, tekintettel a pénzforgalmi irányelvre, leginkább az alábbi szakpolitikai lehetőségekkel érhető el:

- A SEPA-projekt megerősítése és az érdekeltek felhatalmazása arra, hogy vállaljanak aktívabb szerepet a lakossági pénzforgalomra vonatkozó szakpolitika kialakításában és létrehozásában (irányítás);
- A szabványosítás előmozdítása megfelelő irányítási keret és az európai szabványügyi szervezetek nagyobb mértékű bevonása révén (egységesítés);
- Jobbiztonság biztosítása a kártyaalapú fizetésekre felszámított bankközi díjak terén, valamint egyértelműség biztosítása a jelenlegi és jövőbeli kártyás fizetéskezdemenyezésekre vonatkozó elfogadható üzleti modellel összefüggésben (bankközi díjak);
- A kártyás fizetéseket érintő korlátozó, versenytorzító üzletviteli szabályok megszüntetése (a bankközi díjakhoz kapcsolódó kísérő intézkedések);
- A pótdíjakkal kapcsolatos tagállami szakpolitikák harmonizálása a bankközi díjakra vonatkozó szabályozási határozatokkal összhangban (a bankközi díjakhoz kapcsolódó kísérő intézkedések);
- A pénzüsszeg rendelkezésre állására vonatkozó információhoz való hozzáférés feltételeinek meghatározása harmadik fél szolgáltató, többek között a fizetéskezdemenyezési szolgáltatás esetében (a pénzforgalmi irányelv hatálya);
- A jogszabályi keret hatályának módosítása és konzisztenciájának javítása (a pénzforgalmi irányelv hatálya);
- A jelenlegi pénzforgalmi irányelv végrehajtásának javítása (a pénzforgalmi irányelv pontosítása);
- A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőit megillető jogok megerősítése és a fogyasztói jogok védelme a szabályozási változásokra tekintettel (a pénzforgalmi irányelv hatálya, a bankközi díjakhoz kapcsolódó kísérő intézkedések);

A hatásvizsgálat a 2013. március 20-i meghallgatás során kedvező véleményt kapott a Hatásvizsgálati Testülettől. A Testület ajánlásainak megfelelően a dokumentum számos ponton módosult, ezek:

- A pénzforgalmi irányelv felülvizsgálata sürgősségének, valamint a multilaterális bankközi díjak jogszabállyal történő szabályozásával kapcsolatos indokoknak az alátámasztása,
- a hatások bemutatásának egyszerűsítése azáltal, hogy a fő szöveg a legfontosabb opció hatására összpontosít, a kisebb jelentőségű opciók pedig a mellékletekbe kerülnek,
- a különböző opciók és csomagok közötti kölcsönhatások részletesebb magyarázata.

Jelen javaslat a javasolt szakpolitikai intézkedések többségére kitér. Ez különösen a pénzforgalmi irányelvben előírt jelenlegi szabályok által már érintett területekre, például a harmadik fél szolgáltatók piacra jutására, a pótdíjazásra és a pénzforgalmi intézményekkel összefüggő szabályokra vonatkozik. Egyéb intézkedésekkel, mindenekelőtt a multilaterális bankközi díjak szabályozásával és kiegészítő intézkedésekkel egy, e javaslattal párhuzamosan előterjesztett külön jogalkotási javaslat foglalkozik.

A fent leírt intézkedések közül néhányat nem jogalkotási eszközökkel kell kezelni, például az európai szabványügyi szervezetek bevonásával és a SEPA irányításával összefüggő kérdéseket.

Meg kell erősíteni a SEPA-ra vonatkozó hatályos irányítási rendelkezéseket, többek között a jelenlegi SEPA Tanács szerepét, amely a Bizottság és az Európai Központi Bank társelnökletével egy kezdeti hároméves időszakra – az érdekeltek SEPA-ban való részvételének javítása céljából – létrehozott ad hoc magas szintű irányító szerv. E célból egyértelművé kell tenni a SEPA Tanács megbízását, felül kell vizsgálni az összetételét és jobb egyensúlyt kell teremteni a kínálati és keresleti oldal érdekei között, hogy a testület hatékony tanácsadást biztosítson a Bizottság és az Európai Központi Bank számára a SEPA-projekt jövőbeli orientációjával kapcsolatban és megkönnyítse egy integrált, versenyképes és innovatív lakossági pénzforgalmi piac kialakítását, különösen az euróövezetben. A Bizottság együttműködik az Európai Központi Bankkal, hogy megfelelő megoldásokat találjon a SEPA-irányítás feladatainak, összetételének, elnökletének és működésének kezeléséhez.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Jogalap

A jelenlegi javaslat jogalapja az EUMSZ 114. cikke.

Szubszidiaritás és arányosság

A lakossági elektronikus fizetések integrált uniós piaca hozzájárul az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében a belső piac ösztönzésére vonatkozóan megállapított célnak. Ahhoz, hogy az európai polgárok számos előnyt teljes mértékben ki tudjanak használni, piaci integrációra van szükség. Ezen előnyök közé tartozik a pénzforgalmi szolgáltatók közötti erősebb verseny, valamint nagyobb választék, innováció és biztonság biztosítása a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők, különösen a fogyasztók számára. Az integrált pénzforgalmi piac végső soron megkönnyíti az áruk és szolgáltatások határokon átnyúló szállítását, illetve nyújtását, ezáltal hozzájárul a valóban egységes piac megvalósításához. A pénzforgalmi irányelv felülvizsgálatának részletessége arányos az eddig felmerült problémákkal. Az irányelv általánosságban továbbra is megfelel a célnak; ugyanakkor az uniós jogi keretnek fejlődnie kell, hogy kellő mértékben figyelembe vegye a lakossági pénzforgalom területén lezajlott legújabb technológiai és üzleti fejleményeket.

Jellegénél fogva az integrált pénzforgalmi piac, amely nemzeti határokon átnyúló hálózatokon alapul, uniós megközelítést igényel, mivel az alkalmazandó elveknek, szabályoknak, eljárásoknak és standardoknak következeteseknek kell lenniük a tagállamokban, hogy a releváns piaci résztvevők számára jogbiztonság és egyenlő versenyfeltételek legyenek biztosíthatók. A piac jelenlegi tagoltságára tekintettel, a tagállamok szintjén végrehajtott egyedi intézkedés révén nem lehetne elérni a mind a belföldi, mind a határokon átnyúló áruszállítás és szolgáltatásnyújtás szempontjából integrált és hatékony pénzforgalmi piacra vonatkozó célt.

A megközelítés alátámasztja az egységes eurófizetési térség (SEPA) további javítását és összhangban van a digitális menetrenddel, és mindenekelőtt a digitális egységes piac létrehozásával. Előmozdítja a technológiai innovációt és hozzájárul az újfajta növekedéshez és a munkahelyteremtéshez, különösen az elektronikus és a mobiltelefonos kereskedelem terén.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

Az irányelvnek van költségvetési vonzata, ezt a javaslatához csatolt pénzügyi kimutatás ismerteti.

5. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

Európai Gazdasági Térség

A javasolt aktus érinti az Európai Gazdasági Térséget, ezért arra is ki kell terjeszteni.

Magyarázó dokumentumok

A javasolt új irányelv számos, a hatályos irányelvet érintő kiigazítást tartalmaz, valamint egyes, a tagállamokra vonatkozó új kötelezettségeket, megfelelő mértékű mérlegelési jogkört hagyva ezen kötelezettségeknek a nemzeti jogba való átültetéséhez, például a biztonságra vonatkozó új előírások esetében. A tagállamok ezért felkérést kapnak arra, hogy biztosítsanak magyarázó dokumentumokat az elfogadandó átültetési intézkedésekre vonatkozóan, hogy a Bizottság könnyebben azonosítani tudja a releváns nemzeti intézkedéseket és ellenőrizhesse az irányelv megfelelő átültetését.

A javaslat részletes magyarázata

A következő rövid összefoglaló célja a döntéshozatal megkönnyítése azáltal, hogy vázolja a fő módosításokat a hatályon kívül helyezendő irányelvhez képest:

2. cikk – Hatály: A javaslat szerint az irányelv hatályát – mind a földrajzi hatály, mind az érintett pénznemek tekintetében – ki kell terjeszteni.

A 2. cikk (1) bekezdése: A pénzforgalmi irányelv átláthatósági és tájékoztatási követelményei vonatkozni fognak a harmadik országokba irányuló olyan fizetési műveletekre is, amelyek esetében csak az egyik pénzforgalmi szolgáltató található az Európai Unión belül (úgynevezett egyoldali tranzakciók), a fizetési művelet azon részei tekintetében, amelyek az Európai Unióban kerülnek végrehajtásra.

A 2. cikk (2) bekezdése: A pénzforgalmi irányelv átláthatósági és tájékoztatási követelményei kiterjesztésre kerülnek valamennyi pénznemre, tehát e követelmények – szemben a jelenlegi helyzettel – nem csak az uniós pénznemekre vonatkoznak majd.

3. cikk – Negatív hatály: Ez az előírás egyértelművé teszi és korszerűsíti a jelenlegi irányelvben előírt negatív hatály fogalmát, amely számos pénzforgalmi (vagy ahhoz kapcsolódó) tevékenységet mentesít az irányelv hatálya alól.

3. cikk b) pont: A kereskedelmi ügynökökre vonatkozó mentesség módosul, és csak azokra a kereskedelmi ügynökökre vonatkozik, amelyek vagy a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében járnak el, de azokra nem, amelyek mindkét fél nevében eljárnak. A jelenlegi irányelvben biztosított mentességet az elektronikus kereskedelmi platformokon egyre nagyobb mértékben felhasználták mind az eladó (a kedvezményezett), mind a vásárló (a fizető fél) nevében kezelt fizetési műveletekre. Ez túlmegy a mentesség célján, ezért tovább kell korlátozni.

3. cikk k) pont: A zártkörű hálózatokra vonatkozó mentességet növekvő mértékben alkalmazták jelentős fizetési volument és áruk, valamint szolgáltatások széles körét magukban foglaló nagy hálózatokra. Ez egyértelműen túlmutat a szóban forgó mentesség eredeti célján, és következtében jelentős volumenű fizetések kívül maradtak a szabályozási kereten, versenyhátrányt eredményezve a szabályozott piacok szereplői számára. Az új fogalom meghatározásnak, amely összhangban van a 2009/110/EK irányelvben a zártkörű hálózatokra vonatkozóan megállapított meghatározással, hozzá kell járulnia ezen kockázatok csökkentéséhez.

3. cikk l) pont: A jelenlegi, digitális tartalomra vonatkozó vagy „távközlési” mentesség – jóval korlátozottabb körben – újra meghatározásra kerül, mivel kizárólag elektronikus hírközlő hálózatok üzemeltetői vagy elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtók, például a távközlési szolgáltatók által végrehajtott kiegészítő pénzforgalmi szolgáltatásra vonatkozik. A mentesség vonatkozni fog a harmadik fél által nyújtott digitálistartalom-szolgáltatásra, a jelen irányelvben meghatározott bizonyos küszöbértékektől függően. Az új fogalom meghatározásnak egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania a különböző szolgáltatók között és hatékonyabban kell kezelnie a pénzforgalommal összefüggő fogyasztóvédelmi igényeket.

A 3. cikk korábbi o) pontjának törlése: A független ATM-üzemeltetők által kínált ATM-szolgáltatásoknak a pénzforgalmi irányelv alóli mentesítése olyan ATM-hálózatok létrejöttéhez vezetett, amelyekben a fogyasztóknak magas díjat számítottak fel a készpénzfelvétel után. Úgy tűnik, hogy ez a rendelkezés ösztönzést jelentett ahhoz, hogy a bankok tulajdonában levő ATM-hálózatok megszüntessék fennálló szerződéses kapcsolatukat más pénzforgalmi szolgáltatókkal, hogy magasabb díjat számíthassanak fel közvetlenül a fogyasztóknak. Következésképpen ezt a mentességet törölni kell.

9. cikk – Ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények: Ezek a követelmények egyszerűsödnek és a pénzforgalmi irányelv értelmében engedélyezett pénzforgalmi intézményekre vonatkozó ügyfélpénz-védelmi követelmények összehangottabbá válnak, mindenekelőtt azáltal, hogy az egyenlő versenyfeltételek erősítése és a jobbiztonság javítása

céljából szűkülnek a tagállamok jelenleg meglévő lehetőségei az ügyfélpénz-védelmi követelmények korlátozására és a lehetséges védelmi módszerek számának csökkentésére.

14. cikk – Európai elektronikus elérési pont az EBH-n belül: A nemzeti nyilvántartásokat uniós szinten összekötő egyetlen elektronikus elérési pontnak hozzá kell járulnia az engedélyezett és nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézmények átláthatóságának javításához.

27. cikk – Feltételek: Kibővül a kis forgalmú pénzforgalmi intézményekre vonatkozó enyhébb rendszer, hogy nagyobb számú kisméretű intézményt foglaljon magába, tekintettel arra, hogy egyes tagállamoknak negatív tapasztalataik vannak (pl. fizetéseképtelenség) az olyan kisméretű pénzforgalmi intézményekkel, amelyek a mentesítésre vonatkozó jelenlegi küszöbértéket meghaladó értékű tevékenységet végeznek. A cél megfelelő egyensúly elérése és egyrészt a nagyon kis forgalmú intézmények szükségtelen szabályozási terheinek elkerülése, másrészt pedig annak biztosítása, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői megfelelő szintű védelmet kapjanak.

29. cikk –Hozzáférés a fizetési rendszerekhez: Ez a cikk pontosítja a fizetési rendszerekhez való hozzáférésre vonatkozó szabályokat azáltal, hogy egyértelművé teszi a pénzforgalmi intézmények által a 98/26/EK irányelvben (az elszámolások véglegességéről szóló irányelv) kijelölt fizetési rendszerekhez való, a kisebb hitelintézetek által használt hozzáféréshez hasonló közvetett hozzáférés feltételeit.

55. cikk (3) és (4) bekezdés – Az alkalmazandó díjak: Ez a szabály tovább harmonizálja a pótdíjszabási gyakorlatot, megfelelően figyelembe véve a fogyasztói jogokról szóló 2011/83/EK irányelvet és a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi díjairól szóló XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó, e javaslattal egy időben előterjesztett bizottsági javaslatot. A jelenlegi pénzforgalmi irányelv keretében biztosított rugalmasság, amely lehetővé tette, hogy a kereskedő díjat számítson fel a fizető félnek, számára árengedményt nyújtson, vagy más módon ösztönözze a leghatékonyabb fizetési mód használatára, azzal a lehetőséggel, hogy a tagállamok megtilthatják vagy korlátozhatják területükön pótdíj felszámítását, ahhoz vezetett, hogy a piac rendkívül heterogénné vált. Tizenhárom tagállam élt ezzel a lehetőséggel és tiltotta meg pótdíj felszámítását a jelenlegi pénzforgalmi irányelv keretében. A tagállamokban hatályos eltérő szabályozás problémákat és zavart okoz a kereskedők és a fogyasztók számára egyaránt, mindenekelőtt az áruk vagy szolgáltatások határokon átnyúló internetes adásvétele esetén. A pótdíj javasolt tilalma közvetlenül kapcsolódik a bankközi díjak felső határának megállapításához, amelyet a kártyaalapú műveletekre bankközi díjairól szóló rendeletre irányuló fent említett javaslat tartalmaz. Tekintettel arra, hogy jelentős mértékben csökken az a díj, amelyet a kereskedőnek kell fizetnie bankjának, többé nem indokolt pótdíj felszámítása a multilaterális bankközi díjak által szabályozott kártyák esetében, amelyek a fogyasztói kártyapiac több mint 95 %-át teszik ki. A javasolt szabályok hozzájárulnak az Unión belüli kártyás fizetéssel kapcsolatban kialakult fogyasztói tapasztalatok javulásához, és ahhoz, hogy a készpénzfizetést nagyobb mértékben felváltsa a fizetési kártyák használata.

Azokat a kártyákat illetően, amelyek a kártyaalapú műveletek bankközi díjaira vonatkozó fent említett javaslatnak megfelelően nem tartoznak a bankközi díjakról szóló rendelet hatálya alá (vállalati kártyák és három felet magukban foglaló rendszerekhez tartozó kártyák), a

kereskedők – a 2011/83/EU irányelv megfelelő figyelembevételével – továbbra is felszámíthatnak pótdíjat, amennyiben az megfelel a felmerült tényleges költségeknek. 65. és 66. cikk – A pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában: A javasolt módosítások egyszerűsítik és tovább harmonizálják a nem engedélyezett műveletekre vonatkozó felelősségi szabályokat, biztosítva a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők jogos érdekeinek fokozott védelmét. A csalás és a súlyos gondatlanság esetének kivételével a jelenlegi 150 EUR-ról 50 EUR-ra csökken az a maximális összeg, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem engedélyezett fizetési művelet esetén bármilyen körülmények között fizetni köteles. A javaslat azt is egyértelművé teszi, hogy a késedelmes fizetés nem vált ki szükségszerűen visszatérítést.

67. cikk – Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén: Ez a szabály egyértelműsíti a beszedési műveletekkel összefüggő visszatérítési jogot és összehangolja azt a beszedésekre vonatkozó központi SEPA szabályokkal, feltéve, hogy a kifizetett árut vagy szolgáltatást még nem használták fel. A jelenlegi szabályok alapján eltérő visszatérítési rendszer alkalmazandó a beszedésekre attól függően, hogy történt-e előzetes felhatalmazás, az összeg meghaladja-e a várt összeget, illetve, hogy további jogokról történt-e megállapodás.

85. cikk – Biztonsági intézkedések: A javasolt szabályok a hálózat- és információbiztonságról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó bizottsági javaslattal összhangban kezelik a biztonsági szempontokat és az azonosítás szempontjait.

I–V. cím és az I. melléklet 7. pontja: A fizetési számlához való hozzáférés kiterjesztése új szolgáltatásokra és szolgáltatókra – ezek a gazdasági szereplők nem tartoznak a jelenlegi pénzforgalmi irányelv hatálya alá, mivel semmikor nem birtokolják a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzét. Az a tény, hogy ezek a harmadik fél szolgáltatók – legalábbis egyes tagállamokban – jelenleg nem szabályozottak, az ilyen szolgáltatások és szolgáltatók által kínált előnyök ellenére biztonsági, adatvédelmi és felelősségi aggályokat vet fel. A javaslat beemeli a pénzforgalmi irányelv hatálya alá azokat a harmadik fél szolgáltatókat, amelyek elsősorban online banki szolgáltatásokon alapuló fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat kínálnak (az I. melléklet 7. pontja). Ez várhatóan előmozdítja új, alacsony költségű elektronikus fizetési megoldások megjelenését, egyidejűleg pedig biztosítja a megfelelő biztonsági, adatvédelmi és felelősségi előírásokat. Annak érdekében, hogy fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat nyújthassanak, a harmadik fél szolgáltatók számára elő kell írni a pénzforgalmi intézményként történő engedélyeztetést, nyilvántartásba vételt és felügyeletet (II. cím). Más pénzforgalmi szolgáltatókhoz hasonlóan ezek a szolgáltatók is összehangolt jogok és kötelezettségek, és mindenekelőtt biztonsági követelmények hatálya alá tartoznak majd (85. és 86. cikk). A tervezett szabályok kezelik mindenekelőtt a számlainformációhoz való hozzáféréssel kapcsolatos feltételeket (58. cikk), a hitelesítésre vonatkozó követelményeket (87. cikk), a műveletek helyesbítését (63. és 64. cikk), valamint a kiegyensúlyozott felelősségmegosztást (65. és 66. cikk). Az új pénzforgalmi szolgáltatók számára előnyökkel jár ez az új rendszer, függetlenül attól, hogy birtokolják-e valaha a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzeszközét.

6. fejezet – Viták rendezése peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárással – erősíti az irányelvnek való tényleges megfelelést. Az új intézkedések korszerűsítik a peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokra vonatkozó követelményeket és a megfelelő büntetéseket.

92. cikk – Szankciók: A pénzforgalmi ágazatra vonatkozó más újabb javaslatokkal összhangban az irányelv kötelezi a tagállamokat arra, hogy igazítsák ki a közigazgatási szankciókat, biztosítsák, hogy megfelelő közigazgatási intézkedések és szankciók álljanak rendelkezésre az irányelv megsértése esetére és biztosítsák e szankciók megfelelő alkalmazását.

Európai Bankhatóság – Az irányelv számos olyan területet tartalmaz, amelyeken a tervek szerint együtt kell működni az EBH-val, amelynek (az 1093/2010/EU rendeletben említettek alapján) feladata a felügyelet következetes és koherens működéséhez való hozzájárulás. Mindenekelőtt az EBH-t felkéri arra, hogy több területen adjon ki iránymutatásokat és szabályozási technikai standardtervezeteket, így például a több tagállamban működő pénzforgalmi intézmények számára kiállítandó útlevelekre vonatkozó szabályok egyértelművé tétele vagy megfelelő biztonsági követelmények létrehozása céljából.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2013/36/EU és a 2009/110/EK irányelv módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
 tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
 tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
 a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,
 tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁷,
 tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,¹⁸
 az európai adatvédelmi biztossal való konzultációt követően,
 rendes jogalkotási eljárás keretében,
 mivel:

- (1) Az utóbbi években jelentős előrelépést sikerült elérni a lakossági pénzforgalom integrációja terén az Unióban, különösen a pénzforgalomra vonatkozó uniós jogi aktusokkal, mindenekelőtt a következőkkel összefüggésben: a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁹, a 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁰, a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²¹, valamint a 260/2012/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²². A 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²³ kiegészítette a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó jogi keretet azáltal, hogy korlátozta a kiskereskedők azon lehetőségét, hogy egyes fizetési eszközök használata esetén pótdíjat számítsanak fel a fogyasztók számára.

¹⁷ HL C... , . . o.

¹⁸ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. november 13-i 2007/64/EK irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 924/2009/EK rendelete a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK irányelve az elektronikuspenz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2012. március 14-i 260/2012/EU rendelete az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 2011/83/EU irányelve a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

- (2) A 2005 decemberében előterjesztett bizottsági javaslat alapján 2007 decemberében elfogadták a 2007/64/EK irányelvet. Azóta jelentős technikai innováció zajlott le a lakossági pénzforgalmi piacon, gyorsan nőtt az elektronikus és mobilfizetések száma és a pénzforgalmi szolgáltatások új típusai jelentek meg a piacon.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltatások uniós jogi keretének felülvizsgálata és mindenekelőtt a 2007/64/EK irányelv hatásának elemzése, valamint „A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtése” című bizottsági zöld könyvről²⁴ folytatott konzultáció megmutatta, hogy a változások következtében szabályozási szempontból jelentős kihívások alakultak ki. A pénzforgalmi piac fontos területei, különösen a kártyás, internetes és mobilfizetések gyakran még mindig nemzeti határok mentén tagoltak. Számos innovatív fizetési termék vagy szolgáltatás nagyrészt vagy teljes egészében kívül esik a 2007/64/EK irányelv hatályán. Emellett a 2007/64/EK irányelv hatálya és különösen az irányelv hatályából kizárt elemek – például egyes, az általános szabályok hatálya alá nem tartozó, fizetéshez kapcsolódó tevékenységek – a piaci fejleményekre tekintettel több esetben túlságosan félreérthetőnek, túl általánosnak vagy egyszerűen idejélműltnek bizonyultak. Ez jogbizonytalanságot, a pénzforgalmi láncban potenciális biztonsági kockázatokat és egyes területeken fogyasztóvédelmi hiányosságokat eredményezett. Nehéznek bizonyult az innovatív és könnyen használható digitális pénzforgalmi szolgáltatások bevezetése és a fogyasztók és kiskereskedők hatékony, kényelmes és biztonságos fizetési módszerekkel való ellátása az Unióban.
- (4) A digitális gazdaság fejlődésére tekintettel elengedhetetlen az elektronikus fizetések integrált egységes piacának megteremtése annak biztosításához, hogy a fogyasztók, a kereskedők és a vállalatok teljes mértékben ki tudják használni a belső piac előnyeit.
- (5) Új szabályokra van szükség a szabályozási hiányosságok megszüntetéséhez, ugyanakkor fokozottabb jogi egyértelműséget kell előírni és biztosítani kell a jogi keret következetes alkalmazását az Unió egész területén. Egyenlő működési feltételeket kell biztosítani a meglévő és új piaci szereplők számára, meg kell könnyíteni, hogy az új fizetési eszközök szélesebb piacot érhessenek el és az Unió egészében magas színvonalú fogyasztóvédelmet kell biztosítani az említett pénzforgalmi szolgáltatások igénybevétele során. Ennek a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői szempontjából a költségek és árak csökkenő trendjéhez, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások választékának és átláthatóságának javulásához kell vezetnie.
- (6) Az utóbbi években fokozódott az elektronikus fizetések biztonsági kockázata, ami az elektronikus fizetések nagyobb technikai összetettségével, az elektronikus fizetések világszerte folyamatosan növekvő volumenével és a pénzforgalmi szolgáltatások új típusainak megjelenésével kapcsolódik össze. Mivel a pénzforgalmi szolgáltatások megbízhatósága és biztonságos volta alapvető feltétele annak, hogy jól működjön a pénzforgalmi szolgáltatások piaca, a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek megfelelő védelmet kell kapniuk ezekkel a kockázatokkal szemben. A pénzforgalmi szolgáltatások fontosak az alapvető gazdasági és társadalmi tevékenységek fenntartásához, ezért az olyan pénzforgalmi szolgáltatók, mint például a hitelintézetek a(z) *[a hálózat- és információbiztonsági irányelv száma elfogadását követően beillesztendő]* európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ 3. cikke (8) bekezdésének megfelelően piaci szereplőnek minősülnek.
- (7) A(z) *[a hálózat- és információbiztonsági irányelv száma elfogadását követően beillesztendő]* irányelvben meghatározott, a tagállamok által hozandó általános intézkedések mellett a fizetési műveletekhez kapcsolódó biztonsági kockázatokat a pénzforgalmi szolgáltatók

²⁴ COM(2012) 941 final.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács [dátum]-i XXXX/XX/EU irányelve a hálózat- és információbiztonságnak az egész Unióban egységesen magas szintjére vonatkozó intézkedésekről (HL L x, x. o.).

szintjén is kezelni kell. A pénzforgalmi szolgáltatók által hozandó biztonsági intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük az érintett biztonsági kockázatokkal. Létre kell hozni egy rendszeres jelentéstételi mechanizmust, amelynek keretében a pénzforgalmi szolgáltatóknak éves szinten aktualizált információkkal kell ellátniuk az illetékes hatóságokat biztonsági kockázataik értékelésére, valamint azokra a (kiegészítő) intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket e kockázatok kezelése céljából tettek. Továbbá azt biztosítandó, hogy más pénzforgalmi szolgáltatók és fizetési rendszerek kára, például valamely fizetési rendszer jelentős zavara, valamint a felhasználóknak okozott kár a lehető legkisebbre korlátozódjon, alapvető, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legyenek haladéktalanul bejelenteni az Európai Bankhatóságnak a súlyosabb biztonsági eseményeket.

- (8) A pénzforgalmi szolgáltatások módosított szabályozási keretét kiegészíti a(z) [XX/XX/EU] európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶. A rendelet megállapítja a fogyasztói betéti és hitelkártyával végzett műveletekre és az említett műveletekhez kapcsolódó elektronikus és mobilfizetésekre vonatkozó multilaterális és bilaterális bankközi díjak felszámítására vonatkozó szabályokat, és korlátozza egyes üzletviteli szabályok alkalmazását a kártyás műveletekre. A rendelet célja, hogy felgyorsítsa a kártyaalapú fizetések tényleges integrált piacának megeremtését.
- (9) A tagállamok által alkalmazott eltérő és ezáltal a fogyasztók számára hátrányos módszerek alkalmazását elkerülendő, az irányelv által a pénzforgalmi szolgáltatók számára előírt átláthatósági és tájékoztatási követelmények azokra a műveletekre is alkalmazandók, amelyek esetében a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Európai Gazdasági Térségben (a továbbiakban: EGT), a másik pénzforgalmi szolgáltató pedig az EGT-n kívül található. Helyénvaló továbbá kiterjeszteni az átláthatósági és tájékoztatási előírások alkalmazását az EGT-n belül található pénzforgalmi szolgáltatók között, bármely pénznemben végrehajtott műveletekre.
- (10) A pénzforgalmi szolgáltatások fogalommeghatározásának technológiai szempontból semlegesnek kell lennie, és lehetővé kell tennie új típusú pénzforgalmi szolgáltatások kialakítását, eközben pedig mind a már működő, mind az új pénzforgalmi szolgáltatók számára egyforma működési feltételeket kell biztosítani.
- (11) A tagállamok eltérően alkalmazzák a 2007/64/EK irányelvben a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében eljáró kereskedelmi ügynökön keresztül megvalósuló fizetési műveletekre vonatkozó mentességet. Egyes tagállamok olyan elektronikus kereskedelmi platformok számára is lehetővé teszik a mentesség alkalmazását, amelyek mind az egyéni vásárlók, mind az eladók nevében közvetítőként járnak el, és az áru, illetve szolgáltatás adásvételével kapcsolatos tárgyalást vagy a vonatkozó szerződés megkötését tényleges felár nélkül végzik. Ez túlmegy a mentesség célzott alkalmazási körén és növelheti a fogyasztói kockázatot, mivel ezek a szolgáltatók kívül maradnak a jogi keret kínálta védelmen. A különböző alkalmazási gyakorlatok továbbá torzítják a pénzforgalmi piacon kialakuló versenyt. Az említett aggályok kezelése érdekében a fogalommeghatározást pontosítani és egyértelműsíteni kell.
- (12) A piactól kapott visszajelzések azt mutatják, hogy a zártkörű hálózatra vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó pénzforgalmi tevékenységek gyakran nagy pénzforgalmi volumenű és értéket foglalnak magukban, és több száz vagy ezer különféle terméket és szolgáltatást kínálnak a fogyasztóknak, ami nem felel meg a 2007/64/EK irányelvben a zártkörű hálózatokra vonatkozóan előírt mentesség céljának. Ez nagyobb kockázatot eredményez, és nem biztosít jogi védelmet a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői, különösen a

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács [dátum]-i [XX/XX/EU] rendelete a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi díjairól (HL L x., x. o.).

fogyasztók számára, a szabályozott piacok szereplői szempontjából pedig egyértelműen hátrányos. E kockázatok korlátozása érdekében a 2009/110/EK irányelvvel összhangban szükség van a zártkörű hálózat pontosabb meghatározására. Ezért egy fizetési eszköz akkor minősül zártkörű hálózaton belül használhatónak, ha csak egy meghatározott üzletben vagy üzletláncban kínált termékek és szolgáltatások vásárlására alkalmas, vagy ha az értékesítés helyétől függetlenül csak meghatározott körű termékek és szolgáltatások vásárlására alkalmas. Ilyen eszközök lehetnek a hűségkártyák, az üzemanyagkártyák, a tagsági kártyák, a közlekedési kártyák, az étkezési jegyek, illetve meghatározott szolgáltatási utalványok, amelyek esetenként a használatukat elősegítő egyedi adózási vagy munkajogi keretszabályozás alá tartoznak, a szociális jogszabályokban meghatározott célok megvalósítása érdekében. Amennyiben egy egyedi célt szolgáló eszköz általános célú eszközzé válik, akkor az ezen irányelv hatálya alóli mentesség a továbbiakban nem alkalmazható. A partnerüzletekben is használható eszközök ezen irányelv hatálya alóli mentesítése nem indokolt, mivel ezeket az eszközöket jellemzően a folyamatosan bővülő szolgáltatói hálózatok kiszolgálására tervezik. A mentesség a lehetséges pénzforgalmi szolgáltatók azon kötelezettségével együtt alkalmazandó, hogy be kell jelenteniük a zártkörű hálózat fogalommeghatározásának körébe tartozó tevékenységeket.

- (13) Nem tartoznak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá egyes, távközlési vagy információtechnológiai eszközökkel végrehajtott fizetési műveletek, amelyek esetében a hálózatüzemeltető nemcsak a digitális áruknak és szolgáltatásoknak a szóban forgó eszköz útján történő szállításával összefüggésben jár el közvetítőként, hanem az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában hozzáadott értéket is teremt. Ez a mentesség mindenekelőtt lehetővé teszi az úgynevezett üzemeltetői számlázást, illetve a közvetlenül a telefonszámlára történő vásárlást, ami a csengőhangok és az emelt díjas sms-szolgáltatások esetében már megvalósult, és hozzájárul a csekély értékű digitális tartalom értékesítésén alapuló új üzleti modellek kifejlesztéséhez. A piacról érkező visszajelzések nem bizonyítják, hogy ez a fizetési mód, amely a fogyasztók körében a csekély küszöbértékű fizetések esetében kedvelt, általános fizetesközvetítési szolgáltatássá vált volna. A jelenlegi mentesség félreérthető megfogalmazása miatt azonban ezt az előírást a tagállamok eltérően alkalmazzák. Ez jogbizonytalanságot teremt a gazdasági szereplők és a fogyasztók számára, és egyes esetekben lehetővé teszi, hogy a szolgáltatók más fizetesközvetítési szolgáltatások után is jogosultságot formáljanak a 2007/64/EK irányelv hatálya alóli mentességre. Helyénvaló ezért szűkíteni az említett irányelv hatályát. A mentességnek kifejezetten a digitális tartalom, például csengőhang, háttérkép, zene, játékok, videók vagy alkalmazások megvásárlásához kapcsolódó kis értékű fizetésekre kell összpontosítania. A mentesség csak elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz (vagyis az érintett üzemeltető alaptevékenységéhez) kapcsolódó kiegészítő szolgáltatásként nyújtott pénzforgalmi szolgáltatás esetén alkalmazandó.
- (14) Hasonlóan nem tartoztak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá a bankjegykiadó automaták (a továbbiakban: ATM) bankoktól vagy egyéb pénzforgalmi szolgáltatóktól független üzemeltetői által kínált fizetési szolgáltatások. A rendelkezés eredetileg azt a célt szolgálta, hogy távoli vagy ritkán lakott területeken ösztönözzék egyedi ATM-ek működtetését, lehetővé téve a kártyát kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatónak fizetett díjon felüli, külön díj felszámítását, de nem az volt a cél, hogy olyan ATM-szolgáltatók vegyék igénybe, amelyek egy vagy több tagállamra kiterjedő, több száz vagy több ezer ATM-ből álló hálózatokat üzemeltetnek. Ez a nem szándékolt cél azt eredményezi, hogy az irányelvet az ATM-piac egyre nagyobb részén nem alkalmazzák, ami hátrányos a fogyasztóvédelemre nézve. Ösztönzi azt is, hogy a jelenlegi ATM-szolgáltatók átalakítsák üzleti modelljüket és megszüntessék eddigi szerződéses kapcsolatukat a pénzforgalmi szolgáltatókkal, hogy közvetlenül a fogyasztóknak számíthassanak fel magasabb díjat. Következésképpen a mentességet törölni kell.

- (15) Azok a pénzforgalmi szolgáltatók, amelyek szeretnék kihasználni a 2007/64/EK irányelv szerinti mentességet, gyakran nem konzultálnak a hatóságokkal arról, hogy az általuk végzett tevékenység az irányelv hatálya alá tartozik-e, illetve mentességet élvez-e, hanem saját értékeléseikre hagyatkoznak. Úgy tűnik, egyes mentességek hozzájárultak ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók úgy alakítsák át üzleti modelljüket, hogy az általuk kínált pénzforgalmi tevékenység az említett irányelv hatályán kívülre kerüljön. Ez megnövelheti a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek kockázatait, és eltérő belső piaci feltételekhez vezet a pénzforgalmi szolgáltatók szempontjából. Annak biztosítása érdekében, hogy a szabályokat a belső piac egészen egységesen értelmezzék, a szolgáltatók számára elő kell írni egyes tevékenységek bejelentését az illetékes hatóságok felé.
- (16) Fontos belefoglalni az irányelvbe azt a követelményt, hogy a potenciális pénzforgalmi szolgáltatóknak – amennyiben a fizetési műveletek volumene meghalad egy meghatározott küszöbértéket – be kell jelenteniük arra irányuló szándékukat, hogy zártkörű hálózat keretében végezzenek tevékenységet. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az említett tevékenységek zártkörű hálózat keretében végzett tevékenységeknek tekinthetők-e és a 3. cikk k) pontjában meghatározott kritériumok alapján kellően indokolt döntést kell hozniuk.
- (17) Az új előírásoknak követniük kell a 2007/64/EK irányelv megközelítését és az elektronikus pénzforgalmi szolgáltatások valamennyi típusára ki kell terjedniük. Ezért továbbra sem helyénvaló, hogy az új szabályok olyan szolgáltatásokra legyenek alkalmazandók, amelyeknél a pénznek a fizető féltől a kedvezményezett részére való átutalása, illetve szállítása kizárólag bankjegyekben vagy pénzermékben történik, vagy olyan esetben sem, amikor az átutalás alapja papír csekk, papíralapú váltó, kötelezvény vagy egyéb olyan eszköz, papíralapú utalvány vagy kártya, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatóra vagy más fél nevére állítottak ki azzal a céllal, hogy pénzeszközt bocsássanak a kedvezményezett rendelkezésére.
- (18) A 2007/64/EK irányelv elfogadása óta új típusú pénzforgalmi szolgáltatások jelentek meg, különösen az internetes fizetések területén. Megjelentek mindenekelőtt a harmadik fél szolgáltatók, amelyek úgynevezett fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat kínálnak a fogyasztóknak és a kereskedőknek, gyakran anélkül, hogy az átutalandó pénz a birtokukba kerülne. Ezek a szolgáltatások megkönnyítik az elektronikus kereskedelmet, mivel „szoftverhidat” hoznak létre a kereskedő weboldala és a fogyasztó online banki platformja között az átutaláson vagy beszédésen alapuló internetes fizetés kezdeményezéséhez. A harmadik fél szolgáltatók mind a kereskedők, mind a fogyasztók számára kedvező költségű alternatívát kínálnak a kártyás fizetéshez képest, és lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy akkor is tudjanak online vásárolni, ha nem rendelkeznek hitelkártyával. A harmadik fél szolgáltatók azonban jelenleg nem tartoznak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá, és így nem tartoznak szükségszerűen valamely illetékes hatóság felügyelete alá, továbbá nem követik a 2007/64/EK irányelv rendelkezéseit. Ez számos jogi kérdést vet fel, például a fogyasztóvédelem, a biztonság és a felelősség, továbbá a verseny és az adatvédelem tekintetében. Az új szabályoknak ezért kezelniük kell ezeket a problémákat.
- (19) A készpénzátutalás olyan egyszerű pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek alapja rendszerint a fizető fél által a pénzforgalmi szolgáltató részére rendelkezésre bocsátott készpénz, amely szolgáltató a megfelelő összeget – például valamilyen kommunikációs hálózaton keresztül – átadja a kedvezményezettnek vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatónak. Egyes tagállamokban az élelmiszer-áruházak, kereskedők és egyéb kiskereskedők ennek megfelelő szolgáltatást nyújtanak a lakosság részére, lehetővé téve közüzemi és egyéb rendszeres háztartási számlák kifizetését. Ezt a számlafizetési szolgáltatást készpénzátutalásként kell kezelni, kivéve, ha az illetékes hatóságok ezt a tevékenységet valamely más pénzforgalmi szolgáltatás kategóriájába tartozónak tekintik.

- (20) Szükség van azon pénzforgalmi szolgáltatók típusainak meghatározására, amelyek az egész Unió területén jogosultak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, nevezetesen: hitelintézetek, amelyek a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől a fizetési műveletek finanszírozására is felhasználható betéteket gyűjtenek, és amelyek továbbra is a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁷ meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek a fizetési műveletek finanszírozására is felhasználható elektronikus pénzt bocsátanak ki, és amelyek továbbra is a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; pénzforgalmi intézmények, valamint a nemzeti jog alapján ilyen tevékenységre jogosult postai elszámolóközpontok.
- (21) Ez az irányelv megállapítja az olyan fizetési műveletek végrehajtására vonatkozó szabályokat, amikor a pénzeszköz a 2009/110/EK irányelvben meghatározott elektronikus pénz. Ez az irányelv azonban nem szabályozza az elektronikus pénz kibocsátását, és nem módosítja az elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek az említett irányelv szerinti prudenciális szabályozását. A pénzforgalmi intézmények ezért nem bocsáthatnak ki elektronikus pénzt.
- (22) A 2007/64/EK irányelv prudenciális rendszert hozott létre, egységes engedélyt vezetve be az összes olyan pénzforgalmi szolgáltató számára, amelynek szolgáltatásai nem terjednek ki betétgyűjtésre vagy elektronikuspénz-kibocsátásra. Ezért a 2007/64/EK irányelv új pénzforgalmi szolgáltatói kategóriaként bevezette a pénzforgalmi intézmény fogalmát és előírta, hogy a meglévő kategóriákon kívül eső jogi személyek szigorú és átfogó feltételek alapján kaphassanak engedélyt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására az Unió egész területén. Ezáltal uniós szinten egységes feltételek alkalmazandók az ilyen szolgáltatásokra.
- (23) A pénzforgalmi intézményként való engedélyezésnek és az engedély fenntartásának feltételei nem változnak lényegesen. A 2007/64/EK irányelvnek megfelelően a feltételek között szerepelnek olyan prudenciális előírások, amelyek arányosak az e szervezetek üzleti tevékenysége során előforduló működési és pénzügyi kockázatokkal. Ebben az összefüggésben az indulótőkét és a mindenkori tőkét kombináló szilárd követelményrendszerre van szükség, amely kellő időben, a piaci igények függvényében részletesebben kidolgozható. A pénzforgalmi szolgáltatások széles skálája miatt annak érdekében, hogy ugyanazon kockázatokat minden pénzforgalmi szolgáltató esetében ugyanúgy kezeljék, az irányelv különböző, bizonyos fokú felügyeleti mérlegeléssel ötvözhető módszerekre ad lehetőséget. A pénzforgalmi intézményekre vonatkozó előírásoknak tükrözniük kell azt a tényt, hogy a pénzforgalmi intézmények erőteljesebben szakosodottak, és korlátozottabb területen fejtenek ki tevékenységet, továbbá a náluk felmerülő kockázatok szűkebb körűek, valamint egyszerűbben nyomon követhetők és ellenőrizhetők, mint a hitelintézetek tágabb tevékenységi körében előforduló kockázatok. A pénzforgalmi intézményeknek ezért mindenekelőtt tilos betéteket gyűjteniük a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől, és a szolgáltatások igénybe vevőitől érkező pénzeszközöket csak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához használhatják fel. Az előirt prudenciális szabályoknak, többek között az indulótökének, meg kell felelniük a pénzforgalmi intézmény által nyújtott megfelelő pénzforgalmi szolgáltatáshoz kapcsolódó kockázatoknak. Az olyan szolgáltatások, amelyek kizárólag a fizetési számlához való hozzáférést teszik lehetővé, de számlát nem kínálnak, az indulótőke szempontjából közepes kockázatúnak minősülnek.

²⁷ Az Európai Parlament és Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (24) Olyan rendelkezéseket is el kell fogadni, amelyek előírják, hogy az ügyfélpénzeket elkülönítetten kell tartani a pénzforgalmi intézmény más üzleti célokat szolgáló pénzeszközeitől. Az ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények azonban csak akkor tűnnek szükségesnek, ha az ügyfélpénz a pénzforgalmi intézmény birtokába kerül. A pénzforgalmi intézményeknek továbbá a pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni szigorú követelmények hatálya alá kell tartozniuk.
- (25) Ez az irányelv nem vezet be módosításokat a pénzforgalmi intézmények azon kötelezettségeire vonatkozóan, amelyek a beszámolóikkal kapcsolatos jelentéseket, valamint az éves beszámolók és az összevont (konszolidált) éves beszámolók könyvvizsgálatát érintik. A pénzforgalmi intézményeknek az éves és összevont éves beszámolóikat a 78/660/EGK tanácsi irányelvben²⁸, és adott esetben a 83/349/EGK tanácsi irányelvben²⁹, valamint a 86/635/EGK tanácsi irányelvben³⁰ foglaltak szerint kell elkészíteniük. Az éves és összevont éves beszámolókat könyvvizsgálóval felül kell vizsgáltatni, kivéve azt az esetet, ha a pénzforgalmi intézmény a 78/660/EGK, valamint adott esetben a 83/349/EGK és a 86/635/EGK irányelvek értelmében mentesül e kötelezettség alól.
- (26) A technológiai fejlődéssel számos kiegészítő szolgáltatás is megjelent az utóbbi években, mint például a számlainformációs és a számlaösszesítési szolgáltatás. Az irányelvnek ezekre a szolgáltatásokra is ki kell terjednie annak érdekében, hogy a fogyasztók megfelelő védelemben részesüljenek és státuszukkal összefüggésben jobbiztonság alakuljon ki.
- (27) Az irányelv hatálya alá tartozó egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásakor a pénzforgalmi intézményeknek olyan fizetési számlákat kell vezetniük, amelyek kizárólag fizetési műveletekre használhatók. Ahhoz, hogy a pénzforgalmi intézmények pénzforgalmi szolgáltatást tudjanak nyújtani, elkerülhetetlen, hogy hozzáférésük legyen fizetési számlákhoz. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a hozzáférés olyan módon történő megadását, ami arányos azzal a jogos céllal, amelyet szolgál.
- (28) Ez az irányelv a pénzforgalmi szolgáltatók által történő hitelnyújtásra, azaz hitelkeret rendelkezésre tartására és hitelkártya-kibocsátásra kizárólag akkor vonatkozik, ha a hitelnyújtás szorosan kapcsolódik pénzforgalmi szolgáltatásokhoz. Csak akkor helyénvaló a pénzforgalmi intézmények számára a hitelnyújtást határokon átnyúló tevékenységeiket illetően engedélyezni, ha a hitelt a pénzforgalmi szolgáltatások megkönnyítése érdekében nyújtják, az rövid lejáratú jellegű és tizenkét hónapot meg nem haladó futamidejű, ideértve a feltöltődő hitelkereteket is, azzal a feltétellel, hogy refinanszírozására főként a pénzforgalmi intézmény saját forrásainak, valamint a tőkepiacról származó egyéb forrásoknak, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek nevében megőrzött pénzeszközöknek a felhasználásával kerül sor. Ezek a szabályok nem érintik a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet³¹, sem az egyéb releváns uniós vagy nemzeti jogszabályokat a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált feltételei tekintetében.
- (29) A pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért felelős, az ellenőrzéseket végrehajtó és az említett engedély visszavonásáról döntő illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés általánosságban megfelelőnek bizonyult. Az illetékes hatóságok közötti együttműködést azonban javítani kell, mind az információcsere, mind az irányelv koherens alkalmazása és

²⁸ A Tanács 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik irányelve a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról (HL L 222., 1978.8.14, 11. o.).

²⁹ A Tanács 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik irányelve az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (HL L 193., 1983.7.18. 1. o.).

³⁰ A Tanács 1986. december 8-i 86/635/EGK irányelve a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

értelmezése tekintetében azokban az esetekben, amikor az engedéllyel rendelkező pénzforgalmi intézmény a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának jogát gyakorolva a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban is pénzforgalmi szolgáltatást kíván nyújtani („útlevel kiadása”). Az Európai Bankhatóságot (EBH) fel kell kérni arra, hogy készítse az együttműködésre és az adatcserére vonatkozó iránymutatót.

- (30) Az illetékes hatóság által engedélyezett vagy a hatóságnál nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézmények, ideértve ügynökeiket és fióktelepeiket, átláthatóságának fokozása céljából az EBH-val együtt létre kell hozni egy, a nemzeti nyilvántartásokat összekötő internetes portált, amely európai elektronikus elérési pontként szolgál. Ezeknek az intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az illetékes hatóságok közötti együttműködés javításához.
- (31) Javítani kell a pontos, aktualizált információk rendelkezésre állását azáltal, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók számára elő kell írni, hogy a székhelyük szerinti állam illetékes hatóságát haladéktalanul értesítsék minden olyan változásról, amely befolyásolja az engedéllyel összefüggő információ és bizonyíték pontosságát, beleértve a kiszervezett tevékenységeket végző további ügynököket, fióktelepeket vagy szervezeteket. Kétség esetén az illetékes hatóságoknak is ellenőrizniük kell, hogy a kapott információ helyes-e.
- (32) Bár ez az irányelv részletesen meghatározza a hatáskörök azon minimális körét, amelyekkel az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a pénzforgalmi intézmények megfelelésének felügyelete során, ezeket a hatásköröket az alapvető jogok, többek között a magánélethez való jog figyelembevételével kell gyakorolni. Azon hatáskörök gyakorlásához, amelyek jelentős mértékben befolyásolják a magán- és családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tisztelgésben tartásának jogát, a tagállamoknak megfelelő és hatékony védő intézkedéseket kell bevezetniük a visszaélések és az önkényesség megakadályozása céljából, például adott esetben az érintett tagállam bírósága által adott előzetes engedély révén.
- (33) Fontos biztosítani, hogy a készpénz-átutalási szolgáltatásokat nyújtó személyek a jogi és szabályozási követelmények egyfajta minimumának hatálya alá kerüljenek. Így elő kell írni a készpénz-átutalási szolgáltatásokat nyújtó személyek személyazonosságának és tartózkodási helyének nyilvántartásba vételét, beleértve azokét a személyeket is, akik vagy amelyek nem tudják teljesíteni a pénzforgalmi szolgáltatóként történő engedélyezés összes feltételét. Ez a megközelítés összhangban van a Pénzügyi Akció Munkacsoport VI. különleges ajánlásában foglalt okfejtéssel, amely egy olyan mechanizmus előírását irányozza elő, amely alapján az említett ajánlásban meghatározott összes feltételt teljesíteni nem képes pénzforgalmi szolgáltatók mégis pénzforgalmi intézményként kezelhetők. E megfontolásból a tagállamoknak az említett személyeket úgy kell felvenniük a pénzforgalmi intézmények nyilvántartásába, hogy eltekintenek az engedélyezésre vonatkozó összes feltétel vagy a feltételek egy részének alkalmazásától. Mindemellett alapvető fontosságú a mentesítési lehetőséget a pénzforgalmi műveletek összértékére vonatkozó szigorú követelményekhez kötni. A mentességet élvező pénzforgalmi intézmények nem élhetnek sem a letelepedés jogával, sem pedig a szolgáltatásnyújtás szabadságával, és ezeket a jogokat fizetési rendszer tagjaként, közvetlenül sem gyakorolhatják.
- (34) Minden pénzforgalmi szolgáltató számára lényeges, hogy hozzá tudjon férni a fizetési rendszerek technikai infrastruktúráinak szolgáltatásaihoz. A hozzáférésre azonban megfelelő követelményeknek kell vonatkozniuk e rendszerek integritásának és stabilitásának biztosítása érdekében. Valamennyi olyan pénzforgalmi szolgáltatónak, amely részvételét kérelmezi valamely fizetési rendszerben, igazolnia kell a fizetési rendszer résztvevői előtt, hogy belső szabályozása mindenféle kockázattal szemben kellően szilárd védelmet nyújt. Jellemzően ilyen fizetési rendszerek például a négy szereplős kártyarendszerek, valamint átutalási és beszedési megbízások feldolgozását végző nagy rendszerek. Annak érdekében, hogy az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók egyes típusai között az Unió egész területére kiterjedően biztosított legyen az – engedélyüknek megfelelő – egyenlő bánásmód,

szükséges tisztázni azokat a szabályokat, amelyek a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának hozzáférhetőségére és a fizetési rendszerekhez való hozzáférésre vonatkoznak.

- (35) Rendelkezni kell az engedélyezett pénzforgalmi intézmények és hitelintézetek megkülönböztetéstől mentes kezeléséről annak érdekében, hogy a belső piacon egymással versenyző valamennyi pénzforgalmi szolgáltató azonos feltételek mellett vehesse igénybe az e fizetési rendszerek technikai infrastruktúrái által nyújtott szolgáltatásokat. A prudenciális kereteik közötti különbségek miatt helyénvaló rendelkezni az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók és az ezen irányelv szerinti mentességet, illetve a 2009/110/EK irányelv 3. cikke szerinti mentességet élvezők közötti eltérő bánásmódról. Mindenesetre az árra vonatkozó feltételekben levő különbségek kizárólag akkor engedélyezhetők, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatóknál felmerülő költségek által előidézett különbség indokolja. Ez nem sérti a tagállamoknak a rendszerszempontról jelentős rendszerekhez való hozzáférés korlátozására vonatkozó, a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³² szerinti jogát, és nem sérti az Európai Központi Banknak és a Központi Bankok Európai Rendszerének a fizetési rendszerekhez való hozzáférés tekintetében meghatározott hatáskörét.
- (36) Egyes esetekben a tagállamok meghatározott pénzforgalmi szolgáltatóknak közvetett hozzáférést biztosítottak kijelölt fizetési rendszerekhez, a 98/26/EK irányelv rendelkezéseire hasonlóan. Ez a döntés az érintett tagállam mérlegelési jogkörébe tartozik. Mindazonáltal a pénzforgalmi szolgáltatók közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében az irányelvnek elő kell írnia, hogy amennyiben egy tagállam közvetett hozzáférést biztosít egy pénzforgalmi szolgáltatóknak ilyen rendszerekhez, az ugyanilyen helyzetben levő más pénzforgalmi szolgáltatóknak is ugyanazon, diszkriminációmentes bánásmódban kell részesülniük.
- (37) Az utóbbi években jelentős szereplővé váltak a fizetések feldolgozásának piacán az olyan, háromszereplős pénzforgalmi rendszerek, amelyekben mind a fizető fél, mind a kedvezményezett számára a rendszer jár el egyedüli pénzforgalmi szolgáltatóként. Ezért már nem indokolt, hogy ezek a rendszerek mentességet kapjanak, tekintettel arra, hogy más pénzforgalmi szolgáltatóknak biztosítanak hozzáférést, ha a többi fizetési rendszer nem tudja kihasználni ezen mentesség előnyeit.
- (38) Olyan szabályrendszert kell létrehozni, amely biztosítja a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó feltételek és tájékoztatási követelmények átláthatóságát.
- (39) Ez az irányelv nem alkalmazandó a készpénzes fizetési műveletekre, mivel a készpénzes fizetések tekintetében már létezik az egységes fizetési piac; ez az irányelv nem vonatkozik továbbá a papírcsekken alapuló fizetési műveletekre, mivel ezek természetüknél fogva nem dolgozhatók fel olyan hatékonyan, mint az egyéb fizetési módok. Ezekben a területeken azonban a helyes gyakorlatnak követnie kellene a jelen irányelvben meghatározott alapelveket.
- (40) Mivel a fogyasztók és a vállalkozások nem ugyanabban a helyzetben vannak, nincs szükségük azonos szintű védelemre. Míg fontos, hogy a fogyasztók jogait olyan rendelkezések garantálják, amelyekből egy szerződésben nem lehet eltérni, ésszerű annak lehetővé tétele, hogy a vállalkozások és szervezetek másként állapodjanak meg, amennyiben nem fogyasztókkal kerülnek kapcsolatba. Ugyanakkor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy rendelkezzenek, hogy a 2003/361/EK bizottsági ajánlás³³ értelmében vett mikrovállalkozásokat ugyanolyan bánásmódban kell részesíteni, mint a fogyasztókat.

³² Az Európai Parlament és a Tanács 1998. május 19-i 98/26/EK irányelve a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

³³ A Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

Mindenesetre ezen irányelv néhány alapvető rendelkezése a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő jogállásától függetlenül, mindenkor alkalmazandó.

- (41) Ezen irányelvben meg kell határozni a pénzforgalmi szolgáltatók kötelezettségeit a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára nyújtandó tájékoztatás tekintetében, akiknek mindenütt ugyanolyan magas színvonalú, egyértelmű információkat kell kapniuk a pénzforgalmi szolgáltatásokról annak érdekében, hogy képesek legyenek megalapozott döntéseket hozni és az EU-n belül szabadon választani. Az átláthatóság érdekében ez az irányelv meghatározza azokat a harmonizált követelményeket, amelyek biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésre és a fizetési műveletre nézve megkapja a szükséges és elégséges információkat. Annak előmozdítása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piaca zökkenőmentesen működjön, a tagállamok nem fogadhatnak el az irányelvben megállapítottaktól eltérő, tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseket.
- (42) A fogyasztókat védeni kell a tisztességtelen és félrevezető gyakorlatokkal szemben a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³⁴, a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³⁵, valamint a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³⁶ összhangban. Ezen meglévő irányelvek kiegészítő rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell. Pontosítani kell azonban mindenekelőtt a szerződés megkötését megelőző tájékoztatási követelmények tekintetében az ezen irányelv és a 2002/65/EK irányelv közötti kapcsolatot.
- (43) A kötelező tájékoztatásnak arányosnak kell lennie a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szükségleteivel, közlésére pedig szabványos formátumban van szükség. Az egyszeri fizetési műveletekre azonban más tájékoztatási követelményeknek kell vonatkozniuk, mint a keretszerződésekre, amelyek több fizetési műveletre vonatkoznak.
- (44) A keretszerződések és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletek a gyakorlatban sokkal gyakoribbak és gazdaságilag fontosabbak, mint az egyszeri fizetési műveletek. Fizetési számla vagy külön fizetési eszköz megléte esetén keretszerződés szükséges. A keretszerződésekre vonatkozó előzetes tájékoztatási követelményeknek ezért meglehetősen átfogónak kell lenniük, a tájékoztatást pedig minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell megadni, például a számlanyomtatók által kinyomtatott lapon, CD-ROM-on, DVD-n, valamint a személyi számítógép merevlemezes meghajtóján, amelyen elektronikus levelezés tárolható, és internetes oldalakon, amennyiben ezek az oldalak későbbi visszaolvasásra alkalmas módon az információk felhasználási céljának megfelelő időtartamig elérhetők, és amelyek lehetővé teszik a tárolt adatok változatlan reprodukálását. A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a keretszerződésben megállapodjanak a teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos tájékoztatásnyújtás módjáról, így például arról, hogy az internetes banki szolgáltatások tekintetében a fizetési számlára vonatkozó valamennyi információt online hozzáférhetővé kell tenni.
- (45) Az egyszeri fizetési műveletek esetében kizárólag az alapvető fontosságú információkat kell minden esetben megadni a pénzforgalmi szolgáltató saját kezdeményezésére. Mivel a fizető fél rendszerint jelen van a fizetési megbízás adásakor, nem szükséges előírni azt, hogy a

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. május 11-i 2005/29/EK irányelve a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. június 8-i 2000/31/EK irányelve a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK irányelve a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.).

tájékoztatást minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell nyújtani. A pénzforgalmi szolgáltató szóbeli tájékoztatást is nyújthat, vagy az információkat más formában is könnyen hozzáférhetővé teheti, például a feltételeknek a helyszínen lévő hirdetőablán való kifüggesztése révén. Tájékoztatást kell nyújtani arról is, hogy hol lehet részletesebb információkhoz jutni (például a weboldal címe). A fogyasztó kérésére azonban az alapvető fontosságú információkat papíron vagy egyéb tartós adathordozón a rendelkezésére kell bocsátani.

- (46) Ez az irányelv rendelkezik arról, hogy a fogyasztó a pénzforgalmi szolgáltatásra vonatkozó szerződés kötelező erejűvé válása előtt jogosult ingyenesen megkapni a vonatkozó információkat. A fogyasztó a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt kérheti az előzetes tájékoztatás és a keretszerződés ingyenesen, papíron történő rendelkezésre bocsátását is, annak érdekében, hogy össze tudja hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásait és azok feltételeit, illetve bármiféle vita esetén ellenőrizhesse szerződéses jogait és kötelezettségeit. Az említett rendelkezéseknek összhangban kell állniuk a 2002/65/EK irányelvvel. Ezen irányelvnek az ingyenes tájékoztatásra vonatkozó konkrét rendelkezései nem vonhatják maguk után azt, hogy az egyéb vonatkozó irányelvek alapján a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás után díjat lehet felszámítani.
- (47) Annak a módnak a megválasztása során, ahogyan a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének rendelkezésére bocsátja az előírt információkat, figyelembe kell vennie ez utóbbi szükségleteit, valamint a gyakorlati technikai vonatkozásokat és a költséghatékonyságot az adott pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben foglalt megállapodásból következő helyzettől függően. Az irányelv ezáltal a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtandó tájékoztatás két módját kell, hogy megkülönböztesse: vagy át kell adni az információkat, azaz a pénzforgalmi szolgáltatónak aktívan kell közölnie azokat az ezen irányelv által előírt megfelelő időben anélkül, hogy ezt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a továbbiakban kezdeményezné; vagy elérhetővé kell tenni a tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, figyelembe véve az esetleges további tájékoztatásra irányuló bármilyen kérését. Ez utóbbi esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének aktívan kell kezdeményeznie azt, hogy tájékoztatást kapjon, például úgy, hogy kifejezetten kéri azt a pénzforgalmi szolgáltatótól, belép a bankszámlához tartozó e-mail postafiókba vagy a számlakivonatokért nyomtatóba helyezi bankkártyáját. A fenti célokból a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell az információhoz való hozzáférés lehetőségét és az információnak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője általi elérhetőségét.
- (48) A fogyasztó részére járulékos díjak felszámítása nélkül biztosítani kell a teljesített műveletekre vonatkozó alapvető tájékoztatást. Az egyszeri fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel külön díjat ezért a tájékoztatásért. Hasonlóképpen ingyenesen kell biztosítani a keretszerződés keretében teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos, havonta történő tájékoztatást. A díjszabás átláthatóságának és a fogyasztói szükségletek közötti különbségeknek a fontosságára figyelemmel azonban a felek számára lehetővé kell tenni, hogy gyakoribb vagy kiegészítő tájékoztatás esetén díjfizetésről állapodjanak meg. A különböző nemzeti gyakorlatok figyelembevétele érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy olyan szabályokat állapítsanak meg, amelyek előírják, hogy a papíralapú havi számlakivonatokat mindig ingyenesen kell biztosítani.
- (49) A fogyasztói mobilitás megkönnyítése érdekében a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy egy év elteltével külön díj nélkül felmondhassák a keretszerződéseket. A fogyasztók számára a megállapodás szerinti felmondási időnek nem szabad egy hónapnál hosszabbnak, a pénzforgalmi szolgáltatók számára pedig két hónapnál rövidebbnek lennie. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltató azon kötelezettségét, amely rendkívüli körülmények között a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megszüntetésére irányul más vonatkozó –

például a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozásáról, a pénzeszközök befagyasztását célzó intézkedésről, vagy a bűncselekmények megelőzésével és kivizsgálásával kapcsolatos egyedi intézkedésről szóló – uniós vagy nemzeti jogszabályok alapján.

- (50) A kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközöknek olcsó és könnyen használható alternatívát kell biztosítaniuk az alacsony árfekvésű áruk és szolgáltatások esetében, és nem indokolt azokat túlzott követelményekkel túlterhelni. A vonatkozó tájékoztatási követelményeket és az azok teljesítésével kapcsolatos szabályokat ezért az alapvető fontosságú információkra kell korlátozni, figyelembe véve a kis összegű fizetésekre szánt eszközöktől indokoltan elvárható műszaki jellemzőket is. A pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek a kevésbé szigorú rendszer ellenére is megfelelő védelemben kell részesülniük, mivel ezen fizetési eszközök – különösen az előre fizetett fizetési eszközök – csak korlátozott kockázatot jelentenek.
- (51) Meg kell állapítani azokat a kritériumokat, amelyek alapján a harmadik fél szolgáltatók hozzáférhetnek a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által egy másik pénzforgalmi szolgáltatónál tartott számlán levő pénzeszköz rendelkezésre állására vonatkozó információhoz és felhasználhatják azt. Mindenekelőtt a harmadik fél szolgáltatónak és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatónak egyaránt teljesítenie kell az ebben az irányelvben meghatározott vagy említett vagy az EBH iránymutatásába foglalt szükséges adatvédelmi és biztonsági követelményeket. A fizető félnek kifejezett hozzájárulását kell adnia a harmadik fél szolgáltatónak, hogy az hozzáférhessen fizetési számlájához, és megfelelő tájékoztatást kell kapnia a hozzáférés mértékéről. Azon egyéb pénzforgalmi szolgáltatók fejlődésének lehetővé tétele érdekében, amelyek nem vesznek át betéteket, szükséges, hogy a hitelintézetek ellássák őket a pénzeszköz rendelkezésre állására vonatkozó információval, amennyiben a fizető fél hozzájárult ahhoz, hogy ezen információt közöljék a fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatóval.
- (52) Valahányszor fizetéskezdeményezés szolgáltatásra kerül sor, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének és a pénzforgalmi szolgáltatónak a jogait és kötelezettségeit megfelelően ki kell igazítani a harmadik fél szolgáltató műveletbe való bevonásának figyelembevételére érdekében. Konkrétan, a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató és a műveletben részt vevő harmadik fél szolgáltató közötti kiegyensúlyozott felelősségmegosztásnak biztosítania kell, hogy a felek a művelet ellenőrzésük alatt levő megfelelő része tekintetében felelősséget vállaljanak, és probléma esetén egyértelműen meghatározzák a felelős felet. Csalás vagy vita esetén a harmadik fél konkrét kötelezettsége, hogy ellássa a fizető felet és a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatót a műveletekre vonatkozó hivatkozásokkal és az érintett műveletre vonatkozó engedéllyel kapcsolatos információval.
- (53) A nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek kockázatainak és következményeinek csökkentése érdekében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a lehető leghamarabb értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót az állítólagosan nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek bármiféle vitásáról, feltéve hogy a pénzforgalmi szolgáltató teljesítette az ezen irányelv szerinti tájékoztatási kötelezettségeit. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője betartja a bejelentési határidőt, akkor követelését a nemzeti jog szerinti elévülési időn belül tudnia kell érvényesíteni. Ez az irányelv a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató között felmerülő egyéb követeléseket nem érinti.
- (54) Nem engedélyezett fizetési művelet esetén a fizető fél részére haladéktalanul vissza kell téríteni az érintett művelet összegét. Annak érdekében, hogy a fizető felet ne érje semmilyen hátrány, a visszatérítés jóváírásának értéknapja nem lehet későbbi annál a dátumnál, amikor a fizető fél számláját a megfelelő összeggel megterhelték. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének arra irányuló ösztönzése érdekében, hogy szolgáltatójának indokolatlan

késedelem nélkül bejelentse a fizetőeszköz ellopását vagy elvesztését, és ily módon mérsékelje a nem engedélyezett fizetési műveletek kockázatát, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője csak rendkívül korlátozott összeghatárig visel felelősséget, kivéve, ha csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el. Ezzel összefüggésben az 50 EUR-t kitevő összeg megfelelőnek tűnik az Unión belüli összehangolt és magas szintű felhasználóvédelem biztosításához. Továbbá, amint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője értesítette a pénzforgalmi szolgáltatót arról, hogy fizetőeszköze esetleges visszaélés tárgya lett, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője már nem tartozik felelősséggel az adott eszköz nem engedélyezett használatából származó további veszteségekért. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltatók saját termékeik technikai biztonságára vonatkozó felelősségét.

- (55) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő esetleges gondatlanságának vizsgálata érdekében valamennyi körülményt figyelembe kell venni. Az állítólagos gondatlanság bizonyítékait és annak mértékét általánosságban a nemzeti joggal összhangban kell értékelni. Semmisnek kell tekinteni a fizetési eszközök nyújtására és használatára vonatkozó azon szerződéses feltételeket és kitételeket, amelyek eredményeként nőne a fogyasztóra háruló vagy csökkenne a kibocsátóra háruló bizonyítási teher. Emellett meghatározott helyzetekben, és mindenekelőtt, ha a fizetőeszköz nincs ott az értékesítés helyén, például interneten keresztül történő online fizetés esetén, helyénvaló előírni a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy szolgáljon bizonyítékkal az állítólagos gondatlanságról, mivel ilyen esetben a fizető fél lehetőségei rendkívül korlátozottak.
- (56) Rendelkezni kell a nem engedélyezett fizetési műveletek esetére a kárviselés megosztásáról. A csalás és a súlyos gondatlanság esetét kivéve a fogyasztó a számlájáról történő nem engedélyezett fizetési művelet esetén soha nem kötelezhető 50 EUR-t meghaladó fizetésre. Eltérő rendelkezések vonatkozhatnak a pénzforgalmi szolgáltatások olyan igénybe vevőire, akik nem fogyasztók, mivel az ilyen felhasználók általában jobban fel tudják mérni a csalás kockázatát, és megfelelő ellenintézkedéseket tudnak hozni.
- (57) Ezen irányelv a fogyasztó védelme érdekében megállapítja a visszatérítés szabályait arra az esetre, ha az elvégzett fizetési művelet túllépi azt az összeget, amelyet ésszerűen el lehetett volna várni. Annak elkerülése érdekében, hogy a fizető fél anyagi hátrányba kerüljön, biztosítani kell, hogy a visszatérítés jóváírásának értéknapja ne legyen későbbi annál a dátumnál, amikor a fizető fél számláját a megfelelő összeggel megterhelték. Beszedés esetén a pénzforgalmi szolgáltatónak képesnek kell lennie arra, hogy még kedvezőbb feltételeket biztosítson a fogyasztónak, akinek bármely vitatott fizetési művelet esetén feltétel nélküli joggal kell rendelkeznie a visszatérítéshez. Ez a feltétel nélküli visszatérítési jog, amely a legmagasabb szintű fogyasztóvédelmet biztosítja, nem indokolt olyan esetekben, ha a kereskedő már teljesítette a szerződést, és a megfelelő árut vagy szolgáltatást már felhasználták. Ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a fizetési művelet visszatérítésére tart igényt, az ezen visszatérítéshez való jog nem befolyásolja a fizető félnek a kedvezményezettrel szemben fennálló, az alapjogviszonyból eredő – például a megrendelt, felhasznált vagy jogosan kiszámlázott árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozó – felelősségét, sem a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőinek jogát a fizetési megbízás visszavonására vonatkozóan.
- (58) A pénzügyi tervezés és a fizetési kötelezettségek kellő időben történő teljesítése érdekében a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak bizonyossággal kell tudniuk, hogy mennyi időt vesz igénybe a fizetési megbízás teljesítése. Ezen irányelv ezért meghatározza a jogok és kötelezettségek hatálybalépésének időpontját, nevezetesen, amikor a pénzforgalmi szolgáltató megkapja a fizetési megbízást, beleértve azt is, amikor lehetősége volt azt a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben megállapított kommunikációs eszköz útján megkapni, a fizetési megbízás létrehozását és továbbítását eredményező – például biztonsági ellenőrzésekkel, a pénzeszköz rendelkezésre állásának ellenőrzésével, a személyes azonosító szám használatára

vonatkozó tájékoztatással, vagy fizetési ígervény kibocsátásával összefüggő – folyamatban való korábbi részvételtől függetlenül. Ezen túlmenően a fizetési megbízás átvételének akkor kell megtörténnie, amikor a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója megkapja a fizető fél számlájának megterhelésére szóló fizetési megbízást. Az a nap vagy időpont, amikor a kedvezményezett a szolgáltatójához beszedés céljából eljuttatja a fizetési megbízásokat – például a kártyás fizetések vagy beszedési megbízások esetében –, vagy amikor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezett számára a vonatkozó összegekre (a számlájához kapcsolódó hitelkeret révén) előfinanszírozást biztosít, ebben a tekintetben nem releváns. Biztosítani kell, hogy a felhasználók bizonyosak lehessenek a hiánytalan és érvényes fizetési megbízás megfelelő teljesítésében, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak nincs a visszautasításra vonatkozóan szerződéses vagy törvényes indoka. Ha a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, a fizetési szolgáltatás igénybe vevőjét – az uniós és a nemzeti jogban meghatározott követelményekre is figyelemmel – a lehető leghamarabb értesíteni kell a visszautasítás tényéről és annak okáról.

- (59) Figyelembe véve, hogy a teljesen automatizált modern fizetési rendszerek milyen sebességgel dolgozzák fel a fizetési műveleteket, és hogy következésképpen a fizetési megbízások visszavonása bizonyos időpont után magas költségekkel járó kézi beavatkozás nélkül nem lehetséges, a fizetések visszavonhatóságára vonatkozóan egyértelmű határidőt kell megállapítani. A pénzforgalmi szolgáltatás és a fizetési megbízás típusától függően azonban az időpont a felek közötti megállapodás alapján különböző lehet. A visszavonás ebben az összefüggésben kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti kapcsolatra alkalmazandó, és ily módon nem érinti a fizetési rendszerekben teljesített fizetési műveletek visszavonhatatlanságát és véglegességét.
- (60) A visszavonhatatlanság nem sértheti a pénzforgalmi szolgáltató azon, egyes tagállamok jogszabályai értelmében fennálló – a fizető fél keretszerződésén vagy nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseken vagy iránymutatásokon alapuló – jogát vagy kötelezettségét, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti vita esetén visszafizesse a fizető félnek a teljesített fizetési művelet összegét. E visszafizetésnek új fizetési megbízásnak kell minősülnie. Ezen esetek kivételével a fizetési megbízás mögött meghúzódó alapjogviszonyból eredő jogvitákat kizárólag a fizető fél és a kedvezményezett között kell rendezni.
- (61) A fizetések teljesen integrált, azonnali és közvetlen feldolgozása szempontjából, valamint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői között fennálló alapkötelezettségek teljesítése tekintetében a jogbiztonság szempontjából kulcsfontosságú, hogy a fizető fél által átutalt teljes összeg jóváírásra kerüljön a kedvezményezett számláján. Ehhez az szükséges, hogy a fizetési műveletek teljesítésében közreműködő közvetítők ne vonhassanak le az átutalt összegből. A kedvezményezett számára azonban biztosítani kell, hogy pénzforgalmi szolgáltatójával megállapodhasson az utóbbit megillető díjak levonásáról. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a kedvezményezett meggyőződhessen arról, hogy a megfelelő összeget pontosan kifizették, a fizetési műveletet követően nyújtott tájékoztatásnak nemcsak a teljes átutalt összeget, hanem a felszámított díjak összegét is tartalmaznia kell.
- (62) A díjakkal kapcsolatban a tapasztalatok azt mutatják, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti díjmegosztás a leghatékonyabb rendszer, mivel elősegíti a fizetések azonnali feldolgozását. Ezért rendelkezni kell arról, hogy – alapesetben – mind a fizető fél, mind a kedvezményezett felé közvetlenül a saját pénzforgalmi szolgáltatójuk számítsa fel a díjakat. Ez azonban csak abban az esetben alkalmazandó, ha a fizetési művelet nem jár pénznemek közötti átváltással. A felszámított díj összege nulla is lehet, mivel ezen irányelv rendelkezései nem érinthetik az olyan gyakorlatot, amely szerint a pénzforgalmi szolgáltató nem számít fel díjat fogyasztói felé a számláikon történő jóváírások tekintetében. Hasonlóképpen és a szerződéses feltételek függvényében a pénzforgalmi szolgáltató a

pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételéért számíthat fel díjat kizárólag a kedvezményezett (kereskedő) felé is, aminek következtében a fizető felet nem terhelik díjak. A fizetési rendszerek által felszámított díjak előfizetési díj formáját is ölthetik. Az átutalt összegre vagy a felszámított díjakra vonatkozó rendelkezések nem gyakorolnak közvetlen hatást a pénzforgalmi szolgáltatók vagy bármilyen közvetítők közötti árazásra.

- (63) Egy adott fizetési eszköz igénybevételéért felszámított díjak (a továbbiakban: pótdíj felszámítása) tekintetében kialakult eltérő nemzeti gyakorlat ahhoz vezetett, hogy az uniós pénzforgalmi piac rendkívül heterogénné és a fogyasztók számára számos zavar forrásává vált, különösen az elektronikus kereskedelemben és több országra kiterjedő esetekben. Az olyan tagállamokban található kereskedők, ahol megengedett a pótdíj felszámítása, árut és szolgáltatást kínálnak azokban a tagállamokban, ahol a pótdíj tiltott és ebben az esetben is felszámítják azt a fogyasztó felé. Emellett a pótdíjfelszámítás gyakorlatának a felülvizsgálatához kapcsolódó komoly indokot alátámasztja az a tény is, hogy a(z) xxx/yyyy/EU rendelet megállapítja a kártyaalapú rendszerek multilaterális bankközi díjaira vonatkozó szabályokat. Mivel a legtöbb kártyás fizetést főként a bankközi díjak drágítják meg, és a pótdíj felszámítása a gyakorlatban a kártyaalapú fizetésekre korlátozódik, a bankközi díjakra vonatkozó szabályokat ki kell egészíteni a pótdíj felszámítására vonatkozó szabályok felülvizsgálatával. A költségek átláthatóságának és a leghatékonyabb fizetési eszközök használatának előmozdítása érdekében a tagállamok és a pénzforgalmi szolgáltatók nem akadályozhatják meg a kedvezményezettet abban, hogy díjat számítson fel valamely meghatározott fizetési eszközt használó fizető fél felé, a 2011/83/EU irányelv előírásainak megfelelő figyelembevétel mellett. A kedvezményezett pótdíj felszámítására vonatkozó joga azonban csak azokra a fizetési eszközökre alkalmazandó, amelyek esetében a bankközi díjak nem szabályozottak. Ennek ösztönöznie kell a legolcsóbb fizetési módok alkalmazását.
- (64) Az Unión belüli fizetések hatékonyságának növelése érdekében maximálisan egynapos teljesítési határidőt kell előírni a fizető fél által kezdeményezett és euróban vagy az euróövezeten kívüli tagállamok pénznemében denominált valamennyi fizetésre, az átutalásokat és a készpénzáttalalásokat is beleértve. Az összes többi fizetésre, többek között a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetésekre – például a beszédésekre és a kártyás fizetésekre – is ugyanazon egynapos teljesítési idő vonatkozik, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél nem állapodott meg kifejezetten hosszabb végrehajtási idő alkalmazásában. Lehetővé kell tenni az említett időtartamok további egy munkanappal történő meghosszabbítását, ha a fizetési megbízást papíron adták. Ez lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásának folytatását azon fogyasztók tekintetében, akik kizárólag nyomtatott dokumentumokat használnak. Beszedési rendszerek használata esetén a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a beszedési megbízást a kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató által elfogadott, az esedékesség napján történő kiegyenlítést lehetővé tevő időhatárokon belül kell továbbbitania. Figyelemmel arra, hogy a fizetési infrastruktúrák többnyire igen hatékonyak, a tagállamok adott esetben az egy munkanapnál rövidebb teljesítési időt előíró szabályait is érvényben tarthatják, vagy megállapíthatnak ilyen szabályokat annak érdekében, hogy elkerüljék a jelenlegi szolgáltatási színvonal csökkenését.
- (65) Amennyiben az egyik pénzforgalmi szolgáltató nem az Unió területén működik, a teljes összeg teljesítésére és a teljesítési időre vonatkozó rendelkezéseknek kell meghatározniuk a helyes gyakorlatot.
- (66) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének ismernie kell a pénzforgalmi szolgáltatások valós költségeit és díjait ahhoz, hogy választani tudjon. Ennek érdekében meg kell akadályozni a nem átlátható árképzési módszerek használatát, mivel az általánosan elfogadott vélemény szerint ezek a módszerek különösen megnehezítik a felhasználók számára a pénzforgalmi szolgáltatás tényleges árának a megállapítását. Kifejezetten meg

kell tiltani, hogy az értéknapokat a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőire nézve hátrányosan használják.

- (67) A fizetési rendszer zökkenőmentes és hatékony működése függ attól, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői biztosak lehetnek-e afelől, hogy a pénzforgalmi szolgáltató hibátlanul és a megállapodás szerinti időn belül teljesíti a fizetési műveletet. Általában a szolgáltató képes felmérni egy fizetési művelet kockázatait. A szolgáltató az, aki rendelkezésre bocsátja a fizetési rendszert, intézkedik a tévesen átutalt pénzüsszegek visszahívása felől, és a legtöbb esetben ő választja ki a művelet teljesítésében érintett közvetítőket. E megfontolások alapján – a rendkívüli és előre nem látható körülmények fennállásának esetét kivéve – teljesen indokolt előírni a pénzforgalmi szolgáltató felelősségét a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjétől elfogadott fizetési művelet teljesítése tekintetében, azzal a kivétellel, hogy nem felelős a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának cselekményeiért és mulasztásaiért, amely szolgáltató kiválasztása kizárólag a kedvezményezett felelőssége. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a fizető fél ne maradjon védtelenül olyan, valószínűtlen helyzetekben, amikor nyitott (*non liquet*) marad az a kérdés, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához vajon ténylegesen beérkezett-e a fizetés összege vagy sem, a vonatkozó bizonyítási tehernek a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját kell terhelnie. Általában elvárható, hogy a küldő pénzforgalmi szolgáltatótól a fogadó pénzforgalmi szolgáltatóhoz a fizetés összegét eljuttató közvetítőintézmény – rendszerint egy „semleges” szervezet, például egy központi bank vagy egy elszámolóház – megőrzi a számlaadatokat és szükség esetén ezeket bármikor szolgáltatni tudja. Ahogy a fizetés összege a fogadó pénzforgalmi szolgáltató számláján jóváírásra kerül, a kedvezményezettnek azonnal érvényesíteni kell tudnia a saját számlájára történő jóváírásra vonatkozó követelését a pénzforgalmi szolgáltatóval szemben.
- (68) A pénzforgalmi szolgáltatónak felelősséget kell viselnie a fizetés hibátlan teljesítéséért, beleértve különösen a fizetési művelet teljes összegét és a teljesítési időt, valamint a kedvezményezett számlájáig vezető fizetési láncban részt vevő egyéb felek által elkövetett mulasztásokért való teljes felelősséget. E felelősség eredményeként a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának – amennyiben a teljes összeg nem vagy csak késve érkezett meg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához – helyesbíteni kell a fizetési műveletet, vagy indokolatlan késedelem nélkül vissza kell térítenie a fizető fél részére az adott műveletben érintett megfelelő összeget, a nemzeti jog szerint érvényesíthető egyéb követelések sérelme nélkül. A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége következtében a fizető fél vagy a kedvezményezett nem terhelhető a hibás fizetéshez kapcsolódó költséggel. A fizetési művelet teljesítésének elmaradása, hibás vagy késedelmes teljesítése esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltató által végrehajtott korrekciós fizetés értéknapja mindig ugyanaz legyen, mint a hibátlan teljesítés esetében lett volna.
- (69) Ez az irányelv kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti szerződéses kötelezettségekre és felelősségekre terjed ki. Az átutalások és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatások megfelelő működése azonban megköveteli, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és közvetítőik – például az adatfeldolgozók – olyan szerződésekkel rendelkezzenek, amelyekben megállapodnak kölcsönös jogaikról és kötelezettségeikről. A felelősségekkel kapcsolatos kérdések alapvető részét képezik ezeknek az egységes szerződéseknek. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és a fizetési műveletben részt vevő közvetítők kölcsönösen támaszkodhassanak egymásra, olyan jogi biztosítékokra van szükség, melyek szavatolják, hogy az a pénzforgalmi szolgáltató, akit vagy amelyet nem terhel felelősség, az ezen irányelv felelősséggel összefüggő rendelkezései szerint az elszenvedett káraiért vagy a kifizetett összegekért ellentételezést kapjon. További visszkereseti jogokat és a visszkereset részletes tartalmát, valamint a hibásan teljesített fizetési műveletnek tulajdonítható, a pénzforgalmi

szolgáltatóval vagy közvetítővel szemben támasztott követelések kezelésének módját a szerződéses megállapodásokban kell meghatározni.

- (70) A pénzforgalmi szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy a fizetési megbízás pontos teljesítéséhez szükséges adatokat egyértelműen meghatározhassa. Másfelől a tagállamok számára nem indokolt biztosítani, hogy előírják valamely meghatározott azonosító használatát a fizetési műveletekhez, mivel ez széttöredezettséghez vezethetne, és veszélyeztetné az uniós szintű integrált fizetési rendszerek létrehozását. Ugyanakkor ez nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójától megköveteljék, hogy kellő gondossággal járjon el és – amennyiben ez műszakilag lehetséges és nem igényel kézi beavatkozást – ellenőrizze az egyedi azonosító koherenciáját, és ha kiderül, hogy az egyedi azonosító nem koherens, utasítsa vissza a fizetési megbízás teljesítését, valamint a fizető felet értesítse erről. A pénzforgalmi szolgáltató felelősségét arra kell korlátozni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről adott fizetési megbízásnak megfelelően rendben teljesítse a fizetési műveletet.
- (71) A hatékony csalásmegelőzés elősegítése és az Unión belüli fizetési csalások elleni küzdelem érdekében rendelkezni kell a pénzforgalmi szolgáltatók közötti hatékony adatcseréről, melynek értelmében a szolgáltatóknak lehetőséget kell biztosítani a fizetési csalásban érintett személyekre vonatkozó személyes adatok gyűjtésére, feldolgozására és egymásnak történő átadására. A személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában történő feldolgozására a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet³⁷, az említett irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet³⁸ kell alkalmazni.
- (72) Az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, többek között a magán- és családi élet tiszteletben tartására vonatkozó jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a vállalkozás szabadságát és a hatékony jogorvoslathoz való jogot, valamint a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmát. Ezen irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (73) Biztosítani kell az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések hatékony végrehajtását. Ezért olyan eljárásokat kell kialakítani, amelyek lehetővé teszik, hogy az említett rendelkezéseknek eleget nem tevő szolgáltatókkal szemben panasszal lehessen élni, illetve amelyek a megfelelő esetekben hatékony, arányos és elrettentő hatású jogkövetkezmények alkalmazását biztosítják. Az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosítása céljából a tagállamoknak illetékes hatóságokat kell kijelölniük, amelyek megfelelnek az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁹ szerinti feltételeknek, és amelyek a pénzforgalmi szolgáltatóktól függetlenül járnak el. Az átláthatóság érdekében a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot a kijelölt illetékes hatóságokról, egyértelmű ismertetve az ezen irányelv értelmében elvégzendő feladataikat.
- (74) Az ügyfelek bírósághoz fordulási jogának sérelme nélkül a tagállamoknak biztosítaniuk kell egy könnyen hozzáférhető és ésszerű költségekkel járó, peren kívüli vitarendezési lehetőséget a pénzforgalmi szolgáltató és a fogyasztó közötti olyan viták rendezéséhez, amelyek tárgyát az ezen irányelvből fakadó jogok és kötelezettségek képezik. Az

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁰ biztosítja, hogy a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti ország kötelező jogszabályai által nyújtott védelmet semmilyen, az alkalmazandó jogra vonatkozó szerződési kitétel nem veszélyeztetheti. A hatékony és eredményes vitarendezési eljárások tekintetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók hatékony fogyasztói panasztételi eljárással rendelkezzenek, amelyet a fogyasztóik igénybe vehetnek, mielőtt a vita peren kívüli eljárásban történő rendezésre vagy bíróság elé kerülne. A panasztételi eljárásnak rövid és egyértelműen meghatározott időtartamokat kell tartalmaznia, amelyeken belül a pénzforgalmi szolgáltatóknak reagálnia kell a panaszra.

- (75) A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére kijelölt illetékes hatóságok működhetnek-e illetékes hatóságként a peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások tekintetében is.
- (76) Ez az irányelv nem járhat a nemzeti jog azon rendelkezéseinek sérelmével, amelyek a pontatlanul kifejezett vagy közvetített nyilatkozatokkal kapcsolatos felelősségből származó jogkövetkezményekre vonatkoznak.
- (77) Ez az irányelv nem érinti a 2006/112/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴¹ foglalt, a pénzforgalmi szolgáltatások héa szempontjából történő kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.
- (78) A jogbiztonság érdekében szükség van átmeneti intézkedések meghozatalára azon személyek vonatkozásában, akik vagy amelyek a 2007/64/EK irányelvet átültető nemzeti joggal összhangban az irányelv hatálybalépése előtt kezdték meg a pénzforgalmi intézményi tevékenységek végzését, hogy azt az érintett tagállamban meghatározott ideig folytathassák.
- (79) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a következők céljából: a 2003/361/EK ajánlásra történő hivatkozás módosítása, amennyiben az említett ajánlás módosításra kerül; infláció és jelentősebb piaci változások esetén a pénzforgalmi szolgáltató által teljesített fizetési műveletek azon átlagos összegének aktualizálása, amely küszöbértéket jelent azon tagállamok vonatkozásában, amelyek a kisebb forgalmú pénzforgalmi intézmények esetében kihasználják az engedélyezési követelmények alóli (részbeni) mentesítés lehetőségét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat végezzen, szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell a releváns dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő átadását.
- (80) Az irányelv következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságnak igénybe kell tudnia venni az EBH szakértelmét és támogatását; az EBH feladata iránymutatás kidolgozása és a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó biztonsági szempontokkal, valamint a szolgáltatásnyújtással és az engedélyezett pénzforgalmi intézményeknek más tagállamban történő letelepedésével összefüggő, tagállamok közötti együttműködéssel foglalkozó szabályozási technikai standardok előkészítése. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az említett szabályozási technikai standardokat. Ezek az egyedi feladatok teljes mértékben összhangban vannak az EBH-t létrehozó 1093/2010/EU rendeletben meghatározott, az EBH szerepére és hatáskörére vonatkozó előírásokkal.
- (81) Mivel a tagállamok ezen irányelv célkitűzését – azaz a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piacának további integrációját – önállóan nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani,

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

⁴¹ A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

mert ehhez az egyes tagállamok jogrendszerében belül meglévő különféle szabályok összehangolására van szükség, és ezért e célkitűzés uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Ezen irányelv – az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban – nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (82) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁴² megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.
- (83) Mivel a 2007/64/EK irányelvet számos ponton módosítani kell, helyénvaló azt hatályon kívül helyezni és felváltani,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⁴² A tagállamok és a Bizottság 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozata a magyarázó dokumentumokról (HL C 369., 2011.12.17., 14. o.).

I. CÍMTÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tagállamoknak a pénzforgalmi szolgáltatók alábbi hat típusát kell megkülönböztetniük:
- az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴³ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti hitelintézetek, beleértve az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontja szerinti, az Unióban található azon hitelintézetek fióktelepeit, amelyek az Unión belül, illetve a 2013/36/EU irányelv 47. cikkével összhangban az Unión kívül rendelkeznek székhellyel;
 - elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, a 2009/110/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének értelmében;
 - a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult postai elszámolóközpontok;
 - az ezen irányelv 4. cikkének 4. pontja szerinti pénzforgalmi intézmények;
 - az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el;
 - a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságai, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el.
- (2) Ez az irányelv meghatározza továbbá a pénzforgalmi szolgáltatások feltételeinek átláthatóságára és a tájékoztatási követelményekre vonatkozó szabályokat, valamint a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők és a pénzforgalmi szolgáltatók jogait és kötelezettségeit a rendszeres vagy üzleti tevékenységként folytatott pénzforgalmi szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben.

2. cikk

Hatály

- (1) Az irányelv az Unión belüli pénzforgalmi szolgáltatásokra alkalmazandó, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unió területén található. A fizetési művelet azon részei tekintetében, amelyek az Unióban kerülnek végrehajtásra, a 78. cikk és a III. cím azokra a fizetési műveletekre is alkalmazandó, amelyek esetében csak az egyik pénzforgalmi szolgáltató található az Unióban.
- (2) Az irányelv III. címe a teljesítés pénznemétől függetlenül minden pénzforgalmi szolgáltatásra alkalmazandó. Az irányelv IV. címe az euróban vagy egy euróövezeten kívüli tagállam pénznemében teljesített pénzforgalmi szolgáltatásokra alkalmazandó.
- (3) A tagállamok mentességet adhatnak ezen irányelv rendelkezései egy részének vagy az összes rendelkezésnek az alkalmazása alól a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5)

⁴³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1.o.).

bekezdésének 2–23. pontjában említett intézmények vonatkozásában, kivéve a szóban forgó cikk (5) bekezdésének 2. és 3. pontjában említett intézményeket.

3. cikk
Negatív hatály

Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) olyan fizetési műveletek, amelyeknél mindenféle közvetítői beavatkozás nélkül kizárólag közvetlen készpénzmozgás történik a fizető féltől a kedvezményezett felé;
- b) a fizető féltől a kedvezményezett felé a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében áruk vagy szolgáltatások adásvételéről szóló tárgyalásra vagy szerződéskötésre meghatalmazott kereskedelmi ügynökön keresztül megvalósuló fizetési műveletek;
- c) bankjegyek és pénzermék üzletszerűen folytatott fizikai szállítása, a begyűjtést, feldolgozást és célba juttatást is beleértve;
- d) olyan fizetési műveletek, amelyek nem üzletszerűen folytatott készpénzgyűjtést és annak célba juttatását jelentik nonprofit vagy jótékonyági tevékenység keretében;
- e) olyan szolgáltatások, amelyeknél a kedvezményezett a fizető félnek egy fizetési művelet részeként nyújt készpénzt, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője az áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítéséhez kapcsolódó fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte;
- f) készpénzről készpénzre történő műveletek, amelyeknél a pénz nem jelenik meg fizetési számlán;
- g) az alábbi dokumentumok valamelyikén alapuló olyan fizetési műveletek, melyeknél a pénzforgalmi szolgáltató nevére szóló dokumentumok kiállítása abból a célból történik, hogy pénzeszközt bocsássanak a kedvezményezett rendelkezésére:
 - i. az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezmény hatálya alá tartozó papíralapú csekk;
 - ii. az i. alpontban említetthez hasonló, az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú csekk;
 - iii. az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezmény rendelkezéseinek megfelelő papíralapú váltó;
 - iv. a iii. alpontban említetthez hasonló, az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú váltó;
 - v. papíralapú utalvány;
 - vi. papíralapú utazási csekk;
 - vii. az Egyetemes Postaegyesület által meghatározott papíralapú postautalvány;
- h) azon fizetési műveletek, amelyeket – a 29. cikkben meghatározottak sérelme nélkül – fizetési vagy értékpapír-elszámolási rendszeren belül, egyrészt teljesítő felek, központi szerződő felek, elszámolóházak és/vagy központi bankok, valamint a rendszer más résztvevői, másrészt pénzforgalmi szolgáltatók között hajtanak végre;
- i) a h) pontban említett személyek vagy befektetési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozások, hitelintézetek, kollektív befektetési formák vagy alapkezelő társaságok, valamint pénzügyi eszközök letéti őrzésére feljogosított egyéb

jogalanyok által végzett értékpapír-letétkezelési szolgáltatásokkal – ideértve az osztalékokat, a hozamot vagy egyéb kifizetéseket, illetve a törlesztést és az értékesítést is – összefüggő fizetési műveletek;

- j) olyan szolgáltatások, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatásokat támogató technikai szolgáltatók nyújtanak, akik saját maguk soha nem válnak az átutalandó pénzeszközök birtokosává; ideértve az adatfeldolgozást és adattárolást, a bizalom és a magánélet védelmével kapcsolatos szolgáltatásokat, az adatok és személyek hitelesítését, információtechnológiai (IT) és kommunikációs hálózatok biztosítását, valamint – a fizetéskezdemenyezési szolgáltatások és a számlainformációs szolgáltatások kivételével – a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz használt terminálok és eszközök biztosítását és karbantartását;
- k) meghatározott igények kielégítését szolgáló egyedi eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek korlátozott esetekben használhatók, mivel azok az egyedi eszköz birtokosa számára csak az elektronikus pénzt kibocsátó üzleti helyiségeiben vagy a hivatásos kibocsátóval közvetlen szerződéses kapcsolatban álló szolgáltatók zártkörű hálózatában teszik lehetővé termékek vagy szolgáltatások vásárlását, vagy csak meghatározott körű termékek vagy szolgáltatások vásárlására alkalmasak;
- l) elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által végrehajtott fizetési művelet, amelynek esetében a műveletet a hálózat vagy szolgáltatás előfizetője számára digitális tartalom vásárlásához biztosítják az elektronikus hírközlési szolgáltatások kiegészítő szolgáltatásaként, függetlenül a tartalom megvásárlásához vagy felhasználásához használt eszköztől, feltéve, hogy bármely egyedi fizetési művelet összege nem haladja meg az 50 EUR-t, és a fizetési műveletek kumulált összege egy számlázási hónapban sem haladja meg a 200 EUR-t;
- m) pénzforgalmi szolgáltatók, ügynökeik vagy fióktelepeik között saját számlára teljesített fizetési műveletek;
- n) anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveletek, ha az ugyanezen csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatón kívül más közvetítő beavatkozására nem kerül sor.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „székhely szerinti tagállam” az alábbiak valamelyike:
 - i. az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató létesítő okirat szerinti székhelye található; vagy
 - ii. ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben főirodája található;
2. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató ügynökkel vagy fiókteleppel rendelkezik, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;
3. „pénzforgalmi szolgáltatás”: az I. mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;
4. „pénzforgalmi intézmény”: olyan jogi személy, amely ezen irányelv 10. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására és teljesítésére az Unió területén;

5. „fizetési művelet”: a fizető fél által vagy nevében vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;
6. „fizetési rendszer”: pénzáttalási rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására és/vagy teljesítésére formális és szabványosított eljárásokat és egységes szabályokat alkalmaz;
7. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról fizetési megbízást engedélyez, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;
8. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszköz szándékolt jogosultja;
9. „pénzforgalmi szolgáltató”: az 1. cikk (1) bekezdésében említett jogalanyok, valamint a 27. cikkel összhangban mentességben részesülő jogi és természetes személyek;
10. „számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató”: valamely fizető fél számára fizetési számlát biztosító és fenntartó pénzforgalmi szolgáltató;
11. „harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató”: az I. melléklet 7. pontjában említett üzleti tevékenységet folytató pénzforgalmi szolgáltató;
12. „pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;
13. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
14. „keretszerződés”: egyedi és sorozatos fizetési műveletek jövőbeni teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja;
15. „készpénzáttalás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla nyitása nélkül a fizető féltől származó pénzeszköz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy megfelelő pénzeszköz egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére átutalásra kerüljön, és/vagy amelynél ezen pénzeszköznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;
16. „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál;
17. „pénzeszköz”: bankjegyek és pénzermék, számlapénz, valamint a 2009/110/EK irányelv 2. cikke (2) bekezdésében szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;
18. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;
19. „értéknap”: a pénzforgalmi szolgáltató által használt referencia-időpont, melyet a fizetési számlán jóváírt pénzeszköz, vagy azon pénzeszköz utáni kamat kiszámítására használ, amellyel a fizetési számlát megterhelték;
20. „referencia-árfolyam”: pénznemek közötti bármilyen átváltási számítás alapjául szolgáló árfolyam, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató tesz hozzáférhetővé vagy amely a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásból származik;

21. „azonosítás”: az az eljárás, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltató ellenőrizze valamely konkrét fizetési eszköz felhasználójának személyazonosságát, többek között az eszköz személyes biztonsági funkcióinak alkalmazása vagy a személyes azonosító dokumentumok ellenőrzése révén;
22. „szigorú ügyfél-azonosítás”: természetes vagy jogi személy azonosításának ellenőrzési eljárása az ismeret, birtoklás és összetartozás kategóriák legalább két eleme alapján, mely kategóriák egymástól függetlenek annyiban, hogy az egyiknek való meg nem felelés nem befolyásolja a többi megbízhatóságát, és az eljárás kialakítása révén az azonosítási adatok bizalmassága biztosított;
23. „referencia-kamatláb”: bármilyen alkalmazandó kamat számításának alapjául szolgáló kamatláb, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés mindkét szerződő fele által ellenőrizhető forrásból származik;
24. „egyedi azonosító”: olyan betű-, számjegy- vagy jelkombináció, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára meghatároz, és amelyet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatás másik igénybe vevője és/vagy annak – az adott fizetési műveletben érintett – fizetési számlája egyértelmű azonosítása céljából meg kell adnia;
25. „ügynök”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;
26. „fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, fizetési megbízás kezdeményezésére használt, személyre szabott eszköz(ök) és/vagy eljárások;
27. „távrolról hozzáférést biztosító eszköz”: minden olyan eszköz, amely a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egyidejű fizikai jelenléte nélkül felhasználható pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésére;
28. „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a személyesen neki címzett információkat későbbi visszaolvasásra alkalmas formában tárolja azok felhasználási céljának megfelelő időtartamig, és amely lehetővé teszi a tárolt adatok változatlan reprodukálását;
29. „mikrovállalkozás”: olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a 2003/361/EK ajánlás 2003. május 6-i változata szerinti melléklet 1. cikke és a 2. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;
30. „munkanap”: az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez megkövetelt módon nyitva tart;
31. „beszedés”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amikor a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott hozzájárulás alapján a kedvezményezett kezdeményezi;
32. „fizetéskezdeményezési szolgáltatás”: harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott, fizetési számlához való hozzáférést biztosító pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során a fizető fél aktívan bevonható a fizetés kezdeményezésébe vagy a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató szoftverébe, illetve a fizető fél vagy a kedvezményezett fizetési eszközöket használhat, hogy továbbítsa a fizető fél adatait a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatónak;

33. „számlainformációs szolgáltatás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője összevont és felhasználóbarát információt kap a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által egy vagy több, számlavezetési szolgáltatást ellátó pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott egy vagy több fizetési számláról.
34. "fióktelep": a főirodától eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban főirodával rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített összes üzletviteli hely egyetlen fióktelepnek minősül;
35. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló vállalatcsoport, amelyekben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint az egymással a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások;
36. „elektronikus hírközlő hálózat”: a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁴ 2. cikkének a) pontjában meghatározott hálózat;
37. „elektronikus hírközlési szolgáltatás”: a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének c) pontjában meghatározott szolgáltatás;
38. „digitális tartalom”: a 2011/83/EU irányelv 2. cikkének 11. pontjában meghatározott áru vagy szolgáltatás.

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 7-i 2002/21/EK irányelve (keretirányelv) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

II. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÓK

1. FEJEZET

Pénzforgalmi intézmények

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

5. cikk

Engedélykérelem

A pénzforgalmi intézményként történő engedélyezéshez kérelmet kell benyújtani a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai részére az alábbiakkal együtt:

- a) működési terv, amely tartalmazza különösen a nyújtani szándékozott pénzforgalmi szolgáltatások fajtáját;
- b) az első három gazdasági évre vonatkozó előzetes költségvetési számításokat is tartalmazó üzleti terv, amely bemutatja, hogy a kérelmező rendelkezik a megbízható működéshez szükséges, megfelelő és arányos rendszerekkel, erőforrásokkal és eljárásokkal;
- c) igazolás arra nézve, hogy a pénzforgalmi intézmény rendelkezik a 6. cikkben meghatározott összegű indulótőkével;
- d) a 9. cikk (1) bekezdésében említett pénzforgalmi intézmények esetében a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzeszközeinek védelme érdekében a 9. cikkel összhangban hozott intézkedések leírása;
- e) a kérelmező vállalatirányítási és belső ellenőrzési mechanizmusainak leírása az adminisztratív, kockázatkezelési és számviteli eljárásokat is beleértve, amely leírás bemutatja, hogy ezek a vállalatirányítási, ellenőrzési mechanizmusok és eljárások arányosak, helyénvalóak, megbízhatóak és megfelelőek;
- f) a biztonsági események és biztonsággal kapcsolatos ügyfélpanaszok monitorozására, kezelésére és nyomon követésére szolgáló eljárások leírása, ideértve a pénzforgalmi intézmények 86. cikkben rögzített bejelentési kötelezettségét figyelembe vevő eseményjelentési mechanizmust is;
- g) az érzékeny pénzforgalmi adatokhoz, valamint a logikai és fizikai kritikus erőforrásokhoz való hozzáférés monitorozására, követésére és korlátozására szolgáló eljárás leírása;
- h) az üzletmenet-folytonosság biztosítását célzó intézkedések leírása, amely tartalmazza a kulcsfontosságú műveletek egyértelmű azonosítását, hatékony készenléti terveket, valamint az e tervek megfelelőségének és hatékonyságának rendszeres tesztelésére és felülvizsgálatára szolgáló eljárást;
- i) a teljesítményre, műveletekre és csalásra vonatkozó statisztikai adatok gyűjtése során alkalmazott elvek és fogalommeghatározások leírása;
- j) biztonságpolitikai dokumentum, a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos részletes kockázatértékelés, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek az azonosított kockázatokkal (ideértve a csalást, valamint az érzékeny és személyes adatok illegális felhasználását) szembeni megfelelő védelmét célzó biztonsági ellenőrzési és kockázatkezelési intézkedések leírása;

- k) a kérelmező által bevezetett azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁵ és az 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁶ által előírt kötelezettségek teljesítését;
- l) a kérelmező szervezeti felépítésének bemutatása, ideértve adott esetben a ügynökök és fióktelepek tervezett igénybevételének és a kiszervezési konstrukcióknak, valamint nemzeti vagy nemzetközi fizetési rendszerekben való részvételének a leírását is;
- m) a kérelmezőben a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 33. pontja szerinti közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyi adatai, részesedésük nagysága és bizonyíték az alkalmasságukra, figyelemmel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens vezetése szavatolásának szükségességére;
- n) a pénzforgalmi intézmény igazgatóinak és az irányításért felelős tisztségviselőinek, valamint adott esetben a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős tisztségviselőinek a személyi adatai, továbbá arra vonatkozó bizonyíték, hogy jó hírnévnek örvendenek és a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal rendelkeznek, a pénzforgalmi intézmény tekintetében székhely szerinti tagállam által meghatározottak szerint;
- o) adott esetben a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴⁷ foglalt meghatározás szerinti jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek adatai;
- p) a kérelmező jogi státusa és az alapító okirat;
- q) a főiroda címe.

A d), e), f) és l) pont alkalmazásában a kérelmezőnek meg kell adnia az általa bevezetett azon auditrendszer és szervezeti intézkedések leírását, amelyek a szolgáltatásaikat igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát garantáló valamennyi ésszerű intézkedés foganatosításához szükségesek.

A j) pontban említett biztonsági ellenőrzési és kockázatkezelési intézkedések bemutatják, hogyan biztosítják a műszaki biztonságot, ideértve a kérelmező által, illetve a kérelmező műveleteinek egy részére vagy egészére szerződött alvállalkozók által alkalmazott szoftvereket és IT-rendszereket. Ezen intézkedések között a 86. cikk (1) bekezdésében rögzített biztonsági intézkedéseknek is szerepelniük kell. Az intézkedéseknek figyelembe kell venniük az Európai Bankhatóság (EBH) biztonsági intézkedésekről szóló, a 86. cikk (2) bekezdésében említett iránymutatását.

6. cikk **Indulótőke**

A tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy az engedélyezés időpontjában olyan indulótőkével rendelkezzenek, amely a 2013/36/EU irányelv 12. cikkében megadott elemekből tevődik össze a következőképpen:

⁴⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. november 15-i 1781/2006/EK rendelete a pénzáttalásokat kísérő megbízási adatokról (HL L 345., 2006.12.8., 1. o.).

⁴⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17-i 2006/43/EK irányelve az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolókat jog szerinti könyvvizsgálókról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

- a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sosem lehet kevesebb mint 20 000 EUR;
- b) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 7. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sosem lehet kevesebb mint 50 000 EUR;
- c) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–5. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sosem lehet kevesebb mint 125 000 EUR;

7. cikk
Szavatolótőke

- (1) A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje nem csökkenhet az ezen irányelv 6., illetve 8. cikkében előírt összegek közül a magasabbik alá.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a szavatolótőke képzésekor figyelembe vehető elemek többszörös felhasználásának megakadályozása érdekében, ha a pénzforgalmi intézmény egy másik pénzforgalmi intézménnyel, hitelintézettel, befektetési vállalkozással, alapkezelő társasággal vagy biztosítóval azonos csoportba tartozik. Ez a bekezdés vonatkozik arra az esetre is, ha a pénzforgalmi intézmény hibrid jellegű és a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységeket végez.
- (3) Amennyiben az 575/2013/EU rendelet 7. cikkében előírt feltételek teljesülnek, a tagállamok vagy illetékes hatóságaik dönthetnek úgy is, hogy ezen irányelv 8. cikkét nem alkalmazzák olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyeket a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően az anya-hitelintézet összevont alapú felügyeletébe bevontak.

8. cikk

A szavatolótőke kiszámítása

- (1) A 6. cikkben meghatározott indulótőke-követelmények mellett a tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy mindenkor rendelkezzenek a következő három módszer valamelyikével kiszámított szavatolótőkével, az illetékes hatóságok által a nemzeti jogszabályokkal összhangban megállapítottak szerint:

A. módszer

A pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéje az előző év általános költségeinek legalább 10 %-a. Az illetékes hatóságok kiigazíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha az előző évhez képest lényeges változás következett be a pénzforgalmi intézmény üzleti tevékenységében. Ha a pénzforgalmi intézmény a kiszámítás időpontjában még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, a követelmény az üzleti tervben szereplő megfelelő általános költségek összegének legalább 10 %-a, feltéve, hogy a hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását.

B. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább a következő elemeknek a (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel szorzott összege, ahol a fizetési forgalom (FF) a pénzforgalmi intézmény által az előző évben teljesített fizetési műveletek összértékének tizenketted része:

- a) az FF 5 millió EUR-ig terjedő részének 4,0 %-a,
plusz
- b) az FF 5 millió EUR-tól 10 millió EUR-ig terjedő részének 2,5 %-a,
plusz

- c) az FF 10 millió EUR-tól 100 millió EUR-ig terjedő részének 1 %-a,
plusz
- d) az FF 100 millió EUR-tól 250 millió EUR-ig terjedő részének 0,5 %-a,
plusz
- e) az FF 250 millió EUR-t meghaladó részének 0,25 %-a.

C. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább az alábbi a) pontban meghatározott irányadó mutatónak az alábbi b) pontban meghatározott szorzóval és az alábbi (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel megszorított összege:

- a) Az irányadó mutató a következők összege:
 - kapott kamatok,
 - fizetett kamatok,
 - kapott jutalékok és díjbevételek, valamint
 - egyéb működési bevételek.

Minden elemet pozitív vagy negatív előjellel együtt kell figyelembe venni az összeg kiszámítása során. A rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel nem használható fel az irányadó mutató kiszámításakor. Az irányadó mutató csökkenthető a – harmadik felek által végrehajtott – szolgáltatások kiszervezésének ráfordításaival, ha a ráfordítások olyan vállalkozással kapcsolatban merülnek fel, amely ezen irányelv értelmében felügyelet alá tartozik. Az irányadó mutatót 12 hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítani az előző pénzügyi év végén. Az irányadó mutató kiszámítása során a legutóbbi pénzügyi évet figyelembe kell venni. A C. módszer alapján kiszámított szavatolótőke azonban nem csökkenhet az irányadó mutató legutolsó három pénzügyi évre vonatkozó átlagának 80 %-a alá. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, üzleti becslés is alkalmazható.

- b) A szorzó a következő:
 - i. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-ig terjedő részének 10 %-a;
 - ii. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-tól 5 millió EUR-ig terjedő részének 8 %-a;
 - iii. az irányadó mutató 5 millió EUR-tól 25 millió EUR-ig terjedő részének 6 %-a;
 - iv. az irányadó mutató 25 millió EUR-tól 50 millió EUR-ig terjedő részének 3 %-a;
 - v. az irányadó mutató 50 millió EUR-t meghaladó részének 1,5 %-a.

(2) A B. és C. módszernél alkalmazandó „k” tényező a következő:

- a) 0,5, amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;
- b) 1, amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–5. vagy 7. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja.

(3) Az illetékes hatóságok a pénzforgalmi intézmény kockázatkezelési folyamatai, kockázateszeség-adatbázisa, valamint belső ellenőrzési mechanizmusainak értékelése alapján megkövetelhetik a pénzforgalmi intézménytől, hogy minimálisan olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal magasabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg, vagy engedélyezhetik, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb

20 %-kal alacsonyabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg.

9. cikk

Ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek bármilyen pénzforgalmi szolgáltatást nyújtanak, és amennyiben ugyanakkor a 17. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említetteknek megfelelően egyéb üzleti tevékenységet is folytatnak, a következő módszerek egyike révén megóvják a fizetési műveletek végrehajtása céljából a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltatón keresztül átvett pénzeszközöket:
- a) az említett pénzeszközöket sosem keverik össze semmilyen, a pénzforgalmi szolgáltatások azon igénybe vevőitől különböző bármely más természetes vagy jogi személy pénzeszközeivel, akiknek a nevében a pénzeszközöket tartják, továbbá amennyiben a pénzeszközök még mindig a pénzforgalmi intézmény birtokában vannak, és nem adták át azokat a kedvezményezettnek vagy nem továbbították azokat egy másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz a pénzeszközök átvételének napját követő munkanap végéig, akkor a pénzeszközöket egy hitelintézetnél vezetett külön számlán helyezik el, vagy biztonságos, likvid, alacsony kockázatú eszközökbe fektetik a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által meghatározottak szerint; a pénzforgalmi szolgáltatások említett igénybe vevőinek érdekében a pénzeszközöket – különösen fizetésképtelenség bekövetkezte esetén – a tagállamok nemzeti jogának megfelelően megvédik a pénzforgalmi intézmény más hitelezőinek követeléseivel szemben;
 - b) az említett pénzeszközöket a pénzforgalmi intézményétől eltérő csoporthoz tartozó biztosítóval vagy hitelintézettel kötött olyan biztosítási szerződés, illetve az említett intézmények által vállalt más, a biztosítással egyenértékű olyan garancia fedezi, amely a biztosítási szerződés vagy az egyenértékű garancia hiányában kötelezően elkülönítendő összeggel azonos összegre szól, amely abban az esetben fizetendő ki, ha a pénzforgalmi intézmény nem tudja pénzügyi kötelezettségvállalásait teljesíteni.
- (2) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés értelmében köteles megóvni a pénzeszközöket, és ezek egy része jövőbeli fizetési műveletekre szolgál, miközben a maradék összeget nem pénzforgalmi szolgáltatásokra használják, a pénzeszközök jövőbeli fizetési műveletekre szánt része szintén az (1) bekezdésben foglalt követelmények hatálya alá esik. Amennyiben ez a rész változó vagy előre nem meghatározható, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a pénzforgalmi intézmények ezt a bekezdést olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazhassák, amely hányad feltételezésük szerint pénzforgalmi szolgáltatásokra kerül felhasználásra, feltéve, hogy az illetékes hatóságok megítélése szerint ez a reprezentatív hányad korábbi adatok alapján reálisan megbecsülhető.

10. cikk

Engedélyezés

- (1) A tagállamok az 1. cikk (1) bekezdésének a), b), c), e) és f) pontjában említettektől, valamint a 27. cikkben említett mentességben részesülő jogi és természetes személyektől eltérő, pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani kívánó vállalkozásoktól megkövetelik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának megkezdését megelőzően pénzforgalmi intézményként történő működéshez szükséges engedélyt szerezzenek be. Az engedély csak valamely tagállamban letelepedett jogi személynek adható meg.

- (2) A hatóságok akkor adják ki az engedélyt, ha a kérelemhez mellékelt információk, igazolások és más bizonyítékok megfelelnek az 5. cikk szerinti feltételeknek, és ha az illetékes hatóságok a kérelem megvizsgálását követően azt összességében kedvezően értékelik. Az engedély megadása előtt az illetékes hatóságok szükség esetén kikérhetik a nemzeti központi bank vagy más érdekelt hatóság véleményét.
- (3) Azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyeknek székhely szerinti tagállamuk joga értelmében alapító okirat szerinti székhellyel kell rendelkezniük, az alapító okirat szerinti székhelyükkel azonos tagállamban kell a főirodájukat fenntartaniuk.
- (4) Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt, ha – figyelemmel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens irányítása szavatolásának szükségességére – a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos üzleti tevékenysége tekintetében stabil vállalatirányítási rendszerrel rendelkezik, amely áttekinthető szervezeti felépítést, jól körülhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, többek között megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában; ezek a rendszerek, eljárások és mechanizmusok átfogóak és arányosak a pénzforgalmi intézmény által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások jellegével, méretével és összetettségével.
- (5) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja és ugyanakkor egyéb üzleti tevékenységet is folytat, az illetékes hatóságok megkövetelhetik különálló szervezet létrehozását a pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos üzleti tevékenység számára, ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják akár a pénzforgalmi intézmény pénzügyi megbízhatóságát, akár az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.
- (6) Az illetékes hatóságok megtagadják az engedély kiadását, amennyiben – figyelemmel a pénzforgalmi intézmény tekintetében a megbízható és prudens irányítás biztosításának szükségességére – nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.
- (7) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény és más természetes vagy jogi személyek között az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontja szerinti szoros kapcsolatok állnak fenn, az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják a felügyeleti feladatok hatékony ellátását.
- (8) Az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha egy harmadik ország azon törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek a pénzforgalmi intézménnyel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre vonatkoznak, illetve e törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések végrehajtási nehézségei nem akadályozzák a felügyeleti feladatok hatékony ellátását.
- (9) Az engedély valamennyi tagállamra érvényes, és biztosítja az érintett pénzforgalmi intézmény számára, hogy az Unió teljes területén pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtson a szolgáltatásnyújtás vagy a letelepedés szabadsága alapján, amennyiben az engedély kiterjed ilyen szolgáltatásokra.

11. cikk

A határozat közzéte

Az illetékes hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információ

beérkezésétől számított három hónapon belül értesítik a kérelmezőt a kérelem jóváhagyásáról vagy elutasításáról. Az engedélykérelem elutasítását indokolni kell.

12. cikk

Az engedély visszavonása

- (1) Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt, ha az intézmény a következő helyzetek valamelyikében van:
 - a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónagnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, amennyiben az érintett tagállam nem rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
 - b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
 - c) már nem teljesíti az engedély megadásához szükséges feltételeket, vagy elmulasztja értesíteni az illetékes hatóságot az e tekintetben bekövetkezett lényegi változásokról;
 - d) a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenysége folytatásával veszélyeztetné a fizetési rendszer stabilitását vagy a fizetési rendszerbe vetett bizalmat;
 - e) egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek.
- (2) Az engedély visszavonását minden esetben indokolni kell, és arról az érintetteket tájékoztatni kell.
- (3) Az engedély visszavonását nyilvánosságra kell hozni, többek között a 13. és 14. cikkben említett nyilvántartásokban.

13. cikk

Nyilvántartás a székhely szerinti tagállamban

A tagállamok nyilvános nyilvántartást vezetnek az engedélyezett pénzforgalmi intézményekről, azok ügynökeiről és fióktelepeiről, valamint az olyan természetes és jogi személyekről, azok ügynökeiről és fióktelepeiről, akik vagy amelyek a 27. cikkel összhangban mentességet élveznek, továbbá a 2. cikk (3) bekezdésében említett, a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult intézményekről. Ezeket a székhely szerinti tagállam nyilvántartásába kell felvenni.

Ez a nyilvántartás rögzíti azokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre a pénzforgalmi intézmény engedélyt kapott, illetve amelyek tekintetében a természetes vagy jogi személyt nyilvántartásba vették. Az engedélyezett pénzforgalmi intézményeket a 27. cikkel összhangban nyilvántartásba vett természetes és jogi személyektől elkülönítve kell felsorolni a nyilvántartásban. A nyilvántartás a nyilvánosság számára betekintésre hozzáférhető, online elérhető, és rendszeresen frissített.

14. cikk

Az EBH által üzemeltetett internetes portál

- (1) Az EBH a 13. cikkben említett nyilvántartásokat összekötő internetes portált hoz létre, amely európai elektronikus elérési pontként működik. Az elérési pontot az EBH alakítja ki és üzemelteti.
- (2) A nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer a következőkből áll:
 - a) a tagállamok központi nyilvántartásai;

- b) az európai elektronikus elérési pontként szolgáló portál.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy nyilvántartásaik hozzáférhetőek legyenek az elérési ponton keresztül.
- (4) Az EBH szabályozási technikai standardtervezetet dolgoz ki, amelyben rögzíti a 13. cikkben említett nyilvántartásokban szereplő információkhoz való uniós szintű hozzáférésre vonatkozó technikai követelményeket. Az EBH e szabályozási technikai standardtervezeteket [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül] benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

15. cikk

Az engedély naprakészen tartása

Amennyiben bármilyen változás hatással van az 5. cikkel összhangban nyújtott információk vagy igazolások és bizonyítékok helyességére, a pénzforgalmi intézmény erről indokolatlan késedelem nélkül értesíti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

16. cikk

Számviteli és kötelező könyvvizsgálat

- (1) A 78/660/EGK irányelv és, amennyiben alkalmazandó, a 83/349/EGK irányelv, a 86/635/EGK irányelv és az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁸ értelemszerűen alkalmazandó a pénzforgalmi intézményekre.
- (2) A pénzforgalmi intézmények éves és összevont éves beszámolóinak könyvvizsgálatát a 2006/43/EK irányelv értelmében vett, jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek végzik, kivéve, ha a 78/660/EGK irányelv és, amennyiben releváns, a 83/349/EGK és a 86/635/EGK irányelv értelmében mentességet élveznek.
- (3) Felügyeleti célból a tagállamok megkövetelik, hogy a pénzforgalmi intézmények a pénzforgalmi szolgáltatásokra, illetve a 17. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekre vonatkozóan külön számviteli információkat nyújtsanak; ezen információk könyvvizsgálói jelentés tárgyát képezik. Ezt a jelentést, amennyiben alkalmazandó, a jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cég készíti el.
- (4) A 2013/36/EU irányelv 63. cikkében megállapított kötelezettségek a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységek tekintetében értelemszerűen alkalmazandók a pénzforgalmi intézmények jog szerinti könyvvizsgálóira vagy könyvvizsgáló cégeire.

17. cikk

Tevékenységek

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása mellett a pénzforgalmi intézmények a következő tevékenységek folytatására jogosultak:
- a) a működtetéssel kapcsolatos és egyéb, szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtása, többek között a fizetési műveletek teljesítésének biztosítása, pénzváltási tevékenység, letéti szolgáltatások nyújtása, valamint adatok tárolása és feldolgozása;

⁴⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelete a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

- b) fizetési rendszerek működtetése, a 29. cikk sérelme nélkül;
 - c) a vonatkozó nemzeti és uniós jog keretein belül a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásán kívüli egyéb üzleti tevékenységek.
- (2) A pénzforgalmi szolgáltatások közül egynek vagy többnek a nyújtásakor a pénzforgalmi intézmények csak olyan fizetési számlákat vezethetnek, amelyek kizárólag fizetési műveletekre használhatók. A tagállamok biztosítják, hogy az e fizetési számlákhoz való hozzáférés arányos legyen.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltatók által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának céljával átvett bárminemű pénzeszköz nem minősül sem a 2013/36/EU irányelv 9. cikkében meghatározott betétnek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszköznek, sem a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott elektronikus pénznek.
- (4) A pénzforgalmi intézmények kizárólag az alábbi feltételek teljesülésekor folyósíthatnak hitelt az I. melléklet 4. vagy 5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan:
- a) a hitel kiegészítő jellegű, és rendelkezésre bocsátására kizárólag valamely fizetési művelet teljesítéséhez kapcsolódóan kerül sor; valamint
 - b) a hitelkártyával történő hitelnyújtásról szóló nemzeti szabályok ellenére a valamely fizetéshez kapcsolódóan nyújtott, és a 10. cikk (9) bekezdésével, valamint a 26. cikkkel összhangban rendelkezésre bocsátott hitelt rövid, 12 hónapot semmi esetre sem meghaladó időtartamon belül vissza kell fizetni; valamint
 - c) ilyen hitel nem nyújtható fizetési művelet teljesítése céljából átvett vagy tartott pénzeszközökből; valamint
 - d) a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje – a felügyeleti hatóságok megítélése szerint – mindenkor megfelelő a nyújtott hitelek teljes összegét tekintve véve.
- (5) A pénzforgalmi intézmények a 2013/36/EU irányelv 9. cikke értelmében nem folytathatnak betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységet.
- (6) Ezen irányelv nem érinti a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁴⁹, sem az egyéb releváns uniós vagy nemzeti jogszabályokat a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

2. SZAKASZ

EGYÉB KÖVETELMÉNYEK

18. cikk

Ügynökök, fióktelepek vagy olyan egységek igénybevétele, amelyekhez tevékenységeket szerveznek ki

- (1) Ha a pénzforgalmi intézmény ügynök útján kíván pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival a következő információkat kell közölnie:
- a) az ügynök neve és címe;

⁴⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

- b) az ügynök által alkalmazandó azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2005/60/EK irányelv által előírt kötelezettségek teljesítését;
 - c) a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtása során igénybe veendő ügynök irányításáért felelős igazgatók és egyéb személyek személyi adatai, valamint bizonyíték arra nézve, hogy alkalmasak és megfelelőek a feladatuk ellátására.
- (2) Miután az illetékes hatóságok az (1) bekezdésnek megfelelően kézhez kapták az információkat, az ügynököt felveszik a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba.
 - (3) Az ügynök nyilvántartásba vétele előtt az illetékes hatóságok – amennyiben úgy vélik, hogy a részükre benyújtott információ esetleg helytelen – további intézkedéseket tesznek az információ ellenőrzése érdekében.
 - (4) Amennyiben az információk helyességének ellenőrzése érdekében tett intézkedéseket követően az illetékes hatóságok nincsenek meggyőződve a részükre az (1) bekezdés értelmében benyújtott információk helyességéről, megtagadják az ügynöknek a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba való felvételét.
 - (5) Ha a pénzforgalmi intézmény egy másik tagállamban ügynök igénybevételével kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani, akkor a 26. cikkben meghatározott eljárásokat kell követnie. Ez esetben az ügynök e cikk szerinti nyilvántartásba vétele előtt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról, hogy az ügynököt nyilvántartásba szándékoznak venni, és figyelembe kell venniük ez utóbbiak véleményét.
 - (6) Ha a megkeresett fogadó tagállam illetékes hatóságai alapos okkal feltételezik, hogy az ügynök tervezett igénybevételével vagy a fióktelep létesítésével kapcsolatban a 2005/60/EK irányelv szerinti pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra kerül vagy került sor, vagy arra kísérletet tettek, vagy hogy az ilyen ügynök igénybevétele vagy a fióktelep létesítése növelheti a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás veszélyét, tájékoztatják erről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait, amelyek megtagadhatják az ügynök vagy a fióktelep nyilvántartásba vételét, illetve – amennyiben a nyilvántartásba vétel már megtörtént – törölhetik az ügynököt vagy a fióktelepet a nyilvántartásból.
 - (7) Ha a pénzforgalmi intézmény a pénzforgalmi szolgáltatások működtetésével kapcsolatos feladatait kiszervezéssel kívánja ellátni, erről tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

Fontos, működtetéssel kapcsolatos feladatok kiszervezésére nem kerülhet sor oly módon, hogy az lényegesen csorbítsa a pénzforgalmi intézmény belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék, a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.

A második albekezdés alkalmazásában egy működtetéssel kapcsolatos feladat akkor tekintendő fontosnak, ha a végrehajtásában bekövetkezett hiányosság vagy hiba lényegesen gyengítené a pénzforgalmi intézmény további megfelelését az e cím szerinti engedélyezési követelményeknek vagy az ezen irányelvből eredő egyéb kötelezettségeinek, vagy lényegesen gyengítené pénzügyi teljesítményét, illetve pénzforgalmi szolgáltatásainak megbízhatóságát vagy folyamatosságát. A tagállamok biztosítják, hogy a fontos, működtetéssel kapcsolatos feladatok kiszervezése során a pénzforgalmi intézmények betartsák az alábbi feltételeket:

- (a) a kiszervezés nem eredményezheti a felső vezetés felelősségének átruházását;

- (b) a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevőkkel szemben fennálló, ezen irányelv szerinti kapcsolata és kötelezettségei nem változhatnak;
 - (c) a kiszervezés nem áthatja alá azokat a feltételeket, amelyeknek a pénzforgalmi intézménynek meg kell felelnie annak érdekében, hogy e címnek megfelelően engedélyezzék, és működési engedélye megmaradjon;
 - (d) nem szűnhet meg és nem módosulhat semmilyen más olyan feltétel, amelynek meglétéhez a pénzforgalmi intézmény engedélyének megadását kötötték.
- (8) A pénzforgalmi intézmények biztosítják, hogy a nevükben eljáró ügynökök és fióktelepek a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőit erről a tényről tájékoztassák.
- (9) A pénzforgalmi intézmények indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait az ügynökök igénybevétele tekintetében bekövetkező változásokról, ideértve a további ügynökök, fióktelepek vagy olyan egységek igénybevételét, amelyekhez tevékenységeket szerveztek ki, és ennek megfelelően frissítik az (1) bekezdésben említett információkat.

19. cikk

Felelősség

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények minden indokolt lépést megtegyenek ezen irányelv előírásai teljesítésének biztosítása érdekében, amennyiben működtetéssel kapcsolatos feladataik ellátásához harmadik felet vesznek igénybe.
- (2) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények teljes mértékben felelősek maradnak alkalmazottaik valamennyi cselekményéért, illetőleg az ügynökökért, a fióktelepekért és a kiszervezett tevékenységet végző egységekért is.

20. cikk

A nyilvántartások megőrzése

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények e cím alkalmazásának megfelelő valamennyi nyilvántartásukat legalább öt évig megőrizték, a 2005/60/EK irányelv, illetve más vonatkozó uniós jogszabály sérelme nélkül.

3. SZAKASZ

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS FELÜGYELET

21. cikk

Az illetékes hatóság kijelölése

- (1) A tagállamok az e címben meghatározott feladatokat elvégezni köteles, a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és prudenciális felügyeletéért felelős hatóságoknak vagy hatóságokat, vagy a nemzeti jog által elismert olyan szervezeteket jelölnek ki, amelyeket a nemzeti jog vagy a nemzeti jog által erre a célra kifejezetten felhatalmazott hatóság elismer, ideértve a nemzeti központi bankokat is.

Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a gazdálkodó szervezetektől való függetlenséget és az érdekellentétek elkerülését. Az első albekezdés sérelme nélkül illetékes hatóság nem lehet pénzforgalmi intézmény, hitelintézet, elektronikuspenz-kibocsátó intézmény vagy postai elszámolóközpont.

A tagállamok megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok mindazokkal a hatáskörökkel rendelkeznek, amelyek feladataik ellátásához szükségesek.
- (3) Amennyiben valamely tagállam területén az e cím hatálya alá tartozó kérdések szempontjából több illetékes hatóság van, úgy a tagállam biztosítja ezen hatóságok szoros együttműködését annak érdekében, hogy azok mindegyike hatékonyan tudja végrehajtani a saját feladatait. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre is, amikor az e cím hatálya alá tartozó kérdések tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságok nem a hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok.
- (4) Az (1) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok feladatainak ellátása a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége.
- (5) Az (1) bekezdés nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásokon, valamint a 17. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt tevékenységeken kívüli egyéb üzleti tevékenységeit felügyelni.

22. cikk
Felügyelet

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által az e címnek való folyamatos megfelelés ellenőrzése érdekében folytatott vizsgálatok arányosak és megfelelőek legyenek, valamint igazodjanak azokhoz a kockázatokhoz, amelyeknek a pénzforgalmi intézmény ki van téve.

Az e címnek való megfelelés ellenőrzése érdekében az illetékes hatóságok különösen az alábbi lépések megtételére jogosultak:

- a) a megfelelés figyelemmel kíséréséhez szükséges bármilyen információ benyújtására kötelezhetik a pénzforgalmi intézményt;
 - b) helyszíni ellenőrzést folytathatnak a pénzforgalmi intézménynél, a pénzforgalmi intézmény felelőssége mellett pénzforgalmi szolgáltatásokat végző bármely ügynöknél és fióktelepnél, és bármely, kiszervezett tevékenységet végző vállalkozásnál;
 - c) ajánlásokat és iránymutatásokat adhatnak ki, valamint – adott esetben – kötelező erejű közigazgatási rendelkezéseket hozhatnak;
 - d) a 12. cikkben említett esetekben felfüggeszthetik vagy visszavonhatják az engedélyeket.
- (2) Az engedélyek visszavonására irányuló eljárások és a büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy saját illetékes hatóságaik azokkal a pénzforgalmi intézményekkel szemben vagy azoknak a pénzforgalmi intézményeknek a tevékenységét ténylegesen ellenőrző személyekkel szemben, amelyek megszegik a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységük felügyeletére vagy folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, olyan bírságokat szabhassanak ki, vagy olyan intézkedéseket hozhassanak, amelyek kifejezetten a feltárt jogsértések vagy azok okainak megszüntetésére irányulnak.
 - (3) A 6. cikkben, a 7. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 8. cikkben foglaltak ellenére a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok jogosultak legyenek az e cikk (1) bekezdésében leírt lépések megtételére a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz szükséges elegendő tőke biztosítása érdekében, különösen, ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják a pénzforgalmi intézmény pénzügyi megbízhatóságát.

23. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy – a büntetőjog hatálya alá eső esetek sérelme nélkül – minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró szakértők hivatali titoktartásra kötelezettek.
- (2) A 25. cikk szerinti információcsere során szigorú hivatali titoktartást kell biztosítani a személyiségi jogok és a jogos üzleti érdekek védelmének biztosítása érdekében.
- (3) A tagállamok e cikk rendelkezéseit a 2013/36/EU irányelv 53–61. cikkének értelemszerű figyelembevételével is alkalmazhatják.

24. cikk

Bírósági jogorvoslat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi intézményeket illetően az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok megtámadhatók legyenek bíróság előtt.
- (2) Az (1) bekezdés a cselekvés elmulasztására is alkalmazandó.

25. cikk

Információcsere

- (1) A különböző tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek egymással, valamint adott esetben az Európai Központi Bankkal, a tagállamok nemzeti központi bankjaival, az EBH-val és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogszabályok értelmében kijelölt más releváns illetékes hatósággal.
- (2) A tagállamok ezenkívül lehetővé teszik az információcserét saját illetékes hatóságaik és a következők között:
 - a) más tagállamoknak a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;
 - b) az Európai Központi Bank és a tagállamok nemzeti központi bankjai, mint monetáris és felvigyázó hatóságok, valamint adott esetben a fizetési és elszámolási rendszerek felvigyázásáért felelős egyéb hatóságok;
 - c) az ezen irányelv, a 2005/60/EK irányelv és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó egyéb uniós jogszabályok (például a pénzmosásra és a terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó jogszabályok) értelmében kijelölt más releváns illetékes hatóságok;
 - d) az EBH azon kapacitásában, hogy hozzájárul a felügyeleti mechanizmusoknak az 1093/2010/EU rendelet 1. cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett, koherens és következetes működéséhez.

26. cikk

A letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

- (1) Minden olyan engedélyezett pénzforgalmi intézménynek, amely a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján első alkalommal kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, értesítenie kell erről a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a pénzforgalmi intézmény értesítésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes

hatóságait a pénzforgalmi intézmény nevééről és címéről, a fióktelep irányításáért felelős személyek nevééről, a szervezeti felépítéséről, valamint a fogadó tagállam területén nyújtani szándékozott pénzforgalmi szolgáltatások fajtájáról.

Annak érdekében, hogy a 22. cikkben előírt ellenőrzéseket elvégezzék és a szükséges intézkedéseket meghozzák a pénzforgalmi intézmény más tagállam területén található ügynökével, fióktelepével vagy kiszervezett tevékenységet végző egységével kapcsolatosan, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága együttműködik a fogadó tagállam illetékes hatóságaival.

- (2) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott együttműködés keretében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai minden esetben értesítik a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról a szándékukról, hogy helyszíni vizsgálatot kívánnak folytatni a fogadó tagállam területén.

Mindazonáltal a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai át is ruházhatják a fogadó tagállam illetékes hatóságaira az adott intézménynél folytatandó helyszíni vizsgálat végrehajtásának feladatát.

- (3) Az illetékes hatóságok egymás tudomására hozzák az alapvető fontosságú és/vagy a tárgyhoz tartozó információkat, különösen valamely ügynök, fióktelep vagy kiszervezett tevékenységet végző egység jogsértése vagy feltételezett jogsértése esetén. E tekintetben az illetékes hatóságok a tárgyhoz tartozó információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással.

- (4) Az (1)–(4) bekezdés nem érinti az illetékes hatóságoknak a 2005/60/EK irányelv és az 1781/2006/EK rendelet, és különösen a 2005/60/EK irányelv 37. cikkének (1) bekezdése és az 1781/2006/EK rendelet 15. cikkének (3) bekezdése alapján az említett irányelv és rendelet előírásainak való megfelelés felügyeletére, illetve ellenőrzésére vonatkozóan fennálló kötelezettségét.

- (5) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki az illetékes hatóságok számára azon elemekről, amelyeket figyelembe kell venni annak eldöntése során, hogy a pénzforgalmi intézmény által e cikk (1) bekezdése szerint bejelentett, más tagállamban gyakorolni kívánt tevékenység a letelepedési jog vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága gyakorlásának minősül-e. Az iránymutatást [ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül] kell kibocsátani.

- (6) Az EBH szabályozási technikai standardtervezetet dolgoz ki a székhely szerinti tagállam e cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságai és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cikk és a 18. cikk szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására. A szabályozási technikai standardtervezet részletesen meghatározza a határon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények értesítése terén történő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, mindenképp a benyújtandó információk körét és kezelését, beleértve a következetes és hatékony értesítési eljárást biztosító közös terminológiát és egységes értesítési nyomtatványokat.

Az EBH e szabályozási technikai standardtervezeteket (*a dátum beillesztendő*)-ig [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül] benyújtja a Bizottsághoz.

- (7) Az EBH szabályozási technikai standardtervezetet dolgoz ki a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cikk (2), (3) és (4) bekezdése, valamint a 22. cikk szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására. A több tagállamban pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények következetes és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a szabályozási technikai standardtervezet részletesen meghatározza a határon átnyúló tevékenységet

folytató pénzforgalmi intézmények felügyelete terén történő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, mindenekelőtt a megosztandó információk körét és kezelését.

Az EBH e szabályozási technikai standardtervezeteket (a dátum beillesztendő)-ig [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül] benyújtja a Bizottsághoz.

- (8) A Bizottság felhatalmazást kap a (6) és (7) bekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

4. SZAKASZ ***MENTESÍTÉS***

27. cikk ***Feltételek***

- (1) A 13. cikk ellenére a tagállamok – a 21., 23., 24. és 25. cikk kivételével – teljesen vagy részlegesen mellőzhetik az 1–3. szakaszban meghatározott eljárás és feltételek alkalmazását, vagy megengedhetik az illetékes hatóságok számára, hogy ezek alkalmazását teljesen vagy részlegesen mellőzzék, és lehetővé tehetik a természetes vagy jogi személyek számára, hogy felvételre kerüljenek a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba, amennyiben:
- a) az érintett személy – beleértve mindazon ügynököket is, akikért teljes felelősséggel tartozik – által teljesített fizetési műveletek összértékének a megelőző 12 hónapra vonatkozó átlaga nem haladja meg a havi 1 millió EUR-t. Ezt a követelményt a fizetési műveletek üzleti tervben szereplő tervezett összértéke alapján kell értékelni, feltéve, hogy a hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását;
 - b) az üzleti tevékenység irányításáért vagy működtetéséért felelős természetes személyek egyikét sem ítélték el korábban pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos bűncselekmény vagy egyéb pénzügyi bűncselekmény miatt.
- (2) Az (1) bekezdés szerint nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személynek abban a tagállamban kell a főirodáját fenntartania vagy lakóhellyel rendelkeznie, amelyben üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében hivatkozott személyeket pénzforgalmi intézményként kell kezelni; a 10. cikk (9) bekezdése és a 26. cikk azonban esetükben nem alkalmazandó.
- (4) A tagállamok továbbá rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésével összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személyek a 17. cikkben felsoroltak közül csak bizonyos tevékenységeket folytathatnak.
- (5) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyek az illetékes hatóságokat kötelesek a helyzetükben bekövetkező minden, a nevezett bekezdésben meghatározott feltételeket érintő változásról értesíteni. A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben az (1), (2) és (4) bekezdésben megadott feltételek már nem teljesülnek, az érintett személynek a 10. cikkben leírt eljárás szerint 30 naptári napon belül engedélyért kelljen folyamodnia.
- (6) E cikk (1)–(5) bekezdése nem alkalmazandó a 2005/60/EK irányelv rendelkezései vagy a pénzmosás elleni nemzeti rendelkezések tekintetében.

Értesítés és tájékoztatás

Ha valamely tagállam él a 27. cikkben meghatározott mentesítési lehetőséggel, erről a döntéséről [dátum beillesztendő (az átültetés végső határideje)]-ig értesíti a Bizottságot, majd bármilyen későbbi változást is haladéktalanul jelez a Bizottság felé. A tagállam tájékoztatja továbbá a Bizottságot az érintett természetes és jogi személyek számáról, valamint évente a 27. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, a teljesített fizetési műveletek minden naptári év december 31-e szerinti összértékéről.

2. FEJEZET

Közös rendelkezések

Hozzáférés a fizetési rendszerekhez

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, jogi személy pénzforgalmi szolgáltatók fizetési rendszerekhez való hozzáférése vonatkozó szabályok objektívek, megkülönböztetéstől mentesek és arányosak legyenek, továbbá, hogy e szabályok a különleges kockázatok – például a teljesítési kockázat, a működési kockázat és az üzleti kockázat – kivédéséhez, valamint a fizetési rendszer pénzügyi és működési stabilitásának védelméhez szükséges mértéknél jobban ne korlátozzák a hozzáférést.

A fizetési rendszerek nem írhatják elő a pénzforgalmi szolgáltatók, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők vagy más fizetési rendszerek számára az alábbi követelmények egyikét sem:

- a) más fizetési rendszerekben való tényleges részvételre vonatkozó korlátozó szabályok;
- b) olyan szabály, amely megkülönböztetést tesz az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók között vagy a nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatók között a tagok jogai, kötelezettségei vagy jogcímei szerint;
- c) az intézményi formára vonatkozó bármiféle korlátozás.

(2) A (1) bekezdés nem alkalmazandó a következőkre:

- a) a 98/26/EK irányelvben meghatározott fizetési rendszerek;
- b) olyan fizetési rendszerek, amelyeket kizárólag ugyanazon csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatók alkotnak, amely csoportot alkotó tagokat olyan tökeszerkezet köt össze, amely az egyik kapcsolódó tag számára a többiek felett tényleges ellenőrzést tesz lehetővé.

E bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben valamely kijelölt fizetési rendszer lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy egy közvetlen résztvevőn keresztül küldjön át átutalási megbízásokat a rendszeren, a rendszer szolgáltatásaihoz való ilyen közvetett hozzáférés az (1) bekezdéssel összhangban kérésre más engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatók számára is biztosított legyen.

Pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának tilalma pénzforgalmi szolgáltatóknak nem minősülő személyek számára és értesítési kötelezettség

(1) A tagállamok megtiltják a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását mindazoknak a természetes vagy jogi személyeknek, akik vagy amelyek nem minősülnek pénzforgalmi

szolgáltatónak, illetve akiket vagy amelyeket a jelen irányelv nem zár ki kimondottan a hatálya alól.

- (2) A tagállamok előírják, hogy a 3. cikk k) pontjában említett valamely olyan tevékenység megkezdése előtt, amely esetében a fizetési műveleteknek a 27. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban számított volumene meghaladja az ugyanott említett határértéket, a szolgáltató értesíti az illetékes hatóságokat és zártkörű hálózatként való elismerés iránti kérelmet nyújt be.

Az illetékes hatóság a 3. cikk k) pontjában említett kritériumok alapján az elismerés iránti kérelem átvételétől számított egy hónapon belül indokolással ellátott határozatot hoz arról, hogy a tevékenységet zártkörű hálózatként ismeri-e el, és erről megfelelő módon tájékoztatja a szolgáltatót. A határozat összefoglalását a 13. cikk szerinti nyilvántartásban nyilvánosan hozzáférhetővé teszik.

Az illetékes hatóságok minden, a második albekezdéssel összhangban hozott határozatról tájékoztatják a Bizottságot.

III. CÍM

A PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS TÁJÉKOZTATÁSI KÖVETELMÉNYEK

1. FEJEZET

Általános szabályok

31. cikk

Hatály

- (1) Ez a cím egyszeri fizetési műveletekre, keretszerződésekre és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletekre alkalmazandó. A felek megállapodhatnak úgy is, hogy a cím részben vagy egészben nem alkalmazandó, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó.
- (2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e címbe foglalt rendelkezéseket a fogyasztókéval azonos módon kell alkalmazni a mikrovállalkozásokra.
- (3) Ezen irányelv nem érinti a 2008/48/EK irányelvet, sem az egyéb releváns uniós vagy nemzeti jogszabályokat a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

32. cikk

Egyéb uniós rendelkezések

E cím rendelkezései nem érintenek egyetlen, az előzetes tájékoztatás tekintetében további követelményeket tartalmazó uniós jogszabályt sem.

Amennyiben azonban a 2002/65/EK irányelvet is alkalmazni kell, az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében – az említett bekezdés 2. c)–g) pontjának, 3. a), d) és e) pontjának, valamint 4. b) pontjának kivételével – előírt tájékoztatási követelmények helyébe ezen irányelv 37., 38., 44. és 45. cikkei lépnek.

33. cikk

A tájékoztatásért felszámított díjak

- (1) Az e címbe meghatározott tájékoztatásért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felé.
- (2) A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője megegyezhet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére nyújtott kiegészítő vagy gyakoribb tájékoztatás, vagy a keretszerződésben kikötöttől eltérő kommunikációs eszköz útján történő információátadás díjáról.
- (3) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a (2) bekezdés szerinti tájékoztatásért díjat számíthat fel, úgy annak a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.

34. cikk

A tájékoztatásra vonatkozó bizonyítási teher

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a bizonyítási teher a pénzforgalmi szolgáltatót terheli a

tekintetben, hogy az e címben meghatározott tájékoztatási követelményeket teljesítette.

35. cikk

Eltérés a tájékoztatási követelményektől a kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetén

- (1) Az olyan fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletre terjednek ki, illetve amelyek vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak:
- a) a 44., 45. és 49. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató csak a pénzforgalmi szolgáltatás főbb jellemzőiről tájékoztatja a fizető felet, ideértve a fizetési eszköz lehetséges felhasználási módjait, a felelősséget, a díjszabást és minden egyéb, a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges érdemi információt, valamint jelzi, hogy a 45. cikkben meghatározott bármely egyéb információ és feltétel hol érhető el könnyen hozzáférhető módon;
 - b) meg lehet állapodni arról, hogy a 47. cikktől eltérően a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a keretszerződés feltételeinek változásairól a 44. cikk (1) bekezdésében előírttal azonos módon javaslatot tenni;
 - c) meg lehet állapodni arról, hogy az 50. és 51. cikktől eltérve a fizetési művelet teljesítését követően:
 - i. a pénzforgalmi szolgáltató csupán olyan hivatkozást ad meg vagy tesz elérhetővé, amely alapján a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azonosítani tudja a fizetési műveletet, a fizetési művelet összegét, valamint az azért felszámolt díjakat, és/vagy több ugyanolyan típusú, ugyanazon kedvezményezett részére teljesített fizetési művelet esetében ezen fizetési műveletek teljes összegéről és az ezen fizetési műveletek után felszámolt díjakról szóló tájékoztatást;
 - ii. a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles az i. alpontban említett információkat megadni vagy elérhetővé tenni, amennyiben a fizetési eszközt névtelenül használják, vagy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató műszakilag nincs abban a helyzetben, hogy ezt megtegye. Ugyanakkor a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell a fizető fél számára a tárolt pénzösszeg nagyságának ellenőrzési lehetőségét.
- (2) Belföldi fizetési műveletek esetén a tagállamok vagy illetékes hatóságai csökkenthetik vagy megduplázhathatják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett fizetési eszközök esetében a tagállamok ezeket az összegeket egészen 500 EUR-ig növelhetik.

2. FEJEZET

Egyszeri fizetési műveletek

36. cikk

Hatály

- (1) Ez a fejezet keretszerződés hatálya alá nem tartozó egyszeri fizetési műveletekre alkalmazandó.
- (2) Amikor egyszeri fizetési műveletre szóló fizetési megbízás adására keretszerződés hatálya alá tartozó fizetési eszközzel kerül sor, a fizetési szolgáltató nem köteles olyan tájékoztatást adni vagy elérhetővé tenni, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő

fél egy másik pénzforgalmi szolgáltatóval kötött keretszerződés alapján már megkapott, vagy amelyet azon keretszerződés értelmében a jövőben megkap.

37. cikk

Előzetes általános tájékoztatás

- (1) A tagállamok előírják, hogy mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőjét egyszeri fizetési műveletre vonatkozó bármiféle szerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltató a 38. cikkben meghatározott információkat és feltételeket könnyen hozzáférhető módon köteles elérhetővé tenni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére a pénzforgalmi szolgáltató az információkat és a feltételeket köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón átadni. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel megfogalmazott, világos és érthető formában kell megszövegezni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.
- (2) Amennyiben az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szerződés megkötése a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távolról hozzáférést biztosító eszköz használatával történt, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően kell teljesítenie.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szolgáltatási szerződés tervezete vagy a fizetési megbízás tervezete egy példányának átadásával is teljesíthetők, amennyiben azok tartalmazzák a 38. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

38. cikk

Információk és feltételek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megkapja a következő információkat és feltételeket, illetve ezek a számára elérhetők:
 - a) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amelye(ke)t a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési megbízás megfelelő kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez meg kell adnia;
 - b) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális végrehajtási ideje;
 - c) az összes díj, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatónak fizet, és adott esetben a díjak összegének lebontása;
 - d) adott esetben a fizetési műveletben alkalmazandó tényleges vagy referencia-árfolyam.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltatások esetében a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató tájékoztatja a fizető felet a kínált szolgáltatásról, valamint a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató kapcsolattartási adatairól.
- (3) Adott esetben a 42. cikkben meghatározott bármely egyéb vonatkozó információt és feltételeket könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára.

39. cikk

A fizető félnek és a kedvezményezettnek fizetéskezdményezési szolgáltatás esetén nyújtandó tájékoztatás

Amennyiben egy harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató a fizető fél kérésére fizetési megbízást kezdeményez, a kezdeményezést követően haladéktalanul a fizető fél és adott esetben a kedvezményezett rendelkezésére bocsátja vagy számára elérhetővé teszi a következő adatokat:

- a) megerősítés a fizetési megbízásnak a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatónál történt, sikeres kezdeményezéséről;
- b) a fizető fél és a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;
- c) a fizetési művelet összege,
- d) adott esetben a fizetési művelet díjainak összege és – adott esetben – a díjak összegének lebontása.

40. cikk

A fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatónak fizetéskezdményezési szolgáltatás esetén nyújtandó tájékoztatás

Amennyiben a fizetési megbízást a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató saját rendszere kezdeményezi, csalás vagy jogvita esetén a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató a fizető fél és a számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére bocsátja a műveletek hivatkozását és az engedélyezési információkat.

41. cikk

A fizető félnek a fizetési megbízás átvételét követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 37. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon a fizető fél számára átadja vagy elérhetővé teszi a következő adatokat:

- a) a fizető fél számára a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;
- b) a fizetési művelet összege a fizetési megbízásban szereplő pénznemben kifejezve;
- c) a fizető fél által a fizetési műveletért fizetendő valamennyi díj összege, és adott esetben a díjak összegének lebontása;
- d) adott esetben a fizetési művelet során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam vagy erre történő hivatkozás, amennyiben ez az árfolyam különbözik a 38. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban megadott árfolyamtól, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;
- e) a fizetési megbízás átvételének napja.

42. cikk

A kedvezményezettnek a teljesítést követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 37. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon a kedvezményezett számára átadja vagy elérhetővé teszi a következő adatok mindegyikét:

- a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;
- b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a pénz a kedvezményezett rendelkezésére áll;
- c) a kedvezményezett által a fizetési műveletért fizetendő valamennyi díj összege, és adott esetben a díjak összegének lebontása;
- d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;
- e) a jóváírás értéknapja.

3. FEJEZET

Keretszerződések

43. cikk **Hatály**

E fejezet a keretszerződés hatálya alá tartozó fizetési műveletekre alkalmazandó.

44. cikk **Előzetes általános tájékoztatás**

- (1) A tagállamok előírják, hogy – kellő időben azelőtt, mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét bármiféle keretszerződés vagy ajánlat kötné – a pénzforgalmi szolgáltató köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének rendelkezésére bocsátani a 45. cikkben meghatározott információkat és feltételeket. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel megfogalmazott, világos és érthető formában kell megszövegezni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.
- (2) Amennyiben a keretszerződést a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távrolól hozzáférést biztosító eszköz használatával kötötték, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a keretszerződés megkötését követően kell teljesítenie.
- (3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek a 45. cikkben meghatározott információkat és feltételeket is tartalmazó keretszerződés-tervezet egy példányának átadásával is teljesíthetők.

45. cikk **Információk és feltételek**

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megkapja a következő információkat és feltételeket:

- 1. a pénzforgalmi szolgáltatóról:
 - a) a pénzforgalmi szolgáltató neve, főirodájának földrajzi címe, valamint adott esetben az abban a tagállamban letelepedett ügynök vagy fióktelep földrajzi címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatást kínálják, valamint minden egyéb, a pénzforgalmi szolgáltatóval történő kommunikáció szempontjából releváns cím, ideértve az elektronikus levelezési címet is;

- b) az illetékes felügyeleti hatóságok és a 13. cikkben meghatározott nyilvántartás, vagy a pénzforgalmi szolgáltató engedélyét tartalmazó bármely egyéb nyilvános nyilvántartás adatai és a nyilvántartási szám, vagy az adott nyilvántartásban azonosításra szolgáló, ezzel egyenértékű azonosítási mód;
2. a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételéről:
- a) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás fő jellemzőinek a leírása;
 - b) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ek)et a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési megbízás megfelelő kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez meg kell adnia;
 - c) az 57. és a 71. cikkkel összhangban a fizetési művelet kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez szükséges jóváhagyás megadásának, valamint e jóváhagyás visszavonásának formája és az erre vonatkozó eljárás;
 - d) a fizetési megbízás átvételének a 69. cikk értelmében meghatározott időpontjára vonatkozó hivatkozás, valamint – amennyiben van ilyen – a pénzforgalmi szolgáltató által a befogadásra megállapított végső határidő;
 - e) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje;
 - f) az, hogy a 60. cikk (1) bekezdésének megfelelően van-e lehetőség a fizetési eszköz használatával kapcsolatosan fizetési korlátokban történő megállapodásra;
3. a díjakról, kamatlábakról és átváltási árfolyamokról:
- a) az összes díj, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatónak fizet, és adott esetben a díjak összegének lebontása;
 - b) adott esetben a fizetési művelet során alkalmazandó kamatlábak és átváltási árfolyamok, vagy – referencia-kamatláb és referencia-árfolyam használata esetén – a tényleges kamatra vonatkozó számítási módszer, valamint a referencia-kamatláb vagy átváltási árfolyam megállapítására használt releváns dátum, index vagy alap;
 - c) megállapodás esetén a 47. cikk (2) bekezdésével összhangban a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam változásának azonnali alkalmazása és a változásokkal összefüggő tájékoztatási követelmények;
4. a kommunikációról:
- a) adott esetben a kommunikáció módja – beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által használt berendezésre és szoftverre vonatkozó műszaki követelményeket is – amelyben a felek az ezen irányelv szerinti információtovábbítás vagy értesítés céljából megállapodtak;
 - b) az ezen irányelv által előírt információk átadásának vagy elérhetővé tételének módja és gyakorisága;
 - c) az a nyelv vagy nyelvek, amely(ek)en a keretszerződést megkötik és amely(ek)en a szerződéses jogviszony fennállta alatt a kommunikáció folyik;
 - d) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének azon joga, hogy a keretszerződés szerződési feltételeit, az információkat és a feltételeket a 46. cikknek megfelelően megkapja;
5. a védelmi és korrekciós intézkedésekről:
- a) adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről a fizetési eszközök biztonságos tárolása érdekében szükséges teendők leírása, valamint annak leírása, miként kell a 61. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a

- pénzforgalmi szolgáltatót értesíteni; valamint a fogyasztó pénzforgalmi szolgáltató általi, vélt vagy valós csalás vagy biztonsági fenyegetések esetében történő értesítésének biztonságos eljárása;
- b) megállapodás esetén azon feltételek, amelyek mellett – a 60. cikkel összhangban – a pénzforgalmi szolgáltató fenntartja magának a jogot a fizetési eszköz letiltására;
 - c) a 66. cikkel összhangban a fizető fél felelőssége, ideértve az adott összegre vonatkozó információkat is;
 - d) a 63. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének miként és mikor kell értesítenie a pénzforgalmi szolgáltatót valamely nem engedélyezett, hibásan kezdeményezett vagy teljesített fizetési műveletről, valamint a 65. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a nem engedélyezett fizetési műveletekért viselt felelőssége;
 - e) a 80. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési műveletek kezdeményezéséért és teljesítéséért viselt felelőssége;
 - f) a visszatérítési feltételek a 67. és 68. cikkel összhangban;
6. a keretszerződés módosításáról és felmondásáról:
- a) megállapodás esetén arra vonatkozó információ, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről a 47. cikk szerinti feltétel módosítás elfogadottnak tekintendő, hacsak a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót, hogy a módosítást nem fogadja el;
 - b) a szerződés időtartama;
 - c) a 47. cikk (1) bekezdésével és a 48. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a keretszerződés felmondásához való joga és a felmondással kapcsolatos minden más megállapodás;
7. a jogorvoslatról:
- a) a keretszerződésre alkalmazandó jogra és/vagy az illetékes bíróságra vonatkozó szerződési kikötések;
 - b) a 88–91. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre álló panasztételi és peren kívüli jogorvoslati eljárások megjelölése.

46. cikk

A keretszerződés információinak és feltételeinek hozzáférhetősége

A szerződéses jogviszony fennállta alatt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének bármikor jogában áll, hogy kérésre papíron vagy egyéb tartós adathordozón megkapja a keretszerződés szerződési feltételeit, valamint a 45. cikkben megállapított információkat és feltételeket.

47. cikk

A keretszerződés feltételeinek módosítása

- (1) A keretszerződés, valamint a 45. cikkben meghatározott információk és feltételek bármilyen módosítására a pénzforgalmi szolgáltató a 44. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon tesz javaslatot, legkésőbb a módosítás alkalmazásának tervezett időpontja előtt két hónappal.

A pénzforgalmi szolgáltató adott esetben a 45. cikk (6) bekezdése a) pontjának értelmében tájékoztatja a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét, miszerint az ő részéről a módosítás elfogadottnak tekintendő, amennyiben a hatálybalépés tervezett időpontját

megelőző napig nem jelzi a pénzforgalmi szolgáltató felé, hogy a módosítást nem fogadja el. Ebben az esetben a pénzforgalmi szolgáltató azt is részletezi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a változások tervezett alkalmazásának időpontját megelőző napig jogosult a keretszerződés azonnali és díjmentes megszüntetésére.

- (2) A kamatlábak vagy átváltási árfolyamok változtatásai értesítés nélkül azonnal alkalmazhatók, feltéve, hogy a keretszerződésben a felek ezt a jogot kikötötték és a változások a 45. cikk (3) bekezdésének b) és c) alpontjával összhangban megállapított referencia-kamatlábon vagy referencia-árfolyamon alapulnak. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a kamatlábváltozásról a 44. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon a lehető leghamarabb tájékoztatni kell, hacsak a felek nem egyeztek meg az információknak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részére meghatározott gyakorisággal vagy módon történő eljuttatásáról vagy elérhetővé tételéről. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára kedvezőbb kamatok vagy árfolyamok azonban értesítés nélkül alkalmazhatóak.
- (3) A fizetési műveletekben alkalmazott kamatláb vagy árfolyam változásának végrehajtása és számítása során semleges, a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői tekintetében megkülönböztetésmentes módon kell eljárni.

48. cikk

Felmondás

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője bármikor felmondhatja a keretszerződést, kivéve, ha a felek felmondási időben állapodtak meg. A felmondási idő nem haladhatja meg az egy hónapot.
- (2) A 12 hónapot meghaladó vagy határozatlan időre kötött keretszerződés esetén a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a felmondás 12 hónap elteltével díjmentes. Minden más esetben a szerződés megszüntetésével járó díjnak megfelelőnek és költségarányosnak kell lennie.
- (3) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató a határozatlan időre kötött keretszerződést a 44. cikk (1) bekezdésében meghatározottakkal azonos módon, legalább két hónapos felmondási idővel megszüntetheti.
- (4) A pénzforgalmi szolgáltatásokért rendszeresen fizetendő díjak tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kizárólag a szerződés megszüntetéséig arányosan esedékes részt kell megfizetnie. Amennyiben a díjfizetés előre történik, úgy az arányos részt vissza kell téríteni.
- (5) E cikk rendelkezései nem érintik a feleknek a keretszerződés semmissé vagy érvénytelenné nyilvánítására vonatkozó jogait szabályozó tagállami törvényeket és rendeleteket.
- (6) A tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőire nézve kedvezőbb rendelkezéseket is megállapíthatnak.

49. cikk

Az egyedi fizetési műveletek teljesítését megelőző tájékoztatás

A fizető fél által kezdeményezett, keretszerződés hatálya alá tartozó egyedi fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatónak – amennyiben a fizető fél az adott fizetési műveletre vonatkozóan ilyen kéréssel fordul hozzá – a maximális teljesítési időről és a fizető fél által fizetendő összes díjról, valamint adott esetben a díjak összegének lebontásáról konkrét tájékoztatást kell nyújtania.

50. cikk

A fizető félnek az egyedi fizetési műveletekről nyújtandó tájékoztatás

- (1) Miután valamely egyedi fizetési művelet összegével a fizető fél számláját megterhelték, vagy – amennyiben a fizető fél nem használ fizetési számlát – a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 44. cikk (1) bekezdésében megállapítottal azonos módon haladéktalanul a fizető fél rendelkezésére bocsátja a következő információkat:
 - a) a fizető fél számára minden egyes fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;
 - b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a fizető fél fizetési számláját megterhelik, illetve amelyet a fizetési megbízáson használtak;
 - c) a fizetési műveletért a fizető fél által fizetendő valamennyi díj összege és – amennyiben értelmezhető – azok lebontása, vagy a fizető fél által fizetendő kamat;
 - d) adott esetben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;
 - e) a terhelés értéknapja vagy a fizetési megbízás átvételének napja.
- (2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a fizető fél az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.
- (3) A tagállamok azonban a pénzforgalmi szolgáltatóktól megkövetelhetik a havi egyszeri, díjmentes, papíron történő tájékoztatást.

51. cikk

A kedvezményezettnek az egyedi fizetési műveletekről nyújtandó tájékoztatás

- (1) Valamely egyedi fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 44. cikk (1) bekezdésében megállapítottal azonos módon haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátja a következő információkat:
 - a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;
 - b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben az a kedvezményezett fizetési számláján jóváírásra kerül;
 - c) a fizetési művelet valamennyi díjának összege és adott esetben azok lebontása, vagy a kedvezményezett által fizetendő kamat;
 - d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;
 - e) a jóváírás értéknapja.
- (2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a kedvezményezett az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.

- (3) A tagállamok azonban a pénzforgalmi szolgáltatóktól megkövetelhetik a havi egyszeri, díjmentes, papíron történő tájékoztatást.

4. FEJEZET

Közös rendelkezések

52. cikk

Pénznem és a pénznemek közötti átváltás

- (1) A fizetések a felek megegyezése szerinti pénznemben teljesítendők.
- (2) Amennyiben a pénznemátváltási szolgáltatást a fizetési művelet kezdeményezése előtt nyújtják, és ezt a pénznemátváltási szolgáltatást az értékesítés helyén nyújtják vagy a kedvezményezett nyújtja, a fizető félnek pénznemátváltási szolgáltatást nyújtó fél köteles a fizető fél tudomására hozni az összes esedékes költséget, továbbá a fizetési műveletnél az átváltáshoz használt árfolyamot.

A fentiek alapján a fizető félnek egyetértését kell adnia a pénznemátváltási szolgáltatás igénybevételéhez.

53. cikk

Járulékos díjakra és árengedményekre vonatkozó tájékoztatás

- (1) Amennyiben a kedvezményezett valamely meghatározott fizetési eszköz használatáért díjat számít fel vagy arra árengedményt biztosít, úgy a kedvezményezett erről a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatja a fizető felet.
- (2) Amennyiben valamely meghatározott fizetési eszköz használatáért a pénzforgalmi szolgáltató vagy egy harmadik személy díjat számít fel, erről a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatja a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét.

IV. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁS NYÚJTÁSÁVAL ÉS IGÉNYBEVÉTELEVEL ÖSSZEFÜGGŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

1. FEJEZET

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

54. cikk

Hatály

- (1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodhatnak úgy is, hogy az 55. cikk (1) bekezdése, az 57. cikk (3) bekezdése, valamint a 64., 66., 67., 68., 71. és a 80. cikk részben vagy egészben nem alkalmazandó. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató a 63. cikkben megállapítottól eltérő időtartamban is megállapodhatnak.
- (2) A tagállamok előírhatják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, a 91. cikk nem alkalmazandó.
- (3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e címben foglalt rendelkezéseket a mikro-vállalkozásokra a fogyasztókéval azonos módon kell alkalmazni.
- (4) Ezen irányelv nem érinti a 2008/48/EK irányelvet, sem az egyéb releváns uniós vagy nemzeti jogszabályokat a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

55. cikk

Felszámítható díjak

- (1) Az e címben meghatározott tájékoztatási kötelezettségei teljesítéséért vagy korrekciós és megelőző intézkedéseiért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé, kivéve, ha arról a 70. cikk (1) bekezdése, a 71. cikk (5) bekezdése és a 79. cikk (2) bekezdése másként rendelkezik. Ez esetben a díj nagyságának a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát kell képeznie, és a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.
- (2) Amennyiben a fizetési művelet nem jár pénznemek közötti átváltással, a tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett fizeti meg a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat, a fizető fél pedig szintén a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezettet nem akadályozhatja meg abban, hogy a fizető fél felé díjat számítson fel, számára árengedményt nyújtson, vagy más módon egy adott fizetési eszköz használatára ösztönözze. A felszámított díjak azonban nem haladhatják meg az adott fizetési eszköz használata kapcsán a kedvezményezett által viselt költségeket.
- (4) A tagállamok mindazonáltal biztosítják, hogy a kedvezményezett ne számítson fel díjat azon fizetési eszközök használatáért, amelyekre vonatkozóan a bankközi díjakat a(z) [XX/XX/EU] rendelet szabályozza [a rendelet számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be].

Eltérés a kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetén

- (1) Az olyan fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy amelyek 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak, a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőivel megállapodhatnak a következőkben:
 - a) a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 62. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja, továbbá a 66. cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a fizetési eszköz letiltása vagy további használatának megakadályozása nem lehetséges;
 - b) a 64. és 65. cikk, valamint a 66. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a fizetési eszközt névtelenül használják, vagy a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési eszközökből szervesen következő egyéb okokból nincs abban a helyzetben, hogy bizonyítsa: a műveletet engedélyezték;
 - c) a 70. cikk (1) bekezdésétől eltérően a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a fizetési megbízás visszautasításáról értesíteni, amennyiben a teljesítés elmaradása a kontextusból egyértelműen kiderül;
 - d) a 71. cikktől eltérően a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást, miután továbbította a fizetési megbízást vagy megadta a fizetési megbízás kedvezményezett felé történő teljesítésére vonatkozó jóváhagyását;
 - e) a 74. és a 75. cikktől eltérően egyéb teljesítési időszakok alkalmazandók.
- (2) Belföldi fizetési műveletek esetén a tagállamok vagy illetékes hatóságai csökkenthetik vagy megduplázhathatják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett fizetési eszközök esetében ezen összegek legfeljebb 500 EUR-ig növelhetők.
- (3) A 65. és 66. cikk a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése értelmében vett elektronikus pénzre is vonatkozik, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nincs lehetősége a fizetési számla befagyasztására vagy a fizetési eszköz letiltására. A tagállamok ezt az eltérési lehetőséget bizonyos értékű fizetési számlákra vagy fizetési eszközökre korlátozhatják.

2. FEJEZET

A fizetési műveletek engedélyezése

Jóváhagyás és a jóváhagyás visszavonása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetési műveletet csak akkor tekintsék engedélyezettnek, ha a fizető fél jóváhagyását adta a fizetési megbízás teljesítéséhez. A fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően vagy – a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltató közötti ilyen értelmű megállapodás esetén – azt követően is engedélyezheti a fizetési műveletet.
- (2) A fizetési művelet vagy több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyást abban a formában kell megadni, amelyben a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A jóváhagyás megadható közvetlenül vagy közvetve a kedvezményezetten keresztül is. A fizetési művelet teljesítése akkor is jóváhagyottnak tekintendő, ha a fizető fél harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatót hatalmaz meg a fizetési műveletnek a számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltatónál történő kezdeményezésére.

Jóváhagyás hiányában a fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.

- (3) A fizető fél a jóváhagyást bármikor, legkésőbb azonban a 71. cikkben meghatározott, visszavonhatatlanságra vonatkozó időpontig visszavonhatja. A több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyás is visszavonható azzal, hogy ennek következtében minden jövőbeni fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.
- (4) A jóváhagyás megadására vonatkozó eljárást a fizető fél és az adott pénzforgalmi szolgáltató(k) közötti megállapodásban kell rögzíteni.

58. cikk

A harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatók hozzáférése a fizetésiszámla-információkhoz és ezen információk felhasználása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető félnek joga legyen harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatókon keresztül olyan pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe venni, amelyek az I. melléklet 7. pontjában említetteknek megfelelően fizetési számlákhoz való hozzáférést tesznek lehetővé.
- (2) Amennyiben a fizető fél engedélyezte a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató számára az (1) bekezdés szerinti szolgáltatások nyújtását, a pénzforgalmi szolgáltatóra a következő kötelezettségek vonatkoznak:
 - a) biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő személyes biztonsági elemei más felek számára ne legyenek hozzáférhetőek;
 - b) egyértelmű módon azonosítja magát a számlatulajdonos számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltató(k) felé;
 - c) nem tárol érzékeny fizetési adatokat, sem a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének személyes hitelesítési adatait.
- (3) Amennyiben egy fizetéskezdeményezési szolgáltatás kapcsán a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató szolgáltatásain keresztül kapta meg a fizető fél fizetési megbízását, haladéktalanul értesíti a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatót a fizetési megbízás kézhezvételéről, és információval látja el az adott fizetési művelethez elegendő pénzüsszeg rendelkezésére állásáról.
- (4) A számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató az időzítés és elsőbbség tekintetében kizárólag objektív okokból alkalmazhat eltérő elbánást a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató szolgáltatásain keresztül, illetve a közvetlenül a fizető fél által továbbított fizetési megbízások esetében.

59. cikk

A harmadik fél fizetésieszköz-kibocsátók hozzáférése a fizetésiszámla-információkhoz és ezen információk felhasználása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy fizetésikártya-szolgáltatások igénybevétele céljából a fizető félnek joga legyen harmadik fél fizetésieszköz-kibocsátóhoz fordulni.
- (2) Amennyiben a fizető fél jóváhagyta az őt fizetési eszközzel ellátó harmadik fél fizetésieszköz-kibocsátó számára, hogy információkat szerezzen be arról, a fizető fél egy adott fizetési számláján elegendő pénzüsszeg áll-e rendelkezésre egy adott fizetési művelethez, a szóban forgó fizetési számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltató a fizető fél fizetési megbízásának kézhezvételét követően haladéktalanul a harmadik fél fizetésieszköz-kibocsátó rendelkezésére bocsátja ezen információt.
- (3) A számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató az időzítés és elsőbbség tekintetében kizárólag objektív okokból alkalmazhat eltérő elbánást a harmadik fél fizetésieszköz-kibocsátó

szolgáltatásain keresztül, illetve a közvetlenül a fizető fél által személyesen továbbított fizetési megbízások esetében.

60. cikk

A fizetési eszköz használatára vonatkozó korlátozások

- (1) Amennyiben a jóváhagyás megadása egy meghatározott fizetési eszköz használatával történik, az adott fizetési eszközzel végrehajtott fizetési műveletekre a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója fizetési korlátokat állapíthat meg.
- (2) Amennyiben a keretszerződés tartalmaz ilyen rendelkezést, a pénzforgalmi szolgáltató fenntarthatja magának a jogot a fizetési eszköz letiltására olyan objektív módon igazolható okok folytán, amelyek a fizetési eszköz biztonságával, a fizetési eszköz nem engedélyezett vagy csalárd módon történő használatának gyanújával függenek össze, vagy – olyan fizetési eszköz esetében, amelyekhez hitelkeret kapcsolódik – azzal függenek össze, hogy jelentős mértékben megnövekedett annak a kockázata, hogy a fizető fél esetlegesen nem képes teljesíteni fizetési kötelezettségét.
- (3) Ilyen esetekben a pénzforgalmi szolgáltató – lehetőség szerint még a fizetési eszköz letiltása előtt, de legkésőbb a letiltás után azonnal – a megállapodás szerinti módon tájékoztatja a fizető felet a fizetési eszköz letiltásáról és annak okairól, kivéve, ha a tájékoztatás veszélyezteti az objektív módon igazolható biztonsági okokat, vagy ha azt egyéb vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabályok tiltják.
- (4) A fizetési eszköz letiltásának alapjául szolgáló ok megszűnésekor a pénzforgalmi szolgáltató feloldja a fizetési eszköz letiltását, vagy új fizetési eszközt ad helyette.

61. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kötelezettségei a fizetési eszközzel kapcsolatban

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatásnak a fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevője az alábbi kötelezettségeknek kell, hogy eleget tegyen:
 - a) a fizetési eszközt az adott fizetési eszköz kibocsátását és használatát szabályozó objektív, megkülönböztetésmentes és arányos feltételeknek megfelelően használja;
 - b) indokolatlan késedelem nélkül bejelenti a pénzforgalmi szolgáltatónak – vagy az általa megjelölt jogalanynak –, amint a fizetési eszköz elvesztését, ellopását, illetve jogosulatlan vagy nem engedélyezett használatát észleli.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének, amint a fizetési eszközt átvette, mindenekelőtt minden ésszerű lépést meg kell tennie az eszköz személyes biztonsági elemeinek biztonságban tartása érdekében. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének gondosságra vonatkozó kötelezettségei nem akadályozhatják az ezen irányelv szerint engedélyezett bármely fizetési eszköz vagy pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételét.

62. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató kötelezettségei a fizetési eszközzel kapcsolatban

- (1) A fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatónak az alábbi kötelezettségeknek kell megfelelnie:
 - a) biztosítja, hogy a fizetési eszköz személyes biztonsági elemei a pénzforgalmi szolgáltatásnak a fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjén kívül más felek számára ne lehessenek hozzáférhetőek, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjére vonatkozó, a 61. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül;

- b) tartózkodik a kéretlen fizetési eszközök küldésétől, kivéve, ha egy, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára már kiadott fizetési eszközt kell lecserélni;
 - c) biztosítja, hogy folyamatosan rendelkezésre álljanak azok a megfelelő eszközök, melyek révén a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője meg tudja tenni a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott bejelentést, vagy kérelmezni tudja a letiltásnak a 60. cikk (4) bekezdése szerinti megszüntetését; kérésre – az említett bejelentést követően 18 hónapig – a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítja a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára annak bizonyítási lehetőségét, hogy a bejelentést megtette;
 - d) lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti bejelentés díjmentes megtételét, és amennyiben díjat szab ki, az legfeljebb a fizetési eszközhöz közvetlenül hozzákapcsolható pótlási költségek összegéig terjedhet;
 - e) a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti bejelentés megtételét követően megakadályozza a fizetési eszköz bármilyen használatát.
- (2) A fizetési eszköznek a fizető fél számára történő megküldésével vagy a fizetési eszköz bármely személyes biztonsági elemének megküldésével kapcsolatos kockázat a pénzforgalmi szolgáltatót terheli.

63. cikk

Nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek bejelentése

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltató kizárólag akkor köteles helyesbítést biztosítani, ha előbbi indokolatlan késedelem nélkül, de a terhelés napját követően 13 hónapnál nem később bejelenti a pénzforgalmi szolgáltatónak az általa észlelt nem engedélyezett vagy hibásan teljesített és reklamációnak helyt adó fizetési műveletet, ideértve a 80. cikkben foglaltakat is, kivéve, ha adott esetben a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési művelettel kapcsolatban nem nyújtott tájékoztatást vagy azt nem tette elérhetővé a III. címben meghatározottak szerint.
- (2) A számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltató a 65. cikk (2) bekezdésének, valamint a 80. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül akkor is e cikk (1) bekezdésének megfelelő helyesbítést biztosít a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára, ha harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató is érintett.

64. cikk

A fizetési műveletek engedélyezésének és teljesítésének bizonyítéka

- (1) A tagállamok előírják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy, már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, vagy állítása szerint a fizetési művelet teljesítése hibás volt, úgy a pénzforgalmi szolgáltatónak és – amennyiben érintett – adott esetben a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatónak kell bizonyítania azt, hogy a fizetési művelet hitelesített volt, megfelelően lett rögzítve és a nyilvántartásokba bejegyezve, valamint hogy műszaki hiba vagy egyéb üzemzavar a teljesítést nem befolyásolta.

Amennyiben a fizetési műveletet a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató kezdeményezte, annak kell bizonyítania, hogy a fizetési műveletet a felelősségi körébe tartozó pénzforgalmi szolgáltatáshoz kapcsolódó műszaki hiba vagy egyéb üzemzavar nem befolyásolta.

- (2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy, már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, a fizetési eszköznek a pénzforgalmi szolgáltatónál

(ideértve adott esetben a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatót) rögzített használata önmagában nem feltétlenül elégséges annak bizonyításához, hogy a fizető fél a fizetési műveletet engedélyezte, vagy csalárd módon járt el, vagy hogy a 61. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatban súlyos gondatlansággal járt el, vagy azokat szándékosan nem teljesítette.

65. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy nem engedélyezett fizetési művelet esetében – a 63. cikk sérelme nélkül – a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója haladéktalanul megtéríti a fizető fél részére a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és adott esetben helyreállítja a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor. Ennek azt is biztosítania kell, hogy a fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja ne legyen későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.
- (2) Amennyiben harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató is érintett, a számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltató megtéríti a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és adott esetben helyreállítja a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor. Ennek kapcsán a számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltató pénzügyi kártérítést kaphat a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatótól.
- (3) További pénzügyi kártérítéseket a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató, vagy adott esetben a fizető fél és a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

66. cikk

A fizető fél felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

- (1) A 65. cikktől eltérve a fizető fél kötelezhető, hogy legfeljebb 50 EUR értékig viselje a nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő, az elveszített vagy ellopott fizetési eszköz használatából, illetve a fizetési eszköz jogosulatlan használatából eredő károkat.

A fizető fél viseli a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő összes kárt, amennyiben azok azáltal keletkeztek, hogy csalárd módon járt el, vagy a 61. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatban súlyos gondatlansággal járt el, vagy azokat szándékosan nem teljesítette. Ilyen esetekben az e cikk (1) bekezdésében említett összeghatár nem érvényes. Azon, távolról hozzáférést biztosító eszköz használatával végrehajtott fizetések esetében, amelyeknél a pénzforgalmi szolgáltató nem ír elő szigorú ügyfél-azonosítást, a fizető félre csak akkor hárulnak anyagi következmények, ha csalárd módon járt el. Amennyiben a kedvezményezett vagy annak pénzforgalmi szolgáltatója elmulasztja elfogadni a szigorú ügyfél-azonosítást, megtérítik a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának okozott anyagi kárt.

- (2) A fizető fél nem felel az elveszített, ellopott vagy jogosulatlanul használt fizetési eszköz használatából eredő semmiféle anyagi következményért azt követően, hogy megtette a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott bejelentést, kivéve, ha csalárd módon járt el. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató nem teljesíti a 62. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kötelezettségét, miszerint folyamatosan biztosítania kell az elveszett, ellopott vagy jogosulatlanul használt fizetési eszköz bejelentésére szolgáló megfelelő eszközöket, úgy a fizető fél nem visel felelősséget az ilyen fizetési eszköz használatából eredő anyagi következményekért, kivéve, ha a fizető fél csalárd módon járt el.

Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési műveletek esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél jogosult legyen arra, hogy a pénzforgalmi szolgáltató visszatérítse számára az engedélyezett, a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett és már teljesített fizetési műveletek összegét a következő feltételek teljesülése esetén:
- az engedély a megadásának időpontjában nem tartalmazta a fizetési művelet pontos összegét;
 - a fizetési művelet összege meghaladta azt az összeget, amely a fizető fél részéről ésszerűen elvárható volt, figyelembe véve korábbi fizetési szokásait, a keretszerződésben foglalt feltételeket és az ügy releváns körülményeit.

A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a feltételek teljesülésének bizonyítási terhét a fizető fél viseli.

A visszatérítendő összeg azonos a teljesített fizetési művelet teljes összegével. Ez azt is jelenti, hogy a fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

A beszedések esetében a fizető fél a 68. cikkben meghatározott időszakon belül feltétlen visszatérítési joggal rendelkezik, kivéve, ha a kedvezményezett már eleget tett szerződéses kötelezettségeinek, és a fizető fél már megkapta a szolgáltatásokat vagy felhasználta az árukat. A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a harmadik albekezdésben említett feltételek teljesülésének bizonyítási terhét a kedvezményezett viseli.

- (2) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában azonban a fizető fél nem hivatkozhat a pénznemek közötti átváltással kapcsolatos okokra, amennyiben a 38. cikk (1) bekezdésének d) pontjával, illetve a 45. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a pénzforgalmi szolgáltatójával történt megállapodás szerinti referencia-árfolyam került alkalmazásra.
- (3) A fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató a keretszerződésben megállapodhat arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre, amennyiben a fizető fél a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó jóváhagyását közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatónak adta, és – amennyiben releváns – a jövőbeni fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette.

Visszatérítés igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett, engedélyezett fizetési művelet 67. cikkben említett visszatérítésére vonatkozó igényét az összegekkel való megterhelés napjától számított nyolc hetes időtartamig benyújthassa.
- (2) A visszatérítésre vonatkozó igény beérkezésétől számított tíz munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltatónak vissza kell térítenie a fizetési művelet teljes összegét, vagy indokolnia kell a visszatérítés megtagadását, ezzel egyidejűleg megjelölve azon szerveket, amelyekhez a fizető fél az ügyvel kapcsolatban a 88–91. cikk értelmében fordulhat, amennyiben nem fogadja el a kapott indoklást.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a visszatérítés megtagadására vonatkozóan az első albekezdésben megállapított joga nem alkalmazandó a 67. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében meghatározott esetben.

3. FEJEZET

A fizetési műveletek teljesítése

1. SZAKASZ

FIZETÉSI MEGBÍZÁSOK ÉS ÁTUTALT ÖSSZEGEK

69. cikk

Fizetési megbízások átvétele

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az átvétel időpontja az az időpont legyen, amikor a fizető fél vagy a nevében eljáró harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató által közvetlenül, vagy a kedvezményezett által vagy rajta keresztül közvetve kezdeményezett fizetési megbízás a pénzforgalmi szolgáltatóhoz beérkezik. Ha a beérkezés időpontja a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál nem munkanapra esik, a fizetési megbízás a következő munkanapon beérkezettnek tekintendő. A pénzforgalmi szolgáltató a munkanap végéhez közel eső időpontban meghatározhat egy olyan végső határidőt, amelyet követően a beérkezett fizetési megbízásokat úgy kell tekinteni, mintha azok a következő munkanapon érkeztek volna be.
- (2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás azon igénybe vevője, amelyik a fizetési megbízást kezdeményezi, megállapodik a pénzforgalmi szolgáltatóval abban, hogy a fizetési megbízás teljesítését egy bizonyos napon vagy egy meghatározott időszak végén kell elkezdeni, vagy azon a napon, amikor a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére bocsátja a pénzösszeget, úgy a 74. cikk alkalmazásában az átvétel időpontjának ezen előre egyeztetett nap minősül. Ha az előre egyeztetett nap a pénzforgalmi szolgáltatónál nem munkanapra esik, a beérkezett fizetési megbízás a következő munkanapon beérkezettnek tekintendő.

70. cikk

Fizetési megbízások visszautasítása

- (1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét – amennyiben azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jogszabály nem tiltja – a visszautasításról, valamint lehetőség szerint annak indokairól és a visszautasítást okozó tényszerű hibák kijavítására szolgáló lehetőségekről.

A pénzforgalmi szolgáltató a lehető leghamarabb, de mindenképpen a 74. cikkben meghatározott időszakon belül a megállapodás szerinti módon megküldi vagy elérhetővé teszi az értesítést.

A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint a pénzforgalmi szolgáltatónak módjában áll ezen értesítésért díjat felszámítani, amennyiben az elutasítás objektív módon indokolható.
- (2) Amennyiben a fizető fél keretszerződésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül – hacsak azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jogszabály nem tiltja –, a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltató nem tagadhatja meg az engedélyezett fizetési megbízás teljesítését, tekintet nélkül arra, hogy a fizetési megbízást a fizető fél, a nevében

eljáró harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett kezdeményezte-e, vagy azt a kedvezményezetten keresztül kezdeményezték.

- (3) A 74. és 80. cikk alkalmazásában az a fizetési megbízás, amelynek teljesítése visszautasításra került, nem tekintendő beérkezett megbízásnak.

71. cikk

A fizetési megbízás visszavonhatatlansága

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben e cikk másként nem rendelkezik – a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője ne vonhassa vissza a fizetési megbízást azután, hogy az a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett.
- (2) Amennyiben a fizetési művelet kezdeményezése a fizető fél nevében eljáró harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató által, a kedvezményezett által, vagy a kedvezményezetten keresztül történik, a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást azután, hogy a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató felé jóváhagyta a fizetési művelet kezdeményezését vagy átadta a fizetési megbízást vagy a kedvezményezett felé jóváhagyta a fizetési művelet teljesítését.
- (3) Beszedés esetén azonban – a visszatérítéshez való jogok sérelme nélkül – a fizető fél legkésőbb a pénzüsszeggel való megterhelés megállapodás szerinti napját megelőző munkanap végéig visszavonhatja a fizetési megbízást.
- (4) A 69. cikk (2) bekezdésében említett esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a fizetési megbízást legkésőbb a megállapodás szerinti napot megelőző munkanap végéig vonhatja vissza.
- (5) Az (1)–(4) bekezdésben megállapított határidőket követően a fizetési megbízást kizárólag akkor lehet visszavonni, ha és amilyen mértékben arról a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az érintett pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A (2) és (3) bekezdésben említett esetben a kedvezményezett beleegyezése is szükséges. Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, az érintett pénzforgalmi szolgáltatónak a visszavonásért módjában áll díjat felszámítani.

72. cikk

Átutalt és megkapott összegek

- (1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója (szolgáltatói), a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója (szolgáltatói) és a pénzforgalmi szolgáltatók bármely közvetítője a fizetési művelet teljes összegét átutalja (átutalják), és tartózkodik (tartózkodnak) attól, hogy az átutalt összegből díjakat vonjon (vonjanak) le.
- (2) A kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató mindazonáltal köthet olyan megállapodást is, miszerint a pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezett részére történő jóváírás előtt, az átutalt összegből vonja le a saját díjait. Ebben az esetben a kedvezményezettnek nyújtott tájékoztatásban a fizetési művelet teljes összegét el kell különíteni a díjaktól.
- (3) Amennyiben az átutalt összegből a (2) bekezdésben említetteken kívül egyéb díjak is levonásra kerültek, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója biztosítja, hogy a kedvezményezett a fizető fél által kezdeményezett fizetési művelet teljes összegét megkapja. Amennyiben a fizetési műveletet a kedvezményezett kezdeményezi vagy a kezdeményezés rajta keresztül történik, a pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy a kedvezményezett a fizetési művelet teljes összegét megkapja.

2. SZAKASZ *TELJESÍTÉSI IDŐ ÉS ÉRTÉKNAP*

73. cikk *Hatály*

- (1) Ezt a szakaszt a következőkre kell alkalmazni:
 - a) euróban történő fizetési műveletek;
 - b) az euróövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi fizetési műveletek;
 - c) olyan fizetési műveletek, amelyek során csak egyetlen, az euró és egy euróövezeten kívüli tagállam pénzneme közötti átváltás történik, feltéve, hogy a szükséges átváltást az érintett, euróövezeten kívüli tagállamban végzik el, és határon átnyúló műveletek esetében a határon átnyúló átutalás euróban történik.
- (2) Ezt a szakaszt alkalmazni kell egyéb fizetési műveletekre is, hacsak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató más értelmű megállapodást nem kötött, a 78. cikk kivételével, amelynek esetében a feleknek nincs mérlegelési lehetősége. Ha azonban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató a 74. cikkben megállapítottaknál hosszabb időszakban állapodik meg, akkor ez az időszak az Unión belüli fizetési műveleteknél nem haladhatja meg a 69. cikk szerinti átvétel időpontjától számított négy üzleti napot.

74. cikk *Fizetési műveletek fizetési számlára*

- (1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója biztosítja: a fizetési művelet összege a 69. cikk szerinti átvételi időpontot követően legkésőbb a következő munkanap végéig jóváírásra kerüljön a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján. A fizetési művelet papíralapú kezdeményezése esetén ezen határidők további egy munkanappal meghosszabbíthatók.
- (2) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet összegét a pénzüsszegnek a pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő beérkezését követően a 78. cikknek megfelelően a kedvezményezett fizetési számláján értéknappal lássa el és jóváírja.
- (3) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezettel fennálló megállapodása szerinti határidőkön belül továbbítsa a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízást a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé, annak érdekében, hogy beszedés esetében a kiegyenlítés az esedékesség megállapodás szerinti időpontjában megtörténhessen.

75. cikk *A pénzforgalmi szolgáltatónál a kedvezményezett részére vezetett fizetési számla hiánya*

Amennyiben a kedvezményezett nem rendelkezik fizetési számlával a pénzforgalmi szolgáltatónál, a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez vagy akihez a kedvezményezettnek címzett pénzüsszeg beérkezik, köteles az összeget a 74. cikkben meghatározott határidőn belül a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani.

76. cikk

Készpénzbefizetés fizetési számlára

Amennyiben a fogyasztó készpénzt fizet be az adott pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára a fizetési számla pénznemében, a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy az összeget a pénz átvételének időpontja után azonnal rendelkezésre bocsássák, és értéknappal lássák el. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, úgy az összegnek legkésőbb a pénz átvételét követő első munkanapon rendelkezésre kell állnia, és értéknappal ellátottnak kell lennie.

77. cikk

Belföldi fizetési műveletek

A tagállamok a belföldi fizetési műveletekre az e szakaszban meghatározottaknál rövidebb maximális teljesítési határidőket is előírhatnak.

78. cikk

Értéknap és a pénzösszegek hozzáférhetősége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás értéknapja nem későbbi annál a munkanapnál, amelyen a fizetési művelet összege jóváírásra került a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján.
A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója biztosítja, hogy a fizetési művelet összege a kedvezményezett rendelkezésére áll közvetlenül azután, hogy az a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került; ez vonatkozik az egyazon pénzforgalmi szolgáltatón belüli fizetésekre is.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél fizetési számláján történő terhelés értéknapja nem korábbi annál az időpontnál, amikor a fizetési számlát a fizetési művelet összegével megterhelték.

**3. SZAKASZ
FELELŐSSÉG**

79. cikk

Hibás egyedi azonosítók

- (1) Amennyiben a fizetési megbízás teljesítése az egyedi azonosító alapján történik, úgy a fizetési megbízás az egyedi azonosító által jelölt kedvezményezett vonatkozásában hibátlanul teljesítettnek minősül.
- (2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője hibás egyedi azonosítót adott meg, a művelet teljesítésének elmaradásáért vagy hibás teljesítéséért a 80. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatót nem terheli felelősség.
- (3) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója azonban köteles ésszerű erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy visszaszerezze a műveletben érintett pénzösszeget.
- (4) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltatónak módjában áll a visszaszerzésért díjat felszámítani a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé.
- (5) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározottakhoz képest további adatokat is megad, a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési műveleteknek csak a

pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által megadott egyedi azonosító alapján történő teljesítéséért tartozik felelősséggel.

80. cikk

A teljesítés elmaradása, hibás vagy késedelmes teljesítés

- (1) Amennyiben a fizetési megbízást közvetlenül a fizető fél kezdeményezi, a 63. cikk, a 79. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 83. cikk sérelme nélkül a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felel a fizető fél felé, hacsak nem tudja felé, valamint adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felé bizonyítani, hogy a fizetési művelet összege a 74. cikk (1) bekezdése szerint beérkezett a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához. Ez esetben a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé.

Amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezi harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatón keresztül, a 63. cikk, a 79. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 83. cikk sérelme nélkül a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató felel a fizető fél felé, hacsak nem tudja felé, valamint adott esetben a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltató felé bizonyítani, hogy a fizetéskezdeményezés a 69. cikk szerint beérkezett a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatóhoz. Ez esetben a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltató felelős a kedvezményezett felé.

Amennyiben a felelősség az első vagy a második albekezdés értelmében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját vagy egy harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatót terheli, az érintett pénzforgalmi szolgáltató köteles haladéktalanul visszatéríteni a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, és adott esetben helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

A fizetési megbízás késedelmes teljesítése esetén a fizető fél dönthet úgy, hogy a kedvezményezett fizetési számláján való jóváírás értéknapja ne legyen későbbi, mint az az értéknap, amellyel az összeget hibátlan teljesítés esetén el kellett volna látni.

Amennyiben a felelősség az első albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, köteles a fizetési művelet összegét azonnal a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani, és adott esetben a megfelelő összeget jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján. Az összeget olyan értéknapkal kell ellátni, amely nem lehet későbbi, mint az az értéknap, amellyel az összeget hibátlan teljesítés esetén el kellett volna látni.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezte, a pénzforgalmi szolgáltató az ezen albekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre azonnali erőfeszítéseket köteles tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a fizető fél felé értesíteni. Ezért nem számíthat fel díjat a fizető fél felé.

- (2) A kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízás esetén a 63. cikk, a 79. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 83. cikk sérelme nélkül a fizetési megbízásnak a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé történő, a 74. cikk (3) bekezdésének megfelelő, hibátlan továbbításáért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé. Amennyiben a felelősség ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, ez utóbbi a szóban forgó fizetési megbízást köteles azonnal ismételt továbbítani a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé. A fizetési megbízás késedelmes továbbítása esetén a kedvezményezett

fizetési számláján való jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az az értéknap, amellyel az összeget hibátlan teljesítés esetén el kellett volna látni.

Ezen túlmenően – a 63. cikk, a 79. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 83. cikk sérelme nélkül – a fizetési műveletnek a 78. cikkben előírt kötelezettségeknek megfelelő módon történő bonyolításáért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé. Amennyiben a felelősség ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, akkor ez a szolgáltató biztosítja, hogy a fizetési művelet összege azonnal a kedvezményezett rendelkezésére álljon, mihelyt az összeg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján jóváírásra került. Az összeget olyan értéknapkal kell jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján, amely nem lehet későbbi, mint az a dátum, ami hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap.

Olyan nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetében, amelyért az első és a második albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója nem felel, a fizető fél felé a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel. Amikor ilyen értelemben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel, megfelelő módon és haladéktalanul köteles visszatéríteni a fizető félnek a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, valamint helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

A fizetési megbízás késedelmes teljesítése esetén a fizető fél dönthet úgy, hogy a kedvezményezett fizetési számláján való jóváírás értéknapja ne legyen későbbi, mint az az értéknap, amellyel az összeget hibátlan teljesítés esetén el kellett volna látni.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízás kezdeményezése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül történt, a pénzforgalmi szolgáltató az e bekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre azonnali erőfeszítéseket köteles tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a kedvezményezettet értesíteni. Ezért nem számíthat fel díjat a kedvezményezett felé.

- (3) Ezen túlmenően a pénzforgalmi szolgáltatók a saját pénzforgalmi szolgáltatásaikat igénybe vevők felé felelősséggel tartoznak a saját felelősségük miatt felszámításra került díjakért, valamint a fizetési szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési művelet teljesítésének elmaradása vagy hibás teljesítése (a késedelmes teljesítést is ideértve) következtében felszámított kamatokért.

81. cikk

További pénzügyi kártérítések

Az e szakaszban megállapítottakon kívüli további pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

82. cikk

Visszkereseti jog

- (1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatónak a 80. cikk szerinti felelőssége egy másik pénzforgalmi szolgáltatónak vagy egy közvetítőnek tulajdonítható, a 80. cikk szerinti bármilyen veszteségért vagy kifizetett összegért az előbbi pénzforgalmi szolgáltatót ez utóbbi pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő köteles kártalanítani. Ez magában foglalja az azon esetekben felmerülő kártérítést is, amikor a pénzforgalmi szolgáltatók valamelyike elmulasztja a szigorú ügyfél-azonosítás alkalmazását.

- (2) További pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatók és/vagy a közvetítők között létrejött megállapodásokkal és a köztük létrejött megállapodásra alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

83. cikk

A felelősség hiánya

Olyan rendkívüli és előre nem látható, az ezen körülményekre hivatkozó személyen kívül álló körülmények fennállta esetén, amelyeknek a következményei minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek lettek volna, vagy abban az esetben, ha a pénzforgalmi szolgáltatót nemzeti vagy uniós jogszabályok előírta egyéb jogi kötelezettségek terhelik, a 2. és 3. fejezet szerinti felelősség nem alkalmazandó.

4. FEJEZET

ADATVÉDELEM

84. cikk

Adatvédelem

A személyes adatok ezen irányelv céljaira történő feldolgozását a 95/46/EK irányelvvel, a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekkel és a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell végezni.

5. FEJEZET

MŰKÖDÉSI ÉS BIZTONSÁGI KOCKÁZATOK ÉS AZONOSÍTÁS

85. cikk

Biztonsági követelmények és eseménybejelentés

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó [a hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be], különösen pedig az annak 14. és 15. cikkében foglalt kockázatkezelési és eseménybejelentési követelmények.
- (2) A [hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be] 6. cikkének (1) bekezdése szerint kijelölt hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát és az EBH-t a pénzforgalmi szolgáltatók által hálózat- és információbiztonsági eseményekről tett bejelentésekről.
- (3) A tájékoztatást követően az EBH adott esetben értesíti a többi tagállam illetékes hatóságait.
- (4) A [hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be] 14. cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseken túl, amennyiben a biztonsági esemény potenciálisan hatással lehet a pénzforgalmi szolgáltató pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevők pénzügyi érdekeire, a pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul értesíti a pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevőket az eseményről, és tájékoztatja őket az általuk megtehető lehetséges kárenyhítési intézkedésekről, amelyekkel csökkenthetik az esemény káros hatásait.

86. cikk

Végrehajtás és jelentéstétel

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók évente aktualizált információt bocsátanak [a hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be] 6. cikkének (1) bekezdése szerint kijelölt hatóság rendelkezésére az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó működési és

biztonsági kockázatok értékeléséről, valamint az e kockázatokra válaszul alkalmazott kárenyhítő intézkedések és kontrollmechanizmusok megfelelőségéről. A [hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be] 6. cikkének (1) bekezdése szerint kijelölt hatóság indokolatlan késedelem nélkül továbbítja ezen információk egy példányát a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

- (2) Az EBH – [a hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be] 14. és 15. cikkének sérelme nélkül és az EKB-val szorosan együttműködve – iránymutatást dolgoz ki a biztonsági intézkedések, többek között adott esetben a tanúsítási eljárások létrehozása, végrehajtása és monitoringja tekintetében. Ennek során egyebek mellett figyelembe veszi a Bizottság által a [hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be] 16. cikkének (2) bekezdése szerint közzétett szabványokat és/vagy előírásokat.
- (3) Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve rendszeresen, de legalább két évente felülvizsgálja az iránymutatást.
- (4) Az EBH – [a hálózat- és információbiztonsági irányelv] [az irányelv számát elfogadását követően a Kiadóhivatal illeszti be] 14. és 15. cikkének sérelme nélkül – iránymutatást bocsát ki annak érdekében, hogy megkönnyítse a pénzforgalmi szolgáltatók számára a súlyosabb események és azon körülmények minősítését, amelyek esetén a pénzforgalmi szolgáltató köteles bejelenteni a biztonsági eseményt. Az iránymutatást (ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül) kell kibocsátani.

87. cikk

Azonosítás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók szigorú ügyfél-azonosítást alkalmazzanak, ha a fizető fél elektronikus fizetési műveletet kezdeményez – kivéve, ha az EBH iránymutatása a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatáshoz kapcsolódó kockázat alapján bizonyos kivételeket engedélyez. Ez vonatkozik a fizető fél nevében fizetési műveletet kezdeményező harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatóra is. A számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató lehetővé teszi a harmadik fél pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy az előbbi azonosítási módszereire támaszkodjon, amikor a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének nevében jár el.
- (2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató az I. melléklet 7. pontjában említett szolgáltatásokat nyújt, azonosítania kell magát a számlatulajdonos számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltatója felé.
- (3) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban és az EKB-val szorosan együttműködve az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti pénzforgalmi szolgáltatóknak címzett iránymutatást bocsát ki a technika állása szerinti ügyfél-azonosításról és a szigorú ügyfél-azonosítás alóli valamennyi kivételről. Az iránymutatást (ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül) kell kibocsátani, és szükség szerint rendszeresen aktualizálni kell.

6. FEJEZET

VITÁK RENDEZÉSE PEREN KÍVÜLI PANASZTÉTELI ÉS JOGORVOSLATI ELJÁRÁSSAL

1. SZAKASZ

PANASZTÉTELI ELJÁRÁSOK

88. cikk

Panaszok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy legyenek olyan eljárások, melyek révén a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és más érdekelt felek, többek között a fogyasztói szervezetek, a pénzforgalmi szolgáltatóknak az ezen irányelv rendelkezéseit esetlegesen sértő magatartása miatt panaszt nyújthatnak be az illetékes hatóságokhoz.
- (2) Az illetékes hatóság a bírósághoz fordulás nemzeti eljárási jogszabályok szerinti jogának sérelme nélkül, amennyiben releváns, a panaszosnak adott válaszában tájékoztatja a panaszost a 91. cikknek megfelelően kialakított peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokról.

89. cikk

Illetékes hatóságok

- (1) A tagállamok kijelölik az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosításáért és nyomon követéséért felelős illetékes hatóságot. Az illetékes hatóság a megfeleléshez szükséges minden intézkedést meghoz. A hatóság független a pénzforgalmi szolgáltatóktól. Az illetékes hatóság az 1039/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett illetékes hatóság.
- (2) Az (1) bekezdésben említett hatóság rendelkezik mindazon hatáskörökkel, amelyek feladatai ellátásához szükségesek. Amennyiben valamely tagállam több illetékes hatóságot hatalmaz fel az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosítására és nyomon követésére, úgy a tagállamok biztosítják ezen hatóságok szoros együttműködését annak érdekében, hogy azok mindegyike hatékonyan tudja végrehajtani saját feladatait.
- (3) A III. és IV. címnek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezésekre vonatkozó jogsértés vagy jogsértés gyanúja esetén az e cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságok a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, kivéve a letelepedés szabadsága keretében alkalmazott ügynökök, illetve annak keretében nyitott fióktelepek vonatkozásában, amely esetben az illetékes hatóságok a fogadó tagállam illetékes hatóságai.
- (4) A tagállamok legkésőbb [ezen irányelv hatálybalépését követő egy éven belül] értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett, kijelölt illetékes hatóságokról. Tájékoztatják a Bizottságot a feladatok ezen hatóságok közötti bármely felosztásáról is. Haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a hatóságok kijelölésében és feladataiban bekövetkező bármely változásról.

2. SZAKASZ

PEREN KÍVÜLI JOGORVOSLATI ELJÁRÁS ÉS SZANKCIÓK

90. cikk

Belső vitarendezés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók megfelelő és hatékony panaszkezelési eljárásokat vezetnek be a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől érkező, az ezen irányelvből eredő jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos panaszok kezelésére.
- (2) A tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi szolgáltatóktól, hogy azok minden erőfeszítést megtegyenek annak érdekében, hogy megfelelő időkereten, de legkésőbb 15 munkanapon belül, írásban megválaszolják a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének panaszát, az abban foglalt valamennyi pontra kitérve. Kivételes helyzetekben, amennyiben a panasz a pénzforgalmi szolgáltatótól kívülálló okokból nem válaszolható meg 15 munkanapon belül, a pénzforgalmi szolgáltató köteles ideiglenes választ küldeni, amelyben világosan jelzi az érdemi válasz késedelmének okait, és megadja az ügyfélnek adandó végső válasz határidejét. Ez a határidő azonban semmi esetre sem lehet további 30 munkanapnál távolabbi.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltató tájékoztatja a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét azon peren kívüli jogorvoslati szervekről, amelyek az ezen irányelvből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták kezelése tekintetében illetékesek.
- (4) A (2) bekezdésben említett információt könnyen, közvetlenül, világosan látható helyen és állandóan elérhető módon kell elhelyezni a pénzforgalmi szolgáltató weboldalán (amennyiben van ilyen), a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője közötti adásvételre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó általános szerződési feltételekben, valamint az ilyen szerződésekkel kapcsolatos számlákon és nyugtákon. Az információ részletesen meghatározza, hogyan érhetők el további információk az érintett, peren kívüli jogorvoslati szervről és annak igénybevételeiről.

91. cikk

Peren kívüli jogorvoslat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti jogviták rendezésére a vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban megfelelő és hatékony peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások álljanak rendelkezésre, adott esetben meglévő testületek igénybevételeivel. A tagállamok biztosítják, hogy ezen eljárások alkalmazandók a pénzforgalmi szolgáltatókra, és hatályuk kiterjed a kijelölt képviselők tevékenységeire is.
- (2) A tagállamok előírják az (1) bekezdésben említett testületek számára, hogy az ezen irányelvből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő, határon átnyúló jogviták rendezése érdekében működjenek együtt.

92. cikk

Szankciók

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatók az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért felelősségre vonhatóak legyenek.

- (2) A tagállamok – a büntetőjogi szankciók alkalmazásához való joguk sérelme nélkül – biztosítják, hogy az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért felelős, az (1) bekezdésben említett pénzforgalmi szolgáltatók és harmadik fél pénzforgalmi szolgáltatók ellen az illetékes hatóságok megfelelő közigazgatási intézkedéseket hozzanak, illetve közigazgatási szankciót szabjanak ki, és biztosítják, hogy ezen intézkedések és szankciók alkalmazásra kerüljenek. Az intézkedéseknek és szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

V. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

93. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 94. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkkel kapcsolatban:

- a) a 2003/361/EK ajánlásra ezen irányelv 4. cikkének 29. pontjában történő hivatkozás módosítása, amennyiben az említett ajánlás módosításra kerül;
- b) az infláció és a jelentősebb piaci változások figyelembevétele érdekében a 27. cikk (1) bekezdésében és a 66. cikk (1) bekezdésében meghatározott összegek aktualizálása.

94. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 93. cikkben említett felhatalmazása [beillesztendő a jogalkotási aktus hatálybalépésének dátuma]-tól/-(jé)től határozatlan időre szól.
- (3) A 93. cikkben említett felhatalmazást az Európai Parlament és a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 93. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

95. cikk

Teljes harmonizáció

- (1) A 31. cikk (2) bekezdésének, a 34. cikknek, a 35. cikk (2) bekezdésének, a 48. cikk (6) bekezdésének, az 50. cikk (3) bekezdésének, az 51. cikk (3) bekezdésének, az 54. cikk (2) bekezdésének, az 56. cikk (2) bekezdésének, valamint a 77. és a 96. cikknek a sérelme nélkül, amennyiben ezen irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nem tarthatnak fenn és nem fogadhatnak el az ezen irányelvben meghatározottakon kívüli rendelkezéseket.
- (2) Amennyiben egy tagállam él azon lehetőségek valamelyikével, amelyekre az (1) bekezdés utal, erről és bármely későbbi változásról értesíti a Bizottságot. A Bizottság ezt az információt egy honlapon vagy más, könnyen elérhető módon nyilvánosságra hozza.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek kárára ne térjenek el az ezen irányelv rendelkezéseit végrehajtó vagy azoknak megfelelő nemzeti jogi rendelkezésektől, kivéve, ha azok kifejezetten tartalmazznak ilyen lehetőséget.

A pénzforgalmi szolgáltatók azonban kínálhatnak előnyösebb feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára.

96. cikk

Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

A Bizottság ezen irányelv hatálybalépését követő öt éven belül jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint az Európai Központi Bank elé az irányelv végrehajtásáról és hatásairól, mindenekelőtt a díjakra vonatkozó, az 55. cikk (3) és (4) bekezdésében rögzített szabályok megfelelőségéről és hatásáról.

97. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Azon jogi személyek számára, amelyek a 2007/64/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban, [az átültetés végső határidejét a Kiadóhivatal illeszti be] előtt kezdték meg pénzforgalmi intézményként végzett tevékenységeiket, a tagállamok [az átültetés végső határideje + 6 hónapot a Kiadóhivatal illeszti be]-ig az ezen irányelv 5. cikke szerinti engedélykérelem, illetve az ezen irányelv II. címében említett egyéb rendelkezéseknek való megfelelés előírása nélkül teszik lehetővé e tevékenységeknek a 2007/64/EK irányelvben rögzített követelményekkel összhangban történő folytatását.

A tagállamok megkövetelik az első albekezdésben említett jogi személyektől, hogy minden lényeges információt bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére annak érdekében, hogy a hatóságok [az átültetés végső határideje + 6 hónapot a Kiadóhivatal illeszti be]-ig értékelhessék, hogy az említett jogi személyek megfelelnek-e az irányelvben meghatározott követelményeknek, illetve milyen intézkedéseket kell tenniük a megfelelés érdekében, vagy indokolt-e az engedély visszavonása.

Az első albekezdésben említett azon jogi személyek számára, amelyek az illetékes hatóságok értékelése alapján megfelelnek az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, meg kell adni az engedélyt, és fel kell venni azokat a székhely szerinti tagállam, valamint az EBH ezen irányelv 13., illetve 14. cikkében meghatározott

nyilvántartásába. Amennyiben az említett jogi személyek [az átültetés végső határideje + 6 hónapot a Kiadóhivatal illeszti be]-ig nem felelnek meg az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, az irányelv 30. cikkével összhangban meg kell tiltani nekik a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását.

- (2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett jogi személyek automatikusan engedélyt kapnak és automatikusan felvételre kerülnek a székhelyük szerinti tagállam és az EBH 13., illetve 14. cikkben meghatározott nyilvántartásába, amennyiben az illetékes hatóságok már rendelkeznek arra vonatkozó bizonyítékokkal, hogy az 5. és 10. cikkben megállapított követelmények teljesülnek. Az illetékes hatóságok az engedély megadása előtt tájékoztatják az érintett jogalanyokat.
- (3) Azon természetes vagy jogi személyek számára, amelyek [az átültetés végső határidejét a Kiadóhivatal illeszti be] előtt kezdték meg az ezen irányelv értelmében vett, pénzforgalmi intézményként végzett tevékenységeiket, és amelyek a 2007/64/EK irányelv 26. cikke szerint mentességet kaptak, a tagállamok [az átültetés végső határideje + 12 hónapot a Kiadóhivatal illeszti be]-ig az ezen irányelv 5., illetve 27. cikke szerinti engedélykérelem, valamint az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek való megfelelés előírása nélkül teszik lehetővé e tevékenységeknek a 2007/64/EK irányelvvel összhangban, az érintett tagállamban történő folytatását. Mindazon személyek számára, akik ezen időszak alatt nem kapnak engedélyt vagy mentességet ezen irányelvnek megfelelően, a 30. cikkel összhangban tilos a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása.

98. cikk

A 2002/65/EK irányelv módosítása

A 2002/65/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben a(z) [ezen irányelv számát a Kiadóhivatal illeszti be] európai parlamenti és tanácsi irányelvet* is alkalmazni kell, az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések helyébe – a 2. c)–g) pont, a 3. a), d) és e) pont, valamint a 4. b) pont – az említett irányelv 37., 38., 44. és 45. cikke lép.”

* Az Európai Parlament és a Tanács ... irányelve (...) [a teljes cím beillesztendő], (HL L...).

99. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵⁰ I. mellékletében a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. Pénzforgalmi szolgáltatások a(z) [ezen irányelv címét és számát a Kiadóhivatal illeszti be az elfogadás után] 2014/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 4. cikke (3) bekezdésének meghatározása szerint.”

* Az Európai Parlament és a Tanács ... irányelve ...

⁵⁰ Az Európai Parlament és Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáféréstről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

100. cikk
A 2009/110/EK irányelv módosítása

A 2009/110/EK irányelv 18. cikke az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok lehetővé teszik, hogy azon elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek ezen irányelvvel és a 2007/64/EK irányelvvel összhangban a(z) [ezen irányelv számát a Kiadóhivatal illeszti be] európai parlamenti és tanácsi irányelv* elfogadása előtt kezdték meg tevékenységeiket azon tagállamban, ahol a központi irodájuk található, [az átültetés végső határideje + 6 hónapot a Kiadóhivatal illeszti be]-ig az ezen irányelv 3. cikke szerinti engedélykérelem, illetve az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek való megfelelés nélkül folytathassák tevékenységeiket az említett vagy más tagállamban.

A tagállamok megkövetelik az első albekezdésben említett jogi személyektől, hogy minden lényeges információt bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére annak érdekében, hogy a hatóságok [az átültetés végső határideje + 6 hónapot a Kiadóhivatal illeszti be]-ig értékelhessék, hogy az említett jogi személyek megfelelnek-e az irányelv II. címében meghatározott követelményeknek, illetve milyen intézkedéseket kell tenniük a megfelelés érdekében, vagy indokolt-e az engedély visszavonása.

Az első albekezdésben említett azon jogi személyek számára, amelyek az illetékes hatóságok értékelése alapján megfelelnek az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, meg kell adni az engedélyt, és fel kell venni a nyilvántartásba. Amennyiben az említett jogi személyek [az átültetés végső határideje + 6 hónapot a Kiadóhivatal illeszti be]-ig nem felelnek meg az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, meg kell tiltani nekik a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását.”

* Az Európai Parlament és a Tanács ... irányelve (...) [a teljes cím beillesztendő], (HL L...).

**

101. cikk
Hatályon kívül helyezés

A 2007/64/EK irányelv [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be – a 102. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott időpontot követő napon] kezdődő hatállyal hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő bármely hivatkozást erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

102. cikk
Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok legkésőbb [az elfogadástól számított két év elteltével] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.
- (2) Ezeket a rendelkezéseket [...] -tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

103. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

104. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET
PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK (4. CIKK 3. PONTJA)

1. Fizetési számlára történő készpénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
2. Fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
3. Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzáttalást:
 - a) beszédések teljesítése, ideértve az egyszeri beszédéseket is,
 - b) fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
 - c) áttalások teljesítése, ideértve a rendszeres áttalási megbízásokat is.
4. Fizetési műveletek teljesítése, amennyiben a pénzt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára biztosított hitelkeretből fedezik:
 - a) beszédések teljesítése, ideértve az egyszeri beszédéseket is,
 - b) fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
 - c) áttalások teljesítése, ideértve a rendszeres áttalási megbízásokat is.
5. Fizetési eszközök kibocsátása és/vagy fizetési műveletek akvizíciója.
6. Készpénzáttalás.
7. A fizetési számlát kezelő pénzforgalmi szolgáltatótól eltérő pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott azon szolgáltatások, amelyek fizetési számlához biztosított hozzáféréseken alapulnak és a következő formák egyikét öltik:
 - a) fizetéskezdemenyezési szolgáltatások;
 - b) számlainformációs szolgáltatások.

II. MELLÉKLET
MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ez az irányelv		A 2007/64/EK irányelv	
1. cikk, (1) bekezdés		1. cikk, (1) bekezdés	
1. cikk, (2) bekezdés		1. cikk, (2) bekezdés	
2. cikk, (1) bekezdés		2. cikk, (1) bekezdés	
2. cikk, (2) bekezdés		2. cikk, (2) bekezdés	
2. cikk, (3) bekezdés		2. cikk, (3) bekezdés	
3. cikk o) pont törölve		3. cikk	
4. cikk Fogalom meghatározásokkal kiegészítve		4. cikk	
		5. cikk – Az engedélyezési kérelmekre vonatkozó szabályokkal kiegészítve	5. cikk
6. cikk		6. cikk	
7. cikk, (1) bekezdés		7. cikk, (1) bekezdés	
7. cikk, (2) bekezdés		7. cikk, (2) bekezdés	
7. cikk, (3) bekezdés		7. cikk, (3) bekezdés	
8. cikk, (1) bekezdés		8. cikk, (1) bekezdés	
8. cikk, (2) bekezdés		8. cikk, (2) bekezdés	
8. cikk, (3) bekezdés		8. cikk, (3) bekezdés	
9. cikk, (1) bekezdés		9. cikk, (1) bekezdés	
		9. cikk, (2) bekezdés 9. cikk, (3) és (4) bekezdés törölve	9. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés		10. cikk, (1) bekezdés	
10. cikk, (2) bekezdés		10. cikk, (2) bekezdés	
10. cikk, (3) bekezdés		10. cikk, (3) bekezdés	
10. cikk, (4) bekezdés		10. cikk, (4) bekezdés	
10. cikk, (5) bekezdés		10. cikk, (5) bekezdés	
10. cikk, (6) bekezdés		10. cikk, (6) bekezdés	
10. cikk, (7) bekezdés		10. cikk, (7) bekezdés	
10. cikk, (8) bekezdés		10. cikk, (8) bekezdés	
10. cikk, (9) bekezdés		10. cikk, (9) bekezdés	
11. cikk		11. cikk	
12. cikk, (1) bekezdés		12. cikk, (1) bekezdés	
12. cikk, (2) bekezdés		12. cikk, (2) bekezdés	
12. cikk, (3) bekezdés		12. cikk, (3) bekezdés	
13. cikk		13. cikk	
14. cikk, (1) bekezdés			
14. cikk, (2) bekezdés			
14. cikk, (3) bekezdés			
14. cikk, (4) bekezdés			
15. cikk		14. cikk	
16. cikk, (1) bekezdés		15. cikk, (1) bekezdés	
16. cikk, (2) bekezdés		15. cikk, (2) bekezdés	
16. cikk, (3) bekezdés		15. cikk, (3) bekezdés	
16. cikk, (4) bekezdés		15. cikk, (4) bekezdés	

17. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés	
17. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés	
17. cikk, (3) bekezdés		
17. cikk, (4) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés	
17. cikk, (5) bekezdés	16. cikk, (4) bekezdés	
17. cikk, (6) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés	
18. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés	
18. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés	
18. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés	
18. cikk, (4) bekezdés	17. cikk, (4) bekezdés	
18. cikk, (5) bekezdés	17. cikk, (5) bekezdés	
18. cikk, (6) bekezdés	17. cikk, (6) bekezdés	
18. cikk, (7) bekezdés	17. cikk, (7) bekezdés	
18. cikk, (8) bekezdés	17. cikk, (8) bekezdés	
18. cikk, (9) bekezdés		
19. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés	
20. cikk	19. cikk	
21. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés	
21. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (2) bekezdés	
21. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (3) bekezdés	
21. cikk, (4) bekezdés	20. cikk, (4) bekezdés	
21. cikk, (5) bekezdés	20. cikk, (5) bekezdés	
22. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés	
22. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés	
22. cikk, (3) bekezdés	21. cikk, (3) bekezdés	
23. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés	
23. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés	
23. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (3) bekezdés	
24. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés	
24. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés	
25. cikk, (1) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés	
25. cikk, (2) bekezdés, d) pont törölve	24. cikk, (2) bekezdés	
26. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, (1) bekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés	25. cikk, (2) bekezdés	
26. cikk, (3) bekezdés	25. cikk, (3) bekezdés	
26. cikk, (4) bekezdés	25. cikk, (4) bekezdés	
26. cikk, (5) bekezdés	25. cikk, (5) bekezdés	
26. cikk, (6) bekezdés		
26. cikk, (7) bekezdés		
26. cikk, (8) bekezdés		
26. cikk, (9) bekezdés		
27. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés	
27. cikk, (2) bekezdés	26. cikk, (2) bekezdés	
27. cikk, (3) bekezdés	26. cikk, (3) bekezdés	
27. cikk, (4) bekezdés	26. cikk, (4) bekezdés	

27. cikk, (5) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés	
27. cikk, (6) bekezdés	26. cikk, (6) bekezdés	
28. cikk	27. cikk	
29. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés	
29. cikk, (2) bekezdés, c) pont törölve	28. cikk, (2) bekezdés	
30. cikk, (1) bekezdés	29. cikk	
30. cikk, (2) bekezdés		
31. cikk, (1) bekezdés	30. cikk, (1) bekezdés	
31. cikk, (2) bekezdés	30. cikk, (2) bekezdés	
31. cikk, (3) bekezdés	30. cikk, (3) bekezdés	
32. cikk	31. cikk	
33. cikk, (1) bekezdés	32. cikk, (1) bekezdés	
33. cikk, (2) bekezdés	32. cikk, (2) bekezdés	
33. cikk, (3) bekezdés	32. cikk, (3) bekezdés	
34. cikk	33. cikk	
35. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés	
35. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés	
36. cikk, (1) bekezdés	35. cikk, (1) bekezdés	
36. cikk, (2) bekezdés	35. cikk, (2) bekezdés	
37. cikk, (1) bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés	
37. cikk, (2) bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés	
37. cikk, (3) bekezdés	36. cikk, (3) bekezdés	
38. cikk, (1) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés	
38. cikk, (2) bekezdés		
38. cikk, (3) bekezdés	37. cikk, (2) bekezdés	
39. cikk		
40. cikk		
41. cikk	38. cikk	
42. cikk	39. cikk	
43. cikk	40. cikk	
44. cikk, (1) bekezdés	41. cikk, (1) bekezdés	
44. cikk, (2) bekezdés	41. cikk, (2) bekezdés	
44. cikk, (3) bekezdés	41. cikk, (3) bekezdés	
45. cikk, (1) bekezdés	42. cikk, (1) bekezdés	
45. cikk, (2) bekezdés	42. cikk, (2) bekezdés	
45. cikk, (3) bekezdés	42. cikk, (3) bekezdés	
45. cikk, (4) bekezdés	42. cikk, (4) bekezdés	
45. cikk, (5) bekezdés	42. cikk, (5) bekezdés	
45. cikk, (6) bekezdés	42. cikk, (6) bekezdés	
45. cikk, (7) bekezdés	42. cikk, (7) bekezdés	
46. cikk	43. cikk	
47. cikk, (1) bekezdés	44. cikk, (1) bekezdés	
47. cikk, (2) bekezdés	44. cikk, (2) bekezdés	
47. cikk, (3) bekezdés	44. cikk, (3) bekezdés	
48. cikk, (1) bekezdés	45. cikk, (1) bekezdés	
48. cikk, (2) bekezdés	45. cikk, (2) bekezdés	

48. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (3) bekezdés	
48. cikk, (4) bekezdés	45. cikk, (4) bekezdés	
48. cikk, (5) bekezdés	45. cikk, (5) bekezdés	
48. cikk, (6) bekezdés	45. cikk, (6) bekezdés	
49. cikk	46. cikk	
50. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés	
50. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés	
50. cikk, (3) bekezdés	47. cikk, (3) bekezdés	
51. cikk, (1) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés	
51. cikk, (2) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés	
51. cikk, (3) bekezdés	48. cikk, (3) bekezdés	
52. cikk, (1) bekezdés	49. cikk, (1) bekezdés	
52. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, (2) bekezdés	
53. cikk, (1) bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés	
53. cikk, (2) bekezdés	50. cikk, (2) bekezdés	
54. cikk, (1) bekezdés	51. cikk, (1) bekezdés	
54. cikk, (2) bekezdés	51. cikk, (2) bekezdés	
54. cikk, (3) bekezdés	51. cikk, (3) bekezdés	
54. cikk, (4) bekezdés	51. cikk, (4) bekezdés	
55. cikk, (1) bekezdés	52. cikk, (1) bekezdés	
55. cikk, (2) bekezdés	52. cikk, (2) bekezdés	
55. cikk, (3) bekezdés	52. cikk, (3) bekezdés	
55. cikk, (4) bekezdés		
56. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés	
56. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) bekezdés	
56. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (3) bekezdés	
57. cikk, (1) bekezdés	54. cikk, (1) bekezdés	
57. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (2) bekezdés	
57. cikk, (3) bekezdés	54. cikk, (3) bekezdés	
57. cikk, (4) bekezdés	54. cikk, (4) bekezdés	
58. cikk, (1) bekezdés		
58. cikk, (2) bekezdés		
58. cikk, (3) bekezdés		
58. cikk, (4) bekezdés		
59. cikk, (1) bekezdés		
59. cikk, (2) bekezdés		
59. cikk, (3) bekezdés		
60. cikk, (1) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés	
60. cikk, (2) bekezdés	55. cikk, (2) bekezdés	
60. cikk, (3) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés	
60. cikk, (4) bekezdés	55. cikk, (4) bekezdés	
61. cikk, (1) bekezdés	56. cikk, (1) bekezdés	
61. cikk, (2) bekezdés	56. cikk, (2) bekezdés	
62. cikk, (1) bekezdés	57. cikk, (1) bekezdés	
62. cikk, (2) bekezdés	57. cikk, (2) bekezdés	
63. cikk, (1) bekezdés	58. cikk	

63. cikk, (2) bekezdés		
64. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés	
64. cikk, (2) bekezdés	59. cikk, (2) bekezdés	
65. cikk, (1) bekezdés	60. cikk, (1) bekezdés	
65. cikk, (2) bekezdés		
65. cikk, (3) bekezdés	60. cikk, (2) bekezdés	
66. cikk, (1) bekezdés	61. cikk, (1) és (2) bekezdés	
66. cikk, (2) bekezdés	61. cikk, (4) és (5) bekezdés	
67. cikk, (1) bekezdés	62. cikk, (1) bekezdés	
67. cikk, (2) bekezdés	62. cikk, (2) bekezdés	
67. cikk, (3) bekezdés	62. cikk, (3) bekezdés	
68. cikk, (1) bekezdés	63. cikk, (1) bekezdés	
68. cikk, (2) bekezdés	63. cikk, (2) bekezdés	
69. cikk, (1) bekezdés	64. cikk, (1) bekezdés	
69. cikk, (2) bekezdés	64. cikk, (2) bekezdés	
70. cikk, (1) bekezdés	65. cikk, (1) bekezdés	
70. cikk, (2) bekezdés	65. cikk, (2) bekezdés	
70. cikk, (3) bekezdés	65. cikk, (3) bekezdés	
71. cikk, (1) bekezdés	66. cikk, (1) bekezdés	
71. cikk, (2) bekezdés	66. cikk, (2) bekezdés	
71. cikk, (3) bekezdés	66. cikk, (3) bekezdés	
71. cikk, (4) bekezdés	66. cikk, (4) bekezdés	
71. cikk, (5) bekezdés	66. cikk, (5) bekezdés	
72. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés	
72. cikk, (2) bekezdés	67. cikk, (2) bekezdés	
72. cikk, (3) bekezdés	67. cikk, (3) bekezdés	
73. cikk, (1) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés	
73. cikk, (2) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés	
74. cikk, (1) bekezdés	69. cikk, (1) bekezdés	
74. cikk, (2) bekezdés	69. cikk, (2) bekezdés	
74. cikk, (3) bekezdés	69. cikk, (3) bekezdés	
75. cikk	70. cikk	
76. cikk	71. cikk	
77. cikk	72. cikk	
78. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés	
78. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (1) bekezdés	74. cikk, (1) bekezdés	
79. cikk, (2) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (3) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (4) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (5) bekezdés	74. cikk, (3) bekezdés	
80. cikk, (1) bekezdés	75. cikk, (1) bekezdés	
80. cikk, (2) bekezdés	75. cikk, (2) bekezdés	
80. cikk, (3) bekezdés	75. cikk, (3) bekezdés	
81. cikk	76. cikk	
82. cikk, (1) bekezdés	77. cikk, (1) bekezdés	

82. cikk, (2) bekezdés	77. cikk, (2) bekezdés	
83. cikk	78. cikk	
84. cikk	79. cikk	
85. cikk, (1) bekezdés		
85. cikk, (2) bekezdés		
85. cikk, (3) bekezdés		
85. cikk, (4) bekezdés		
86. cikk, (1) bekezdés		
86. cikk, (2) bekezdés		
86. cikk, (3) bekezdés		
86. cikk, (4) bekezdés		
87. cikk, (1) bekezdés		
87. cikk, (2) bekezdés		
87. cikk, (3) bekezdés		
88. cikk, (1) bekezdés	80. cikk, (1) bekezdés	
88. cikk, (2) bekezdés	80. cikk, (2) bekezdés	
89. cikk, (1) bekezdés		
89. cikk, (2) bekezdés		
89. cikk, (3) bekezdés	82. cikk, (2) bekezdés	
89. cikk, (4) bekezdés		
90. cikk, (1) bekezdés		
90. cikk, (2) bekezdés		
90. cikk, (3) bekezdés		
91. cikk, (1) bekezdés	83. cikk, (1) bekezdés	
91. cikk, (2) bekezdés	83. cikk, (2) bekezdés	
92. cikk, (1) bekezdés		
92. cikk, (2) bekezdés		
93. cikk	84. cikk	
94. cikk, (1) bekezdés		
94. cikk, (2) bekezdés		
94. cikk, (3) bekezdés		
94. cikk, (4) bekezdés		
94. cikk, (5) bekezdés		
95. cikk, (1) bekezdés	86. cikk, (1) bekezdés	
95. cikk, (2) bekezdés	86. cikk, (2) bekezdés	
95. cikk, (3) bekezdés	86. cikk, (3) bekezdés	
96. cikk	87. cikk	
97. cikk	88. cikk	
98. cikk, (1) bekezdés		
98. cikk, (2) bekezdés		
99. cikk, (1) bekezdés		
99. cikk, (2) bekezdés		
101. cikk		
102. cikk, (1) bekezdés	94. cikk, (1) bekezdés	
102. cikk, (2) bekezdés	94. cikk, (1) bekezdés	

102. cikk, (3) bekezdés	94. cikk, (2) bekezdés	
103. cikk	95. cikk	
104. cikk	96. cikk	
I. melléklet	Melléklet	

III. MELLÉKLET
Pénzügyi kimutatás „Ügynökségek”

- 1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI**
 - 1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe**
 - 1.2. A tevékenység alapú irányítás /tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)**
 - 1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa**
 - 1.4. Célkitűzés(ek)**
 - 1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása**
 - 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama**
 - 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)**

- 2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK**
 - 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések**
 - 2.2. Irányítási és kontrollrendszer**
 - 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések**

- 3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA**
 - 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?**
 - 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás**
 - 3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. A [szerv] előirányzataira gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. A [szerv] humán erőforrására gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztetetheőség*
 - 3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
 - 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás**

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2013/36/EU és a 2009/110/EK irányelv módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

1.2. A tevékenység alapú irányítás /tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)⁵¹

Belső piac – lakossági pénzügyi szolgáltatások

Fogyasztóvédelem – pénzügyi szolgáltatások

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésre irányul

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

Az intelligens és inkluzív növekedés ösztönzése

A gazdasági, társadalmi és területi kohézió megerősítése

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenység alapú irányítás/tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Az elektronikus fizetések uniós piacának kialakítása, amely lehetővé teszi a fogyasztók, a kiskereskedők és az egyéb piaci szereplők számára az uniós belső piac valamennyi előnyének kihasználását.

A kártyás, internetes és mobilfizetésekkel kapcsolatos szabványosítási és interoperabilitási hiányosságok kezelése.

A versenyt akadályozó tényezők felszámolása, különösen a kártyás és internetes fizetések tekintetében.

A pénzforgalmi szolgáltatások díjszabási és döntéshatározó gyakorlatainak uniós szintű összehangolása.

Annak biztosítása, hogy a lakossági pénzforgalomra vonatkozó uniós szabályozási keret a pénzforgalmi szolgáltatások és eszközök új típusaira is vonatkozzon.

A jogi keret (a pénzforgalmi irányelv) következetes alkalmazásának biztosítása, valamint a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó engedélyezési és felügyeleti szabályok gyakorlati működésének összehangolása a tagállamok között.

A fogyasztói érdekek megfelelő és következetes védelmének biztosítása a pénzforgalmi műveletek összefüggésében, beleértve a szabályok szerinti védelem kiterjesztését az új csatornákra és az innovatív pénzforgalmi szolgáltatásokra.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

⁵¹ Tevékenység alapú irányítás: ABM (Activity-Based Management) – Tevékenység alapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity-Based Budgeting).

A javasolt módosításoknak köszönhetően fokozódik a jogi egyértelműség és egyenlő versenyfeltételek alakulnak ki, ami a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők számára a költségek és árak lefelé mutató konvergenciájához, a pénzforgalmi szolgáltatások nagyobb kínálatához és átláthatóságához, az innovatív pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának megkönnyítéséhez, valamint biztonságos és átlátható pénzforgalmi szolgáltatások biztosításához vezet. A javasolt intézkedések mindezt technológiai szempontból semleges módon kívánják elérni, ami a pénzforgalmi szolgáltatások további fejlődése során is fontos marad. Ezeket a célkitűzéseket a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó meglévő keret korszerűsítése és kiegészítése, a lakossági pénzforgalom területén az átláthatóságot, innovációt és biztonságot ösztönző szabályok megállapítása, valamint a fogyasztók jogszerű igényeire különös hangsúlyt fektetve a nemzeti szabályok fokozott összehangolása által érik el.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Mihelyt az irányelvet már legalább a tagállamok zöme végrehajtotta, a Bizottság a nemzeti végrehajtási intézkedések megfelelőségértékelése, illetve az irányelv piacra gyakorolt hatásáról készült tanulmány alapján értékeli a végrehajtást és az irányelv hatásait. A Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és az Európai Központi Banknak az eredményekről és a javasolt további teendőkről.

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

Az irányelv javítja a pénzforgalmi szolgáltatások és szélesebb értelemben az áruk és szolgáltatások belső piacának működését tekintettel az innovatív, hatékony és biztonságos fizetési módok iránti igényre. Különösen az alábbiakra irányul:

- Egyenlő versenyfeltételek biztosítása minden típusú pénzforgalmi szolgáltató, köztük az új szolgáltatók számára is, ami növeli a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások kínálatát, hatékonyságát, átláthatóságát és biztonságát.
- A határokon átívelő, innovatív kártyás, internetes és mobilfizetési szolgáltatások ösztönzése valamennyi lakossági fizetés egységes piacának biztosítása által.

Ezen túlmenően az irányelv megteremti a magas szintű fogyasztóvédelem és a vállalkozások versenyképessége közötti helyes egyensúlyt, ezáltal korlátozva a kereskedők mérlegelési jogkörét arra vonatkozóan, hogy a fizetési eszközök felmerülő költségein kívül további díjakkal terheljék ezek igénybevételét.

Szintén megkönnyíti majd az Unión belüli gazdasági műveleteket, ami pedig hozzájárul az Európa 2020 stratégia átfogóbb céljainak eléréséhez és az újfajta növekedés előmozdításához.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az EUSZ 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően a javaslat célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatóak. Az elektronikus lakossági pénzforgalom integrált uniós piaca hozzájárul az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében rögzített, a belső piacra vonatkozó célkitűzéshez. A piaci integráció előnyei közé tartozik a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtók közötti verseny fokozása, valamint nagyobb választék, innováció és biztonság a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők, különösen a fogyasztók számára. Jellegénél fogva az integrált pénzforgalmi piac, amely nemzeti határokon átnyúló hálózatokon alapul, uniós megközelítést igényel, mivel az alkalmazandó elveknek, szabályoknak, eljárásoknak és standardoknak következeteseknek kell lenniük a tagállamokban, hogy valamennyi piaci résztvevő számára biztosítható legyen a jogbiztonság és az egyenlő versenyfeltételek.

Az egész Közösségre kiterjedő megközelítés alternatívája a több- vagy kétoldalú megállapodások egy olyan rendszere lenne, amelynek összetettsége és költségei az uniós szintű jogalkotáshoz képest erősen korlátozó hatást gyakorolnának. Ezért a lehetséges uniós szintű beavatkozás összhangban áll a szubszidiaritás elvével.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A jelenlegi szabályozási keret és a pénzforgalmi irányelv elemzése különösen az alábbiakra világított rá:

– A hatályos szabályok következtlen tagállami alkalmazása a túl sok opció és az alkalmazás gyakran túl általános kritériumai miatt. Mindenekelőtt a pénzforgalmi irányelvben megállapított egyes mentességek – a piaci fejleményekre való tekintettel – túl általánosnak vagy idejétműltnak tűnnek, és értelmezésük rendkívül eltérő. Hiányosságok merülnek fel az alkalmazási kört illetően az olyan fizetések kapcsán, amelyeknél a művelet egyik oldala az EGT-n kívül van, valamint a nem uniós pénznemben történő fizetések esetén, ami a piac tagoltságának fennmaradásához, szabályozási arbitrázshoz és versenytorzulásokhoz vezet.

– Joghézag egyes újonnan megjelenő internetes szolgáltatást nyújtók, mint például az online banki szolgáltatásokon alapuló fizetéskezdeményezést kínáló harmadik fél szolgáltatásnyújtók esetében. Ezek a szolgáltatások a kártyás fizetés életképes és gyakran olcsóbb alternatíváját jelentik, és a kártyával nem rendelkező fogyasztók számára is vonzóak. A jelenlegi üzleti modellek azonban némi aggodalomra adnak okot a bankokban és egyes tagállamokban, mivel a hatályos jogszabályi keret jelenleg nem vonatkozik a szolgáltatókra. A joghézag azzal a kockázattal jár, hogy akadályozza az innovációt és a piachoz való hozzáférés megfelelő feltételeinek kialakulását.

– A különböző fizetési megoldások (kártyás, internetes és mobilfizetések) szabványosításának és interoperabilitásának több szempontból megnyilvánuló és eltérő mértékű hiánya különösen határokon átnyúló szinten, amit az uniós lakossági pénzforgalmi piacra vonatkozó gyenge irányítási rendelkezések is súlyosbítanak.

Eltérő és következtlen díjszabási gyakorlatok (a kereskedők által adott fizetési eszköz igénybevételére kivetett díj tekintetében) a tagállamok között (az uniós tagállamok mintegy fele engedélyezi, a másik fele pedig tiltja a pótdíj felszámítását), ami külföldi vagy internetes vásárlás esetében jelentős zavarokat okoz a fogyasztók számára, és egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt.

– A fizetési kártyák területén létező több korlátozó, versenytorzító hatású üzleti szabály és gyakorlat (a multilaterális bankközi díjak, valamint a kártyaelfogadás terén a kereskedők választására és rugalmasságára vonatkozó szabályok tekintetében).

Az európai jogi keret és mindenekelőtt a pénzforgalmi irányelv felülvizsgálata, valamint a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetésekről szóló bizottsági zöld könyvről folytatott 2012. évi konzultáció ahhoz a következtetéshez vezetett, hogy további intézkedésekre és a szabályozás korszerűsítésére, többek között a pénzforgalmi irányelv módosítására van szükség ahhoz, hogy a pénzforgalmi keret jobban szolgálhassa a hatékony európai pénzforgalmi piac igényeit, teljes mértékben hozzájárulva egy, a versenyt, az innovációt és a biztonságot ösztönző pénzforgalmi környezethez.

1.5.4. Egyéb pénzügyi eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia

A pénzforgalmi irányelv, a határokon átnyúló fizetésekről szóló 924/2009/EK rendelet és a 2009/110/EK, azaz a második elektronikuspénz-irányelv által létrehozott jogi keret már eddig is jelentős előrelépést eredményezett a lakossági fizetések európai piacainak integrációja terén. Az egységes eurófizetési térségre (SEPA) való átállás határidejének meghatározásáról szóló 260/2012/EU rendelet megállapította a páneurópai átutalásokra és beszedésekre vonatkozó átállási határidőt, és 2014-

től felváltja az EU-n belüli belföldi és a határokon átnyúló eurófizetések belföldi rendszereit. A szabályozási keretet kiegészíti az elmúlt évek során a lakossági pénzforgalom terén az uniós versenyjog szerint folytatott számos bizottsági vizsgálat és határozat.

A lakossági pénzforgalmi piac azonban rendkívül dinamikus, és az elmúlt néhány évben az innováció üteme kiemelkedő volt ezen a területen. A pénzforgalmi piac fontos területei – különösen a kártyás fizetések és az új fizetési módok, például az internetes és mobilfizetések – gyakran még mindig tagoltak a nemzeti határok mentén, ami megnehezíti az innovatív és könnyen használható digitális pénzforgalmi szolgáltatások hatékony fejlesztését, valamint a fogyasztók és a kiskereskedők páneurópai szintű ellátását hatékony, kényelmes és biztonságos fizetési módszerekkel (kivételt talán csak a hitelkártya jelent) abból a célból, hogy áruk és szolgáltatások egyre nagyobb választékához jussanak hozzá. E piacok legújabb fejleményei rávilágítottak a pénzforgalomra vonatkozó hatályos jogi keret egyes hézagaira és a kártyás, internetes és mobilfizetések piacainak hiányosságaira is, amelyeket e kezdeményezés kezelni kíván.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
 - A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
 - Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig
- A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek) ⁵²

A 2015. évi költségvetés esetében:

- Centralizált irányítás közvetetten** a következőknek történő hatáskör-átruházással:
 - végrehajtó ügynökségek
- Megosztott irányítás a tagállamokkal
- Közvetett irányítás** a költségvetés-végrehajtási feladatokkal az alábbiakat megbízva:
 - nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg);
 - az EBB és az Európai Beruházási Alap;
 - a rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek;
 - közjogi szervek;
 - magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;
 - a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;
 - az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a rendelkezések gyakoriságát és feltételeit

Az Európai Bankhatóság (EBH) létrehozásáról szóló rendelet 81. cikke előírja a Bizottság számára, hogy 2014. január 2-ig, és azt követően minden harmadik évben tegyen közzé általános jelentést az EBH működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról. A Bizottság ebből a célból általános jelentést tesz majd közzé, amelyet továbbít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Irányítási és kontrollrendszer

2.1.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslatból származó előirányzatok jogszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása kapcsán a várakozások szerint a javaslat nem hoz létre olyan új kockázatokat, amelyekre az EBH meglévő belső ellenőrzési kerete jelenleg nem terjed ki.

⁵² Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2.1.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

Az Európai Bankhatóság létrehozásáról szóló rendeletben (1093/2010/EU) meghatározott irányítási és ellenőrzési rendszereket kell alkalmazni.

2.2. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A csalás, korrupció és más illegális tevékenységek elleni küzdelem céljából az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezései bármilyen korlátozás nélkül alkalmazandóak az EBH-ra. Az EBH csatlakozik az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága által 1999. május 25-én kötött, az Európai Csalásellenes Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló intézményközi megállapodáshoz, és azonnal bevezeti a megfelelő intézkedéseket az EBH alkalmazottaira vonatkozóan.

A finanszírozási határozatok és a megállapodások, illetve az ezekből következő végrehajtási aktusok kifejezetten előírják, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzéseket végezhet az EBH által folyósított támogatások kedvezményezettjei, valamint az e források elosztásáért felelős alkalmazottak vonatkozásában.

Az EBH létrehozásáról szóló rendelet 64. és 65. cikke meghatározta az EBH költségvetésének végrehajtására és ellenőrzésére, valamint az alkalmazandó pénzügyi szabályokra vonatkozó előírásokat.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés.....]	Diff./Nem diff. (53)	EFTA-országoktól ⁵⁴	Tagjelölt országoktól ⁵⁵	Harmadik országoktól	A költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
1.a	12.03.02 Európai Bankhatóság	Diff.	IGEN	IGEN	NEM	NEM

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

Az új feladatokat az éves költségvetési elosztási folyamat keretében elérhető humán erőforrásokkal fogják megvalósítani, a minden uniós szervre vonatkozó költségvetési korlátok fényében, valamint az ügynökségekre vonatkozó pénzügyi programozással összhangban.

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete		1.a	Versenyképesség a növekedésért és a munkahelyekért						
MARKT Főigazgatóság			2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
12.03.02	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵³ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

⁵⁴ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁵⁵ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
A MARKT Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

millió EUR (három tizedesjegyre kerekítve)

		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Kifizetési előirányzatok	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

3.2.2. *A [szerv] előirányzataira gyakorolt becsült hatás*

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását

3.2.3. *A [szerv] humán erőforrására gyakorolt becsült hatás*

3.2.3.1. *Összegzés*

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.

3.2.3.2. *Becsült humánerőforrás-szükségletek az ügynökségért felelős főigazgatóságnál*

- A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

- A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.

3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre kerekítve)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Összesen
Tagállamok	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

1. melléklet

A pénzforgalmi irányelv felülvizsgálata során a következő konkrét felelősségeket és feladatokat határozták meg az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet által létrehozott EBH számára.

14. cikk – weboldal létrehozása és működtetése:

– Egy weboldal létrehozása és működtetése, amely a 13. cikkben foglaltak szerint a nemzeti nyilvántartásokat kölcsönösen összekapcsoló uniós elektronikus elérési pontként szolgál, valamint szabályozási standardtervezetek kidolgozása, amelyek meghatározzák a nyilvántartásokban szereplő információhoz való hozzáférésre vonatkozó technikai követelményeket.

26. cikk – az EBH kötelezettségei az „útlevel-kiadási” eljárás vonatkozásában:

- Iránymutatások kidolgozása arra vonatkozóan, hogy az „útlevel-kiadási” rendszer keretében a tevékenység megkezdése egy másik tagállamban a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó jog gyakorlását jelenti-e. Az iránymutatásokat ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül kell kibocsátani.
- Szabályozási technikaistandard-tervezetek kidolgozása a 26. cikk (1) bekezdésében említett székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai, valamint a fogadó tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködésről és információcseréről a 26., illetve 18. cikknek megfelelően, meghatározva a határokon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények értesítése terén történő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, mindenekelőtt a benyújtandó információk körét és kezelését, beleértve a hatékony értesítési eljárást biztosító közös terminológiát és egységes értesítési nyomtatványokat. Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül benyújtja a Bizottságnak.
- Szabályozási technikaistandard-tervezetek kidolgozása a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai, valamint a fogadó tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködésről és információcseréről a 26. cikk (2)–(4) bekezdésének, illetve a 22. cikknek megfelelően, meghatározva a határokon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények felügyelete terén történő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, mindenekelőtt a megosztandó információk körét és kezelését, a határokon átnyúló pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények következetes és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében. Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül benyújtja a Bizottságnak.

86. és 87. cikk – biztonsági iránymutatások kidolgozása és a súlyosabb biztonsági eseményeknek a pénzforgalmi szolgáltatók általi kezelésére vonatkozó iránymutatások kiadása:

- Iránymutatások kidolgozása a 85. cikk szerinti biztonsági intézkedések létrehozására, végrehajtására és monitoringjára vonatkozóan, beleértve adott esetben a tanúsítási eljárásokat a 85. cikk (3) bekezdésében említett elvekkel összhangban. Ennek során egyebek mellett figyelembe veszi a Bizottság által a hálózat- és információbiztonsági irányelv 16. cikkének (2) bekezdése szerint közzétett szabványokat és/vagy előírásokat. Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve rendszeresen, de legalább két évente felülvizsgálja az iránymutatásokat.
- Iránymutatások kibocsátása, amelyek megkönnyítik a pénzforgalmi szolgáltatók számára a súlyosabb események és azon körülmények minősítését, amelyek esetén a pénzforgalmi szolgáltató köteles bejelenteni a biztonsági eseményt. Az iránymutatásokat ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül kell kibocsátani.
- Az EKB-val szorosan együttműködve és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti pénzforgalmi szolgáltatóknak címzett

iránymutatások kibocsátása a technika állása szerinti ügyfél-azonosításról és a szigorú ügyfél-azonosítás alóli valamennyi mentességről. Az iránymutatásokat ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül kell kibocsátani, és szükség szerint rendszeresen aktualizálni kell.